

Ellen G. White Estate

RÅD TIL SABBATSSKOLEARBEJDET

ELLEN G. WHITE

**Råd til
sabbatsskolearbejdet**

Ellen G. White

**Copyright © 2014
Ellen G. White Estate, Inc.**

Information about this Book

Overview

This eBook is provided by the [Ellen G. White Estate](#). It is included in the larger free [Online Books](#) collection on the Ellen G. White Estate Web site.

About the Author

Ellen G. White (1827-1915) is considered the most widely translated American author, her works having been published in more than 160 languages. She wrote more than 100,000 pages on a wide variety of spiritual and practical topics. Guided by the Holy Spirit, she exalted Jesus and pointed to the Scriptures as the basis of one's faith.

Further Links

[A Brief Biography of Ellen G. White](#)
[About the Ellen G. White Estate](#)

End User License Agreement

The viewing, printing or downloading of this book grants you only a limited, nonexclusive and nontransferable license for use solely by you for your own personal use. This license does not permit republication, distribution, assignment, sublicense, sale, preparation of derivative works, or other use. Any unauthorized use of this book terminates the license granted hereby.

Further Information

For more information about the author, publishers, or how you can support this service, please contact the Ellen G. White Estate at mail@whiteestate.org. We are thankful for your interest and feedback and wish you God's blessing as you read.

Indhold

Information about this Book	i
Betydningen og formålet med sabbatsskolearbejdet	8
Et vigtigt arbejde.	8
En vidunderlig kraft for noget godt.	8
Det mest virkningsfulde sjælevindende organ.....	8
En påvirkning uden vurdering.	8
En forvandlende kraft.	9
En styrke for menigheden.	9
En stor, betydningsfuld mark.	9
Værdig til lang tjeneste.	10
En rigelig belønning.	11
En skole for bibelstudium.....	12
Søg i skriften.	12
Forsøm ikke sabbatsskolelektionen	13
Ubetydelige undskyldninger for forsømmelse	13
Hele familien skal forenes i bibelstudium	14
Sammenlign skriftsted med skriftsted.	15
Skrevet for almindelige folk.	16
Bibelen erstattes med opspind.	16
Udforskningens ånd er absolut nødvendig.....	17
Med en elevs indstilling	17
Strid skal undgås	18
Opelsk en lærvillig ånd	19
Læreren skal være en elev.	20
At lytte med åbent sind	21
Undersøg enkeltvis	22
Et løfte for større lys.	22
Ny mening i velkendte skriftsteder.....	23
Drives fra Bibelens milepæle.	23
De unge forstærker sig mod kætterier.	23
En barriere mod fristelse.	24
Guddommelig hjælp til at søge sandheden.	24
Halvhjertet tjeneste.	24
Studie under bøn.	25

Guds måde at videregive kundskab på.	26
Dagligt Bibelstudium.	27
Sæt lektierne fast i hukommelsen.	28
Vor daglige åndelige føde.	28
Samarbejde i Hjemmet.	29
Lær ydmyghed og beskedenhed	30
Udslaget af forældres svigten	30
Kristi budskab forkastet	31
Forældre som opdragere.	31
Mod jorden eller mod himlen	32
Bebyrdet for de Unges Omvendelse	33
Forsømmelser Rummer Stor Fare	33
Et arbejde af højeste vigtighed.	34
Forældre i sabbatsskolen.	34
Studér Lektien Hver Dag	35
Lære sabbatshelligholdelse	35
Kristi Medfølelse Med Børn	35
Finde Tid til at Studere Lektier.	36
Forældre skal Hjælpe Børn.	36
Mere Vigtig end Dagskolen.	37
Mere Vigtig end Dagskolen.	37
Det højeste mål.	38
Personlig Frelse, derpå tjeneste	38
Iveren står i Forhold til Privilegiet.	39
Den alt-betydende lektie.	39
At Kende og Give Sandheden til Andre	40
Den Største Mangel	40
En Levende Kilde	41
Hvad Sagen Behøver Mest.	41
Virksomheden af Sandheden.	42
Et Spørgsmål for Enhver Lærer og Elev.	43
Styrke og Visdom er Lovet.	43
En Pligt at Arbejde for Andre	44
Tro på Guds Løfter	45
Hver Enkel må Studere.	46
Personligt Arbejde for Klasse Medlemmer.	46
Besøg i Hjemmene.	47
Fylde Lamperne.	47

Forsøm Ikke Børnene.	48
At Lede den Lille Flok.	48
Samel de Små.	48
Børns Religiøse Erfaring.	49
Børns Hjerter de Mest Modtagelige.	50
Kraften fra en Kristus Lig Mildhed.	50
En Genvundet Grund for Kristne Arbejdere.	51
Sabbatsskolen en Faktor i Missions Oplæring.	52
En Oplæring til Bibelarbejdet.	52
Se Efter Kristne i andre Menigheder.	53
En tolerant ånd	53
Målet for en Højere Standard	54
Læreren og hans arbejde	55
Den højeste af alle videnskaber.	55
Udvælgelse af lærere.	55
Afgørende Kvalifikationer.	56
Velfbalancerede Sind, Ligestillede Karakterer.	57
Klæder og Optræden.	58
En Repræsentant for Sand Religion.	58
Selvransagelse.	59
Lærerens eksempel	60
Ærbødig og Alligevel Munter	60
Lærerens påvirkning.	61
Tålmod med den Egensindige.	62
Tolerance for Andre.	63
Selvforbedring.	63
Midler for større dygtighed.	64
Lærere bør være Eksempel.	65
Kristus, Ikke Mennesket, Forbilledet.	65
Elsk den Tvingende Magt.	66
Simpelhed og Forståelse.	67
Nye og Friske Emner Skal Overbringes.	68
Religionens Forvandlende Kraft	68
Hjerte-ransagende Spørgsmål	68
Ethvert Øjeblik er Gyldent	69
Ansigtet et Udtryk for Karakteren.	69
Opdyrkning af Karakteren	70
Gøre Lektierne Praktiske.	70

Brugen af hjælp.	71
Fejltagelser Påpeges.	71
Åndelig Ladhed.	72
Stridigheder i Klassen.	72
Læsning af lektien.	73
Stryge over Overfladen.	73
Hvad det betyder at være en arbejder sammen med Gud.	74
Arbejdet er Spoleret ved uindviede anstrengelser	75
Fristelsen til at Afsløre Selvet.	75
Give en Helhjertet Tjeneste.	76
Sjælens Frelse er den Største Interesse.	76
Udholdenhed Belønnes	76
Løft Kristus op.	77
Hele Klasser skal Omvendes.	78
Den Største Glæde.	78
Indsamle ugentlige missionsofre	80
Taksigelse for overstået bedrift.	80
Regelmæssighed	80
Systematisk Ugentligt Offer.	80
En Fremragende Hæder.	81
Guds Forsyn i Fremskyndelsen af vor fordomsfrihed.	81
Når vi kan Trættes ved at Give.	82
Arbejdet Udvides.	82
Bed ikke om Begrænsninger.	83
Skal vi Gøre Vort Bedste?.	83
Bønner og Gaver for Missionen.	83
Udtænke Måder og Midler.	84
Fremme Hjemmemissions Arbejdet.	84
Gud Ærer Trofaste Tjenere.	85
Hvad der Kunne Have Været.	85
En Stadig Overdragelse til den Stadige Giver.	85
Højere Motiver end Medfølelse.	86
At Overvinde den Naturlige Selvskhed.	86
Lær Børnene Gavmildhed i Hjemmet.	86
At Begrænse Indbildte Mangler.	88
Ingen Usund Stimulering Behøves.	88
En Indtægt af Små Gaver.	88
Fødselsdags Gaver.	89

En Påmindelse for Guds Omsorg og Kærlighed.	89
Læg Guds Krav Først.	90
Vort Guddommelige Mønster.	90
Kristus Sætter Pris på Kærlighedens Handlinger.	90
Guds Del og Vores.	91
Den Elskende Gaves Højeste Kraft.	91
En Betingelse for Velstand.	91
Hvert Offer med sit Motiv er Nedskrevet.	91
Ledende principper i forvaltning	93
Følger formålet op.	93
Fare for Kold Formalitet	93
Formalitetens Onder.	94
Behov for indvielse i sabbatsskolearbejderne.	95
Oplæring i Sabbatsskolearbejdet.	96
Afhængighed af Gud.	96
En Sjælevindende Tjeneste	96
Hjulpet ved Helligånden	97
Udholdende Troskab behøves.	98
Samarbejde med Succes.	98
Helligånden er Absolut Nødvendig for Fremgang.	98
Betydningsfulde spørgsmål	99
En livgivende kraft	99
Sande Formænd Ønskes	100
Forkrøblet for Sand Lederskab.	100
Mekanisk og Uden Ånd.	101
Udvælgelsen af Embedsmænd.	101
Råd til Formænd.	102
Trættende Kommentarer	102
Kraften i enfoldighed	103
Kritik og Skarphed skal Undgås	104
Et barns iagttagelsesevne.	104
Punktlighed.	104
Begynd på det Fastlagte Tidspunkt.	105
Fejlende Elevers behandling.	105
Visdom og Tålmodighed Behøves	106
Hvordan Opnås Respekt.	107
Bryde Viljen	108
Selvdisciplin	108

At Huske på Vor egen Barndomserfaring.	109
Stilhedens Kraft.	109
Kristi udrukke arm	110
Disciplin og Orden er Absolut Nødvendig.	111
At Bevare Selvkontrol.	111
Irettesættelse, beskyldning, irritation, forgæves.	111
Kærlighed en Betvingende Kraft	112
Kappestrid og belønninger.	112
Sabbatsskolen og Gudstjenesten.	113
Små Sabbatsskole selskaber.	113
Sabbatsskolelejmødet.	114
Lokale institutioner forslået.	114
Sabbatsskole møder.	115

Betydningen og formålet med sabbatsskolearbejdet

Et vigtigt arbejde.

Sabbatsskolearbejdet er vigtigt, og alle som er interesseret i sandheden burde bestræbe sig for at gøre det gunstigt. - *TSS 109.*

En vidunderlig kraft for noget godt.

Vore sabbatsskoler er intet mindre end bibelgrupper, og i det indviede arbejde for at lære sandheder i Guds ord, kan de udrette langt mere end de hidtil har udrettet. Sabbatsskolen besidder, når den er ledet rigtigt, en vidunderlig kraft, og er tilpasset til at gøre et stort arbejde, men den er ikke nu hvad den kunne og burde være. Den påvirkning som går ud fra sabbatsskolearbejdet burde forbedre og forøge menigheden; men på ingen måde skulle det nogen sinde aflede fra menighedens interesser. Der er en meget værdifuld missionsmark i sabbatsskolen, og hvis der nu er gode varslere, er de kun antydninger og begyndelser på hvad der kan gøres. - *TSS 29.*

[10] Jeg føler en dyb interesse i vore sabbatsskoler ud over landet, fordi jeg tror de er Guds redskaber i oplæring af vore unge i bibelsandhederne. Stadige anstrengelser burde gøres af både forældre og lærere i at interessere de unge i sager af evig betydning. Sabbatsskolen er en missionsmark, og meget mere end en missions ånd er tilkendegivet i dette vigtige arbejde end der har vist sig tidligere. - *TSS 35.*

Det mest virkningsfulde sjælevindende organ.

Sabbatsskolen burde være en af de største redskaber, og det mest virkningsfulde, i at bringe sjæle til Kristus. - *TSS 20*

En påvirkning uden vurdering.

Meget kan gøres for uddannelse og moralsk og religiøs oplæring af vore unge ved veltilrettelagte og ordentligt udførte sabbatsskoler.

Tid og opmærksomhed burde gives til denne gren af arbejdet; for dets vigtighed i dets påvirkning på vore unge kan ikke vurderes. -TSS 14, 15.

En forvandlende kraft.

Sabbatsskolen er en vigtig gren af missions arbejdet, ikke kun fordi den giver unge og gamle et kundskab til Guds ord, men fordi den vækker en kærlighed i dem for dets indviede tillid, og et ønske [11] for at studere det for dem selv; og frem for alt, det lærer dem at styre deres liv ved dets hellige lære. -TSS 109, 110.

En styrke for menigheden.

Der er en stor mark i Sabbatsskolearbejdet, der behøver at opdyrkes omhyggeligt, og det skal inspirere vor unge i at give dem selv fuldt ud til Herren, for at blive brugt af ham i hans sag. Der bør være ivrige og trofaste arbejdere i vore sabbatsskoler, som vil holde øje med og erkende hvem Guds Ånd rør ved, og samarbejder med Guds engle for at vinde sjæle for Kristus. Der er indviede ansvar som er betroet til sabbatsskolearbejdere, og sabbatsskolen burde være stedet hvor, mænd og kvinder, unge og børn, igennem en levende forbindelse med Gud, kan blive så velegnede at de skal være en styrke og velsignelse for menigheden. De bør hjælpe menigheden opad og fremad, så langt som det ligger til deres evner, og gå fra styrke til større styrke. -TSS 92.

En stor, betydningsfuld mark.

Formænd og arbejdere i vore sabbatsskoler har en meget stor og betydningsfuld mark at opdyrke. De behøver at blive døbt med Guds Helligånd, så deres sind kan blive indprentet til at bruge de allerbedste metoder, og følge de bedste planer til at gøre deres arbejde fuldt vellykket. Herren vil arbejde med deres anstrengelser; thi for de unge er erhvervelsen fra blodet fra Guds enbårne søn. Herren elsker [12] disse unge, og gav Jesus til døden, »for at enhver, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have evigt liv.«

Der er en stor gerning i uddannelse som skal udføres. Lærerne burde ofte bede for og med børnene og de unge, så de kan »Se, dér er Guds

lam, som bærer verdens synd.« De burde lære de unge deres ansvar over for Gud, og hjælpe dem til at forstå hvad Jesus forventer af dem. Udøv enhver påvirkning du har mulighed for i at byde dem til at interessere sig i skrifterne. Arbejd hårdt for deres sjæle, så de af sig selv kan blive nidkære arbejdere, og bruge deres talenter til at give andre det som har været givet til dem. -TSS 83.

Værdig til lang tjeneste.

[13] Sabbatsskolen bør være et sted hvor sandhedens juveler er gennem søgt og befriet fra deres vildfarende omgivelser, og sat på deres rigtige sted i evangeliets struktur. Værdifulde ædelstene af sandheden, der længe ikke har været i syne, er nu genindført for Guds børn. Temaet om retfærdiggørelse ved tro, Kristi retfærdighed, burde fremlægges i vore skoler, så de unge og børnene kan forstå disse vigtige emner, og lærere og elever kan kende frelsens vej. Indviede og helligede principper der knyttet til frelsensplanen har længe været mistet af syne, men de må genindsættes på deres rigtige sted i frelsesplanen, og gøre sig klar i deres himmelske lys, og trænge ind i det moralske mørke hvori verden er indhyllet.

Lad de unge give agt på den vise mands ord, »Stol på Herren af hele dit hjerte, og støt dig ikke til din egen indsigt.« Lad mennesker gå sagde, under bøn, og forsigtigt for Herren, i en stadig afhængighed af ham, og samtidig anvende alle deres kræfter, udnytte alle deres anledninger, stole på alt hvad Herren kan gøre med alle deres indviede evner. Lad dem spørge for et hvert skridt de tager, »Er dette Herrens vej?« Ydmyghed er et karaktertræk for dem som har sand visdom, og det er lige meget hvad der kan være deres evner, de vil ikke være selvsikre og pralende.

Gud kalder på unge mænd og kvinder til at omgærde sig selv med livslang, alvorlig gerning i sabbatsskole arbejdet. Krampagtige anstrengelser vil ikke hjælpe til at udrette meget godt, eller til at gøre dig til en fremgangsrig arbejder i Guds værk. Ved en tålmodig fortsættelse i at gøre godt, går du hen og bliver arbejdere med Gud. Du skal anse dig selv for at være en Guds tjener for dagen. Vær en flittig arbejder for dagen, og hold øje med at du ikke gør krogede stier for dine fødder, for ikke at den haltende vendes bort fra retskaffenhedens sti ved dine misgerninger. -TSS 52, 53.

En rigelig belønning.

Ingen kan arbejde i sabbatsskolearbejdet eller i afholdsarbejdet uden at høste en stor høst, ikke kun ved verdens ende, men i det nuværende liv. I de mange anstrengelser på at oplyse og velsigne andre, vil hans egne synspunkter blive klarere og mere tolerante. Jo mere vi bestræber os for at forklare sandheden til andre, med en kærlighed for sjæle, jo tydeligere vil det blive for os selv. Det vil altid åbne sig med ny skønhed og styrke til forståelsen af det der udlægges. -TSS 108.

[14]

[15]

[16]

[17]

En skole for bibelstudium

Søg i skriften.

Ingen mand, kvinde eller ung kan opnå en kristen fuldkommelse og forsømme studiet af Guds ord. Vær omhyggelig og nøje i at ransage hans ord for vi skal lyde Kristi formaning, »I gransker Skrifterne, fordi I mener, at I har evigt liv i dem; og netop dem vidner om mig.« Denne granskning sætter den studerende i stand til at iagttage den guddommelige model nøje, for de vidner om Kristus. Mønsteret må ofte efterses og undersøges nøje for at efterligne det. Dersom én bliver bekendt med Forløserens historie, opdager han karaktermangler i sig selv; hans ulighed til Kristus er så stor at han ser at han ikke kan blive en efterfølger uden en meget stor forandring i hans liv. Han studerer stadig, med et ønske om at blive som hans store eksempel; han fanger hans Mesters blik og ånd; ved beskuelse bliver han forandret. »Idet vi ser hen til Jesus, troens banebryder og fuldender.«...

[18] Guds ord som er talt til hjertet, har en oplivende kraft, og dem som vil opfinde undskyldning for at undgå at blive bekendt med det, vil undgå Guds krav i mange henseender. Karakteren vil blive misdannet, ordne og handlingerne en bebrejdelse til sandheden. Apostelen fortæller os, »Ethvert skrift er indblæst af Gud og nyttigt til undervisning, til bevis, til vejledning og til opdragelse i retfærdighed, så at det menneske, som hører Gud til, kan blive fuldvokset, udrustet til al god gerning.« En af Guds profeter udbryder, »jeg stønnede, og det brændte som ild.« Hvis Kristne alvor gt ville søge i skrifterne, ville flere hjerter brænde med levende sandheder som er åbenbaret deri. Deres håb ville blive lysere med de værdifulde løfter som er spredt som perler overalt i de Hellige Skrifter. I lyset af patriarkerne og profeternes historie - mennesker som elskede og frygtede Gud og vandrede med ham, vil hjerter gløde med en ånd som oplivede disse fremragende personer. Som sindet dvæler ved de hellige ældre mænds dyder og fromhed, vil den ånd som inspirerede dem optænde

en flamme af kærlige og hellig varme i deres hjerter som vil blive ligesom dem i karakter.

Forsøm ikke sabbatsskolelektionen

Den studerende i sabbatsskolen burde mærke det helt i gennem alvorligt at blive klog på kundskaben til skrifterne med hensyn til at dygtiggøre sig i naturvidenskab. Hvis begge er forsømt, burde det være lektioner for de seks dage. Vor Frelasers formaning burde betragtes religiøst af enhver mand, kvinde og barn som bekender sig til hans navn.

Lærerne i sabbatsskolen har givet dem en missionsmark i at lære skrifterne, ikke, som at snakke efter, i at gentage over det som de har haft smerte ved at forstå. »Og netop dem vidner om mig« - [19] Forløseren, ham i hvem vores håb om evigt liv er samlet omkring. Hvis lærerne ikke er gennemsyret med sandhedens ånd, og ikke interesser sig for kundskaben for det som er åbenbaret i Guds ord, hvordan kan de så fremvise sandheden i et tiltrækkende lys til dem i deres varetægt?

Kristi bøn for hans disciple var, »Hellig dem i sandheden; dit ord er sandhed.« Hvis vi skal helliggøres gennem et kendskab til sandheden som er fundet i Guds ord, må vi have et forstandigt kendskab til hans vilje der er åbenbaret deri. Vi må ransage skrifterne, ikke kun storme gennem et kapitel og gentage det og ikke tage nogen umage for at forstå det, men vi må grave efter sandhedens perler imod ærkebedragerens list og fristelse.

Ubetydelige undskyldninger for forsømmelse

Forældre forsvarer sig med ubetydelige undskyldninger for ikke at interessere sig for lektionerne med deres børn, og de svigter i at blive fortrolig med skrifterne. Fædre så vel som mødre undskylder sig fra at opdrage deres egne sind. De søger ikke først Guds rige og hans retfærdighed, men ophøjer det timelige over det åndelige og evige. Denne efterladenhed for Gud og forsømmelse af hans ord er det eksempel de giver efter for deres børn, som danner deres tanker efter den verdslige norm og ikke efter den ophøjede norm givet af Kristus. [20] Nogle fædre vil fordrive tiden med deres egen fornøjelse, i samtale

over verdslige ting, og tage Gud ud af deres tanker og hjerter. Hvor meget mere indbringende er det at være en trofast Kristi discipel, i gang med at ransage skrifterne så de helt i gennem kan være udrustet til alle gode gerninger, og være i stand til at give en forstandsmæssig udlægning af det ord der er givet af Gud til at lede vore trin til de evige lande.

Det høres at mødre beklager at de ikke har tid til at lære deres børn, ingen tid at undervise dem i Guds ord. Men de samme mødre finder tid til det ydre, tid til at besmykke sig med læg og flæser på kjolerne og unyttige syninger. Unødig pynt på deres egne klæder og deres børns. Sindets indvortes prydelser og sjælens dannelse forsømmes som om den er ringere end klædningens prydelser. Mødrenes og børnenes tanker er udhungret for at følge skik og mode.

Hele familien skal forenes i bibelstudium

Fædre og mødre, vi beder jer indtrængende om at tage jeres længe forsømte pligter op. Ransag selv skrifterne; hjælp jeres børn i studiet af det indviede ord. Arbejd flittigt på grund af det førhen forsømte. Send ikke børnene hen for at studere bibelen for dem selv, men læs den med dem, lær dem det du ved på en enkel måde, og hav dig selv i Kristi skole som en flittig studerende. Vær besluttet på at dette arbejde ikke skal forsømmes. Mødre, klæd jer selv og jeres børn i beskedne

[21]

klæder, rene og ordentlige, men uden unødige besmykkelser. Når I lærer at gøre dette, at klæde i samvittighedsfuld simpelhed, da vil I ikke have nogen undskyldning for at være nyomvendte i skriften. Følg Kristi belæring, »Gransk Skrifterne« (engl, overs.); og du vil selv gøre fremskridt i åndelig styrke, og være i stand til at undervise dine børn så de ikke behøver at komme ulærte til sabbatsskolen. Mange af de unge siger, Jeg har ingen tid til at studere min lektie. Man hvad laver de? Nogle udfylder tiden med at tjene nogle cents mere, selv om denne tid er presset i arbejde, blev givet til bibelstudie, ville, hvis de praktiserede dets lektier, opspare mere for dem end mængden der opnås ved overarbejde. Det ville opspare mere end hvad der er brugt på unødige besmykkelser og beskytte sindets energi til at fatte gudfrygtighedens mysterium. »At frygte Herren er begyndelsen til visdom.« Men disse meget unge som bekender at

være kristne tilfredsstillende det kødelige hjertes ønsker i at følge deres egne tilbøjeligheder; og den gudgivene prøvetid, der er skænket dem for at blive bekendt med bibelens dyrebare sandheder, er viet til opdigtet og eventyrlig læsning.

Denne vane som engang er dannet, er svær at overvinde; men det kan klares, det må kunne gøres med alle som kandidater til den himmelske verden. Det sind er ødelagt som har fået lov til at blive opslugt i en historie fortælling. Fantasien bliver sygelig, følelserne tager overhånd i sindet, og der er en svag uro, en fremmed lyst til usund åndelig føde, som hele tiden forvirrer sindet. Tusinde i dag er på sindssygeanstalt, hvis sind er blev uligevægtig ved ualmindelig læsning, som resulterede i dagdrømmeri, og elskovssyg sentimentalisme. Bibelen er bøgernes bog. Den vil give dig liv og sundhed. Den er en beroliger for nerverne, og giver sindet fasthed og faste principper.

[22]

Grav efter dybere sandhedspærler

Den sabbatsskolestuderende bør være i alvor, burde grave dybt og søge med den største omhu efter værdifulde sandhedspærler inde i de ugentlige lektier. De privilegier og anledninger som de nu har i at blive mere forstandige med hensyn til skrifterne burde ikke forsømmes. Gud vil have dem som bekender sig til at være hans efterfølgere til fuldstændigt at blive forsynet med hans ords læres styrke. Hvor og hvornår kan dette bedre opnås end hos ungdommen i sabbatsskolen? Forældre burde på ingen måde betragte denne sag som ligegyldig. -Review and Herald, 28.nov, 1878.

Sammenlign skriftsted med skriftsted.

»Ransag Skrifterne«, var Mesterens formaning. Mange har mistet meget fordi de har forsømt denne pligt. Når vi ransager Guds ord, er engle ved vor side og genspejler lysets klare stråler over dets helligede sider. Skrifterne appeller til mennesket som har magt til at vælge mellem rigtigt og forkert; de taler til ham i advarsel, i irettesættelse, i bøn, og i opmuntring. Sindet må opøves i Guds højtidelige sandheder, ellers vil det vokse sig svagt. Vi har sandheden bragt frem i bøger og traktater, men det er ikke nok at stole på andre menneskers tanker. Vi må undersøge os selv, og lære årsagerne til vor tro ved at sammenligne skriftsted med skriftsted. Tag Bibelen,

[23]

og bed på dine knæ indtrængende Gud om at oplyse dit sind. Hvis vi ville flittigt og under bøn studere bibelen hver dag, kunne vi hver dag se nogle vidunderlige sandheder i et nyt, klart og overbevisende lys. -*Review and Herald*, 4.marts, 1884.

Skrevet for almindelige folk.

Ethvert Guds barn bør være forstandig i skrifterne, og i stand til, ved at opspore profetiens fuldbyrdelse, at vise vor placering i verdenshistorien. Bibelen var skrevet for almindelige folk så vel som for skoleelever, og er inden for alles fatteevne. De store sandheder som ligger til grund for menneskers pligt over for hans medmennesker og hans Skaber er tydeligt åbenbaret; og dem som virkelig ønsker sandheden behøver ikke at gøre nogen fejltagelser. Vejen er ikke efterladt i uvished, som om vi stod hvor fire veje mødes, og ikke vide hvilken af dem vi skulle tage. Sandheden er vor fører; den er for os som en skystøtte om dagen og en ildstøtte om natten.

[24] De mange modstridende opfattelser med hensyn til hvad bibelen lærer kommer ikke af nogen uanstændighed fra bogen selv, men fra blindhed og fordomme ud fra fortolkningens del. Mennesker ignorerer Bibelens klare fremstillinger for at følge deres egen trodsige forstand. Ved at være stolte af deres forstandsmæssige færdigheder, bemærker de ikke sandhedens simpelhed; de forlader det levende vands kilde for at drikke fra vildfarelsens forgiftede strømme. - *Review and Herald*, 27.januar, 1885.

Bibelen erstattes med opspind.

Både unge og gamle forsømmer bibelen. De gør ikke deres studium, til reglen for deres liv. Især de unge er skyldige i denne forsømmelse. De fleste af dem finder tid til at læse i andre bøger, men bogen der peger på vejen til evigt liv studeres ikke dagligt. Intetsigende historier læses med opmærksomhed, medens bibelen forsømmes. Denne bog er en vejleder til et højere og helligere liv. De unge der ville erklære den for den mest interessante bog de nogen sinde havde læst har ikke fået deres fantasi forvrænget ved at læse opdigtede historier. - *CT 139*.

Udforskningens ånd er absolut nødvendig.

»Men du, bliv ved det, du har lært og er blevet overbevist om! Du kender dem, du har lært det af, og fra barnsben kender du De hellige Skrifter, der kan give dig visdom til frelse ved troen på Kristus Jesus. Ethvert skrift er indblæst af Gud og nyttigt til undervisning, til bevis, til vejledning og til opdragelse i retfærdighed, så at det menneske, som hører Gud til, kan blive fuldvoksnet, udrustet til al god gerning.« [25]

Der er stadig megen kostbar sandhed der skal åbenbares for folket i denne tid med fare og mørke, men det er Satans målbevidste hensigt at forhindre sandhedens lys at skinne ind i menneskers hjerter. Hvis vi vil have det lys der er tilvejebragt for os, burde vi vise vor lyst for det ved at flittigt ransage Guds ord. Værdifulde sandheder der længe har været formørkede skal afsløres i et lys som vil tydeliggøre deres ukrænkelige værdi; for Gud vil herliggøre sit ord, så det kan vise sig i et lys som vi aldrig før har beskuet det i. Med dem som bekender sig til at elske sandheden må lægge deres kræfter til de store krav, så de kan begribe ordenes dybder, så Gud kan blive forherliget og hans folk kan være velsignet og oplyst. Med ydmygt hjerte, betvinget af Guds nåde, burde du gå til arbejdet i at søge skrifterne, beredt til at tage imod enhver stråle af det guddommelige lys, og til at vandre på hellighedens vej.

Med en elevs indstilling

Når du gransker skrifterne skal du ikke bestræbe dig på at forklare deres udtryk så at de stemmer over ens med dine forudfattede meninger, men kom som en elev i at forstå de fundamentale principper i Kristi tro. Kom til Guds ord med ivrig interesse og med brændende bøn, så du kan vide hvad der er sandhed, og tilkendegive den samme ånd som Nathanael gjorde da han alvorligt bøn-faldte Herren så han kunne kende sandheden. Lys vil komme til enhver som alvorligt søger efter sandheden, som den kom til Nathanael. Jesus så ham medens han var bøjet i bøn under figentræet, og medens hans stadig bad om lys, begyndte budbringeren at kalde ham, og lede ham til udspringet for alt lys. [26]

»Filip møder Nathanael og siger til ham: »Ham, som Moses har skrevet om i loven, og ligeså profeterne, ham har vi mødt, Jesus,

Josefs søn, fra Nazaret.« Nathanael spurgte: »Kan noget godt komme fra Nazaret?« Fordomme og mangel på tro sprang op i Nathanaels hjerte, men Filip prøvede ikke at bekæmpe det. Han sagde, »Kom og se!« Jesus så Nathanael komme hen imod sig og sagde om ham: »Se, dér er sandelig in israelit, som er uden svig« Nathanael spurgte ham: »Hvor kender du mig fra? Jesus svarede ham: »Jeg så dig, før Filip kaldte på dig, medens du var under figentræet.« Nathanael udbrød: Rabbi, du er Guds søn, du er Israels konge!«

Hvor let Nathanael dog blev overbevist. Og med hvilket behag så Jesus på hans oprigtige og uskyldige tro! »Jesus sagde til ham: »Tror du, fordi jeg sagde til dig, at jeg så dig under figentræet? Du skal få større ting at se end det.« Og han sagde til ham »Sandelig, sandelig siger jeg jer: I skal se himlen åben og Guds engle stige op og ned over Menneskesønnen.« Gud ærer aldrig vantro og udspørgen og tvivl. Når han taler er hans ord genkendt og ført ud i de daglige gerninger. Og hvis menneske hjertet er i levende forbindelse med Gud, vil stemmen der kommer fra oven blive genkendt.

Strid skal undgås

Der er et behov for gennemgribende udforskning af Guds ord, så kostbare sandheder kan opdages og bragt frem til lyset, vi burde være forsigtige, så stridsånden ikke regerer i vore diskussioner over sabbatsskolelektionen. Ved at lægge punkter frem som der kan være en forskel af meninger om, burde Kristi nåde vises ved den som søger efter en forståelse af Guds ord. Der burde gives frihed til en oprigtig granskning af skriften, så enhver ved sig selv kan vide hvad der er sandheden. Der burde være en undersøgende ånd blandt sabbatsskoleelever, så dem som er gamle nok til at erkende vidnesbyrdet kan blive opmuntret til at søge efter nye lysstråler, og må værdsætte al det som Gud kan sende til sit folk. Det lys som Gud vil sende til sit folk vil aldrig dukke frem medmindre sandhedens ord granskes flittigt.

Verden er fyldt med alle mulige fejltagelser af en vildledende natur, og det er absolut nødvendigt at både lærere og elever kender det de ved er sandt. Der er brug for at vi har ærbødighed for Guds ord og vedkender os hans stemme i de levende orakler, og kan udøve dets foreskrifter og leve af ethvert ord der kommer fra hans mund.

Dem som gør Guds vilje, skal kende læren om den er af Gud, for intet bedrag vil omtåge deres tanker. Gud kalder enhver, både gamle og unge, til at gøre en flittig granskning i hans ord, så de kan opdage sandhedens rige juveler. Prædikanter og folk, lærer og elever, skal kaldes til arbejdet i at studere Bibelen. [28]

Værdifuldt lys skal skinne frem af Guds ord, og lad ingen vove at diktere hvad der skal eller hvad der ikke skal bringes for folk i de oplyste budskaber som han skal sende, og således slukke Guds Ånd. Hvilken myndighedsstilling han end har, så har ingen ret til at lukke lyset fra for folket. Når et budskab kommer i Herrens navn til hans folk, kan ingen undskylde sig selv fra en udforskning af dets fordringer. Ingen har råd til at stå tilbage med en holdning af ligegyldighed og selvsikkerhed, og sige: »Jeg ved hvad der er sandt. Jeg er tilfreds med mit standpunkt. Jeg har sat mine mærke pæle, og jeg vil ikke blive fjernet fra mit standpunkt, lige meget hvad der kommer. Jeg vil ikke lytte til budskabet fra denne budbringer; for jeg ved at det ikke kan være sandt.« Det er ved at tilstræbe netop denne kurs at de folkelige menigheder var overladt i mørke, og det er derfor at himlens budskaber ikke har nået dem.

Opelsk en lærvillig ånd

Gud drager på dem som fastholder ansvarlige embeder i sabbatsskolearbejdet til at lægge al indbildskhed og selvsikkerhed og stolthed over anskuelse væk; hvis der kommer et budskab som du ikke forstår, gør dig da umage at du kan høre de grunde budbringeren kan give, sammenlign da skriftsted med skriftsted så du kan vide om det er understøttet af Guds ord eller ej. Hvis du tror at synspunkterne ikke har Guds ord i deres grundlag, hvis det synspunkt du holder frem for problemet ikke kan bestrides, så tag dine stærke grunde frem; for at din position ikke skal blive røstet ved at komme i kontakt med vildfarelse. Der er ingen dyder eller mandighed i at føre en stadig krig i mørket, at lukke øjne så man ikke kan se, at lukke sine ører så man ikke kan høre, forhærde sit hjerte i uvidenhed og tro forkert så du ikke skal ydmyge dig selv og erkende at du har taget imod lys på nogle punkter af sandheden. [29]

At holde sig uden for at undersøge sandheden er ikke måden at udføre frelserens befaling »Ransag Skrifterne« på. Er det at grave

[30] efter skjulte rigdomme for at kalde resultaterne af ens arbejde noget rod, og ikke gøre nogen kritisk undersøgelse for at se hvorvidt eller ej om der er værdifulde sandhedspærler i den samling af tanker som du fordømmer? Vil dem som har næsten alt at lære holde dem selv væk fra ethvert møde hvor der er en lejlighed til at undersøge de budskaber der kommer til folk, ganske enkelt fordi de lader sig indbilde af synspunkter fremholdt af sandhedens lærer der kan være ude af harmoni med hvad de har opfattet som sandhed? Det var hvad Jøderne gjorde på Kristi dage, og vi er advaret til ikke at gøre hvad de gjorde, og blive ledt til at vælge mørket frem for lyset, fordi der var et ondt hjerte af vantro til at forlade den levende Gud. Ingen af dem som bilder sig ind at de kender det hele er for gamle eller for kloge til at lære af den levende Guds ydmygeste budskaber. -TSS 62-66

Læreren skal være en elev.

»Sky de ungdommelige tilbøjeligheder, og stræb efter retfærdighed, tro, kærlighed og fred sammen med dem, der påkalder Herren af et rent hjerte. Hold dig fra de tåbelige og hidsige diskussioner; du ved, at de kun fører til stridigheder.« Dem som bliver opdragere for børn og unge må lære meget, rigtig meget, både i regler og erfaringer, for at de kan blive fremgangsrige arbejdere for Gud. De må vokse i mod og i kundskaben til vor Herre og Frelser Jesus Kristus, og nå til målet på Kristi stade. At vokse i nåden er et vidnesbyrd om det faktum at du bliver i Kristus som grenen bliver i vinen. Hvis du bliver i ham, vil du have kraft til at erkende den åndelige sandhed, for det åndelige skal erkendes åndeligt.

[31] »Jeg har skrevet til jer, I unge: I er stærke, Guds ord bliver i jer, og I har overvundet den Onde. Gud kalder på unge mænd og unge kvinder til at gøre det yderste af deres betroede evner. Han vil have jer til at opelske flittige vaner, vaner i at studere, så I kan udnytte de talenter han har givet jer. Gud vil godtage jeres tjeneste, og forbedringen af jeres talenter, men han kan ikke se med bifald på halvhjertet og halvgjort arbejde. Enhver gren i Guds værk kræver indsats efter bedste evne; og det påbyder at I skal rekvirere enhver mulig hjælp, så I vil lede jeres prægtigste tilskyndelser til udbredelse af sandheden. Arbejdets ophøjede og indviede karakter kræver ind-

rullering af de højeste forstandsmæssige og åndelige kræfter, så det kan fremstilles ordentligt for dem som sidder i mørke og i dødens skygge.

Hvis du er kaldt til at være en lærer i en hvilken som helst gren af Guds arbejde, er du også kaldt til at være en elev i Kristi skole. Hvis du påtager dig det indviede ansvar at lære andre, påtager du dig at gå til bunds i ethvert emne du forsøger at lære. Hvis du fremlægger et emne fra Guds ord til dine elever i sabbatsskolen, bør du gøre begrundelserne for din tro så tydelige at dine skoleelever vil overbevises for dets sandhed. Du bør ransage og sammenligne beviserne i Guds ord flittigt på budskaber som han sendte til menigheden, så du kan vide hvad der er sandt, og være i stand til at lede dem der venter at du er på retfærdighedens vej.

At lytte med åbent sind

Når du bliver bedt om at høre grunden til en læresætning som du ikke forstår, så fordøm ikke budskabet før du gør en grundig undersøgelse, og vær klar over fra Guds ord at det ikke er holdbart. Hvis jeg havde anledningen, ville jeg tale til de studerende i enhver sabbatsskoleklasse i dette land, og opløfte min røst i en alvorlig appel så de går til Guds ord og søge efter sandhed og lys. Gud har et dyrebart lys til sit folk i netop denne tid, og I burde anstrenge jer alvorligt i jeres udforskning at stræbe efter intet mindre end et fuldstændigt kundskab af et hvert punkt af sandheden, så du ikke på Guds dag kan findes blandt dem som ikke har levet efter ethvert ord der udgår fra Guds mund.

[32]

De betydningsfulde spørgsmål der sættes på spil ved forsømmelse af Guds ord bør omhyggeligt tages i betragtning. Bibelstudiet er den bedste anstrengelse, og den mest helliggjordte evne værd. Når nyt lys frembringes i menigheden, er det farligt at lukke dig selv væk fra det. At afvise at høre fordi du er forudindtaget mod budskabet eller giveren af budskabet vil ikke gøre din sag tilgivelig over for Gud. At dømme det som du ikke har hørt og ikke forstår vil ikke ophøje din klogskab i deres øjne som er oprigtige i deres udforskning af sandhed. Og at tale med foragt om dem som Gud har sendt med et sandhedens budskab, er tåbeligt og sindssygt. Hvis vore unge søger at uddanne dem selv til at være arbejdere i sin sag, burde de

[33] lære Herrens vej, og efterleve ethvert ord som udgår fra hans mund. De skal ikke opstille de tanker at hele sandheden har været oprullet, og at den Evige ikke har mere lys for hans folk. Hvis de graver sig selv ned i troen på at hele sandheden har været åbenbaret, vil de være i fare for at kassere kostbare sandheds perler som skal opdages dersom mennesker vender deres opmærksomhed til opøgningen i Guds værks rige mine.

Undersøg enkeltvis

Dem som er gået ind i lærergerningen, eller blevet kaldt til et ansvarsbetyngt embede, bør ikke være tilfreds med at få andres tankeganges udforskning, men de burde selv undersøge sandheden. Hvis de ikke gør det til vane at undersøge sandhedens temaer selv, vil de blive overfladiske i deres liv og færdigheder. Anskuelserne fra dem du er tilknyttet kan være af værdi for dig, men du bør ikke være afhængig af dem og ikke have nogen afgjorte ideer om dine egne. Du bør undersøge de sandheder som du er blevet ledt til at tro, indtil du ved uden en sprække hvad de er. Du mister meget når du ikke fremfører hvert punkt i troen du holder til loven og vidnesbyrdet, for du ser eller værdsætter ikke sandheden som den er. O, gid alle vore unge måtte værdsætte det privilegium som Gud har givet! Det er hans vilje at I skal gå til kilden for al lys, og tage imod hans Ånds oplysning (for det vil blive givet til enhver der ydmygt søger efter sandheden), og da vil du vide at Ånd og Ord stemmer overens, og vide at du ved hvad der er sandt. Hvilken forsikring denne kundskab giver! Du vil da tale med kraft, forkynde hvad du har lært som er sandt, og vide at du ikke har fulgt listige udtænkte fabler. -TSS 58-61.

[34]

Et løfte for større lys.

Nyt lys vil altid blive åbenbaret af Guds ord til ham som lever i forbindelse med Retfærdighedens Sol. Lad ingen komme til den konklusion at der ikke er mere sandhed der kan åbenbares. Den flittige og fromme opsøger efter sandheden vil finde værdifulde lysstråler der stadig skinner frem af Guds ord. Mange perler er stadig spredt for at de skal samles for at blive Guds restfolks besiddelse. Men lyset er ikke bare givet for at være en styrke for menigheden,

om for at udgydes på dem som er i mørke. Guds folk skal fremvise hans pris som har kaldt dem ud af mørket og ind i hans vidunderlige lys. Kristus har sagt til sit folk, »I er verdens lys,« og det er lysets mission at skinne ud og fortrænge mørket.

O, kan lærere og elever være hvad Herren har tiltænkt at de skulle være da han gav sit liv så de kunne blive Guds sønner og døtre, og vinde kronen for udødelig herlighed! -TSS 53, 54.

Ny mening i velkendte skriftsteder.

Så snart den sandhedsøgende åbner Bibelen for at læse Guds udtalelser med ærbødighed, haves et alvorligt ønske om at kende [35] »så siger Herren«, så vil lys og nåde gives til ham, og han vil se vidunderlige ting ud af Guds lov. Han vil ikke betragte Jehovas lov som et trældomsåg men som nådige befalinger af Den som er alvidende og fuld af medfølelse. Han vil fuldbyrde sig at sine fornødenheder. Store sandheder som har været forsømt og nedvurderet, vil blive åbenbaret af Guds Ånd, og en ny betydning vil glimte ud af de samme tekster. Enhver side vil få kastet lys over sig af sandhedens ånd. Bibelen er ikke forsegleet men uforsegleet. De mest værdifulde sandheder er åbenbaret; de levende orakler er hørt af forundrede ører, og menneskers samvittigheder melder sig til handling. -TSS 30.

Drives fra Bibelens milepæle.

Mange kender så lidt til deres Bibler at de er uafklarede i troen. De fjerner de gamle milepæle, og fejlslutninger og vinde fra læresætninger kaster dem hid og did. Videnskab, der ikke kan kaldes en videnskab, slider grundlaget væk fra de kristne principper; og dem som en gang i troen er gledet bort fra Bibelens milepæle, og adskiller sig selv fra Gud, påberåber stadig at være hans børn. -Review and Herald, 29.dec, 1896.

De unge forstærker sig mod kætterier.

De Bibellektier som bliver lært i vore skoler er af langt større betydning end mange erkender. Disse børn vil i den nære fremtid [36] møde de kætterier og falske historier som det vrimler med i den Kristne verden. Undervis de unge med enkelthed men med stor

grundighed. Vort arbejde må stå sin domsprøve. Ungdommen i denne tid må være udrustet ved Kristi nåde til at imødekomme og overvinde de onde ting som er blevet indført i samfundet. De har lejlighed til at bruge al den kundskab og påvirkning som de har opnået, og vil mangle visdom fra oven til at opdæmme den onde strøm som omgiver dem. Vildfarelsens og ubibelske læresætningers tilhængere er utallige. Verden i almindelighed leder dem til at glemme Gud og til at foragte hans krav. Guds lov er trådt ned af uhellige fødder. Enhver ung står til ansvar til Gud for sine anledninger, og for det dyrebare lys der skinner på ham fra Skrifterne. -TSS 22.

En barriere mod fristelse.

Der bør være en levende og voksende interesse i at fylde sindet med Bibelsandheder. Den dyrebare kundskab som her opnås vil bygge en barriere omkring sjælen. Selv om den angribes med fristelse, vil der være en fast tillid til Jesus, gennem kundskaben til ham som har kaldt dem til herlighed og til kraft. -TSS 12.

Guddommelig hjælp til at søge sandheden.

[37] Sandheden bør undersøges punkt efter punkt; for der er ingen begrænsning for Guds sandhed, og ved dets studie bør der næres den mest levende interesse af både elever og lærere, så de kan vide hvad Gud har sagt. I årevis har Guds stemme sagt til os, »Undersøg, undersøg, undersøg«. Studer hvert sandhedspunkt, så du for dig selv kan vide hvad der er sandt i forskel til vildfarelse. Lad de studerende søge for dem selv, så de kan kende Guds dybe ting. Lad dette arbejde blive gjort i Kristi Ånd. Læg ingen begrænsning på de studerende.

Ved at ransage skrifterne er der brug for stor ydmyghed i sindet og anger i hjertet, for at søge alvorligt til Gud. Dem som kommer i en beskeden ånd, i at søge efter sandheden, vil være hjulpet i deres søgen efter Guds engle. -TSS 55, 56.

Halvhjertet tjeneste.

Mange der bekender sig til at være kristne tror ikke mere end det halve på Guds ord. De studerer det ikke alvorligt, men spilder kostbar tid på at læse noveller og fortællerbøger. En ren forstandsmæssig

forståelse af Guds ord vil ikke være tilstrækkeligt til at påvirke livets vaner, for livet reguleres af hjertets tilstand. Når sabbatsskolelærere har lært lektierne om den udvortes åbenbaring, er deres gerning kun lige begyndt, og de bør ikke ophøre deres arbejde før de beviser at himlens regler ikke kun er accepteret ved elevernes forståelse, men skrevet på hjertet. -TSS 57, 58.

Studie under bøn.

Vi bør anvende alle sindets kræfter i studiet af skrifterne, og bør anstrenge forstanden til at fatte, så langt som det dødelige nu kan, Guds dybder; dog må vi ikke glemme at et barns lærvillighed og lydighed er en lærers rigtige ånd. Vanskeligheder i skriften kan aldrig mestres ved de samme metoder som anvendes i kampen med filosofiske problemer. Vi bør ikke give os af med studiet af bibelen med den selvtillid med hvilken så mange går ind med i videnskaben, men med en from afhængig af Gud, og et oprigtigt ønske om at lære hans vilje. Vi må komme med en ydmygt og lærvilligt ånd for at opnå kendskab til den store JEG ER. Ellers vil onde engle således forblænde vore tanker og forhærde vore hjerter så vi ikke vil blive være indprentet af sandheden.

[38]

Mange dele af Skriften hvor lærte mennesker fortæller et mysterium, der ellers springes over som uvæsentligt, er fyldt med trøst og belæring til ham som er blevet belært i Kristi skole. En årsag til hvorfor mange teologer ikke har en klarere forståelse af Guds ord er, at de lukker deres øjne for sandheder som de ikke ønsker at praktisere. En forståelse af bibel sandheden afhænger ikke så meget af forstandens kraft til at søge som af formålets oprigtighed, den inderlige længsel efter retfærdighed.

Bibelen bør aldrig studeres uden bøn. Helligånden alene kan få os til at mærke vigtigheden af de ting der forstås let, eller beskytte os fra at fordreje forståelsen af sandhedens vanskeligheder. Det er de himmelske engles hverv at berede hjertet så at Guds ord fattes så vi vil være henrykket i dets skønhed, og formanet ved dets advarsler, eller besjælet og styrket ved dets løfter. Vi bør gøre salmistens bøn til vor egen, »Luk mine øjne op, så jeg kan iagttage underne i din lov.« Fristelser vises ofte uimodståelige, ved forsømmelse af bøn og studie af Bibelen, fordi den fristede ikke så let kan erindre Guds løfter og

[39]

møde Satan med Skriftens våben. Men engle er rundt omkring dem som er villige til at blive belært i guddommelige sager; og i denne tid hvor der er stor trang, vil de rene sandheder komme til erindring som behøves. -TSS 121, 122.

Guds måde at videregive kundskab på.

Dag for dag opnåede Jesus kundskab fra den store samling af levende og død art. Ham som har skabt alt, ved hvis magtfulde ord, bakke og dal, flod og træ, er blevet levende var tidligere et menneske barn, og han studerede de lektier som hans egen hånd havde skrevet på blade og blomster og træer. De lignelser, som Jesus, i løbet af sin gerning, elskede at lære i sine sandhedslektier, viste hvor åben hans ånd var til den liflige påvirkning fra naturen, og hvordan, i løbet af de skjulte år, han glædede sig ved at samle de åndelige lærdomme fra al det omkringliggende af det daglige liv. For Jesus var ordets betydning og Guds gerninger lidt efter lidt udfoldet, eftersom han tænkte og søgte at forstå tingenes grund, som enhver ung må forsøge at forstå.

[40]

Ethvert barn må opnå kundskab, som Jesus gjorde, fra naturens gerninger og fra siderne i Guds hellige ord. Idet vi prøver at blive bekendt med vor himmelske Fader ved hans hellige ord, vil engle komme nær, vore sind vil blive bestyrket, vor karakter vil blive ophøjet og forædlet, og vi vil blive mere lig vor Frelser. Og dersom vi beskuer naturens værks skønhed og storslåethed, går vor hengivenhed ud efter Gud; medens hjertet er indgydt ærefrygt og ånden betvunget, er sjælen styrket ved at komme i kontakt med den Uendelige gennem hans storslåede gerninger. Forbindelse med Gud gennem ydmyg bøn, udvikler og styrker de mentale og moralske evner, og åndelige kræfter forøges ved at opelske tanker over åndelige ting.

Dem som indvier sjæl, legeme og ånd til Gud, rense deres tanker ved lydighed til Guds lov, vil til stadighed modtage en ny gave af fysisk og åndelig kraft. Der vil være hjertelængsel efter Gud, og alvorlig bøn for en klarere sans til at skelne Helligåndens gerning og funktion. Det er ikke op til os at bruge den, men til Helligånden til at bruge os og forme og danne enhver kraft.

Hvordan beredes de fremtidige prøvelser

Kristi tjenere skal ikke forberede nogen talereplikker at overbringe når de bringes til prøve for deres tro. Deres forberedelse skal gøres dag for dag, i at samle de værdifulde sandheder fra Guds ord op i deres hjerter, i at ernæres af Kristi lære, og ved bøn styrke deres tro; da vil Helligånden, når disse prøves, bringe de rene sandheder til deres erindring, som vil nå deres hjerter der vil komme til at høre. [41]

Gud vil fremvise kundskaben der er opnået ved flittig granskning i skrifterne, i deres hukommelse i det øjeblik hvor det behøves. Men hvis de forsømmer at fylde deres sind med sandhedens perler, hvis de ikke gør sig selv bekendt med Kristi ord, hvis de aldrig har smagt kraften af hans nåde, så kan de ikke forvente at Helligånden vil bringe hans ord til deres erindring. De må tjene Gud dagligt med udelt kærlighed, og da have tillid til ham. -TSS 105-107. [42]

Dagligt Bibelstudium.

Sabbatsskolen giver forældre og børn en værdifuld lejlighed til at studere Guds ord. Men for at opnå denne fordel som de bør opnå i sabbatsskolen, bør både forældre og børn ofre tid til studiet af lektierne, og søge at opnå en gennemgribende kundskab til de kendsgerninger der overbringes, og også til de åndelige sandheder som disse kendsgerninger er bestemt til at lære. Vi bør især indprente i de unges tanker vigtigheden af at søge den fulde betydning af skriften under overvejelse....

Forældre, sæt lidt tid til side hver dag til studiet af sabbatsskolelektionen med jeres børn. (42) Opgiv om nødvendigt selskabsbesøg, end at ofre den time der er viet til kostbare lektioner fra den ukrænkelige historie. Forældre så vel som børn vil, vil modtage udbytte af dette studium. Lad de vigtigere dele i skriften der er forbundet med lektionen være indprentet i hukommelsen, ikke som et arbejde men som et privilegium. Selv om hukommelsen først er lidt mangelfuld, vil den opnå styrke ved at den bruges, så at du vil efter en tid vil glæde dig ved at opsamle sandhedens værdifulde ord. Og denne vane vil vise sig at være den mest værdifulde hjælp i religiøs vækst.

Hvis tiden som er værre end spildt til sladder, til at tjene til stolthed, eller til tilfredsstillelse af appetitten, var ofret med den

samme interesse til studiet af Bibelen, hvilken opmuntring ville da blive givet til vore sabbatsskoler! Men når forældre er mere opsat på at have deres børn moderigtigt påklædt end at have deres tanker fyldt med Guds ords sandheder, vil børnene selv snart lære at betragte klæder og udseende som af større betydning end de ting som angår deres frelse....

[43] Læg mærke til måden I studerer skriften på i jeres familier. Til-sidesæt hvad som helst fra en verdslig natur; undvær alt overflødigt og overflødig mad til bordet, men sørg for at sjælen fødes med livets brød. Det er umuligt at beregne de gode resultater for en time eller endda en halv time hver dag viet på en fornøjet og social måde til Guds ord. Gør Bibelen til sin egen fortolker, bring alt det sammen som er sagt med hensyn til et givet emne på forskellige tidspunkter og under forskellige omstændigheder. Bryd ikke din hjemme klasse op på grund af opringninger og gæster. Hvis de kommer i løbet af studiet, så inviter dem til at tage del i det. Lad det blive set at du anser det for at være mere vigtigt at opnå et kundskab af Guds ord end at sikre verdens vinding eller fornøjelser. -TSS 10, 11.

Sæt lektierne fast i hukommelsen.

Som et middel til forstandsmæssig oplæring, er sabbatens anledninger uvurderlige. Lad sabbatsskolelektien blive lært, ikke ved et overilet blik over lektieteksten sabbatsmorgen, men ved omhyggeligt studie for næste uge sabbats eftermiddag, med daglig tilbageblik eller belysning i løbet af ugen. Således vil lektien blive fæstnet i hukommelsen, en rigdom der aldrig helt mistes. -ED 251, 252.

Vor daglige åndelige føde.

[44] Vi behøver at forstå disse ord af Kristus, »kødet gør ingen gavn. De ord, jeg har talt til jer, er ånd og liv.« Det Hellige Ord blev modtaget og taget i det praktiske liv. Åndeligt liv består i Kristi væsen lyset og livet i sjælens tempel, som blodet er legemets liv. Alle der studerer ordet fremstillet som at de spiser ordet fødet af Kristus... Som de legemlige fornødenheder må dækkes dagligt, således må også Guds ord studeres dagligt - spise, og fordøjes, og praktiseres. Dette støtter næringen til at holde legemet sundt. Forsømmelse af

ordet betyder sjælens sult. Ordet beskriver det velsignede menneske som det der mediterer dag og nat over Guds ords sandheder. Vi skal alle spise og drikke af Guds ord. Ordets beretning til den troende er en livsvigtig sag. At tilegne sig ordet til vore åndelige fornødenheder er at spise bladende på livets træ som er til lægedom for folkene. Studer ordet, praktiser ordet, for det er dit liv. - Ellen G. White Brev 4, 1902.

Samarbejde i Hjemmet.

Selv om det er grundlæggende at kloge og udholdende anstrengelser skal gøres af læren, må arbejdet ikke helt overlades til sabbatskolen og menighedens arbejdere, men det må finde dets grundlag og støtte i hjemmets arbejde. Forældre har fået et indviet ansvar og formaning overdraget til dem, og de er kaldet til at påtage deres formaning, i at bære deres ansvar i frygt for Gud, våge over deres børns sjæle som dem der må aflægge regnskab.

Hjemme missions arbejdet har været uhørt forsømt. Dem som har haft den største grund til alvorlig og en Kristelig omsorg for deres børns frelse, har været ligegyldige mod deres ansvar, og har set let på deres husstands mangler. Det ansvar som Gud har givet til mænd og kvinder som forældre, har mange flyttet fra dem selv til sabbatsskolearbejderen og til menighedens påvirkning. Men ethvert redskab har sin gerning, og forældre som forsømmer deres del vil blive vejret på vægten og findes for lette.

[45]

Kristi belæring fra skystøtten til Israels børn, præciserer forældrenes pligt, og det er ikke utydeligt eller vanskeligt at forstå. Denne belæring er til vor formaning og fordel. »Læg jer de ord, jeg her siger, på sinde; I skal binde dem om jeres hånd som et tegn, og de skal sidde på jeres pande som et mærke.« En hver gerning i deres hænder, var til påmindelse for Herrens bud. Den var bundet om deres hænder, ikke bogstaveligt, men for at udøve en påvirkning i enhver handling i deres tilværelse. De skulle være et mærke på deres pande. Deres tanker skulle dvæle på sandheden i Guds bud, og de skulle styres i deres principper. »Lær jeres sønner dem, fremsig dem, både når du er hjemme, og når du er ude, når du går i seng, og når du står op. Du skal skrive dem på dørstolperne i dit hjem og i dine porte, for at både I og jeres børn må leve længe på den jord, som Herren

lovede jeres fædre at give dem, ja, så længe himlen hvælver sig over jorden.«...

Lær ydmyghed og beskedenhed

[46] Anvisningen som blev givet af Guds Søn til Moses, til belæring af Israels børn, er lige så livsvigtig nu som det var den gang, og det burde agtes omhyggeligt af forældre i dag som af Guds historiske folk. Religion må indflettes i enhver del af hjemmelivet hvis vi vil se de resultater Gud har tiltænkt som frugten af at følge hans vej. Stolthed, selvtilstrækkelighed og frækhed er karakteristisk ved disse dages børn, og de er denne tidsaldres forbandelse. Når jeg ser denne ukristelige og ukærlige tilkendegivelse fra enhver side, og da ser forældre og lærere forsøge at fremvise deres børns og elevs evner og færdigheder, er jeg smertet i hjertet; for jeg ved at det er præcis den modsatte kurs fra dem som burde tilstræbes.

Forældre og lærere som henter deres kundskab fra Bibelen, der er styret i tanke og handling af dets hellige principper, behøver ikke at fare vild, og blive fundet på forbudne stier. De mest indviede lektier i beskedenhed og ydmyghed må læres til børnene, både hjemme og i sabbatsskolen. De skal belæres med henblik på Guds lovs høje krav, og med henblik på deres ansvar over for ham. De lektier der skal gives til dem bør være af en sådan karakter så de uddannes til nytte i dette liv, og til en plads i det fremtidige udødelige rige.

[47] »Derfor skal du elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele din styrke. Disse ord, som jeg i dag befaler dig, skal ligge dig på sinde, og du skal gentage dem for dine sønner; du skal fremsige dem, både når du er hjemme, og når du er ude, når du går i seng, og når du står op.« Disse ord viser tydeligt forældre og læreres pligt; og hvis de følger denne belæring, vil de ikke undgå at se de bedste resultater.

Udslaget af forældres svigten

Hvor særpræget ville ikke den Bibelske optegnelse af Israels historie have været, et folk der blev foretrukket så stærkt af Herren, hvis de havde udført de pålæg som var givet dem fra skystøtten af den levende Guds Søn. Men de fulgte ikke de givne formaninger

særlig omhyggeligt. De svigtede i at lære deres børn Guds betingelser; og de sørgelige resultater er afbilledet for os i et folk der er forkastet af Gud. De adskilte sig så langt fra Guds visdom at da den Store Lærer, Jesus, verdens forløser, viste sig skreg de, »Bort med ham!« Menneskers traditioner var æret højere end Guds bud. Uærlige metoder og menneskelige påfund har taget Guds rene læres sted. Det som skulle blive en del af deres væsen, blev betragtet af mindre betydning og af lille værdi.

Da Kristus kom til verden for at give eksempel på sand religion, og for at ophøje de principper som skulle styre menneskers hjerter og handlinger, havde falskhed taget så dybt greb på dem som har haft så stort lys, at de ikke længere opfattede lyset, og havde ingen tendens til at opgive traditionen for sandheden. De forkastede den himmelske lærer, de korsfæstede herlighedens Herre, så de kunne bibeholde deres egne sædvaner og påfund. Netop den samme ånd viser sig i verden i dag. Mennesker bryder sig ikke om at undersøge sandheden, for ikke at deres traditioner skulle forstyrres, og at en ny orden på tingene skulle bringes ind. Der er med menneskeheden en konstant tilbøjelighed til at fejle, og mennesker er i naturen tilbøjelig til at ophøje menneskers forestillinger og kundskab meget, medens det guddommelige og evige ikke erkendes eller værdsættes.

[48]

Kristi budskab forkastet

Til dem som var uden fordomme, var Kristi ord som et lys fra himlen. »Aldrig har noget menneske talt sådan.« Idet den Store Lærer overbragte den evige fremtids spændende realiteter, blev tingene i den fortabte verden overstrålet. Hvor ivrigt modtog de dog sandheden som havde bedt efter lys. Men de stolte og selvretfærdige afviste hans budskab. -TSS 35-39.

Forældre som opdragere.

Hjemmet burde være en undervisnings skole, mere end et sted for hårdt og ensformigt arbejde. Aftnerne burde der værnes om som kostbare stunder, for at helliges til at belære børnene i retfærdighedens veje. Men nej hvor mange børn er sørgeligt forsømte! De er ikke uddannet i hjemmet, så de kan begribe Guds sandhed, og er

[49] ikke oplært til at holde af retfærdighed og at bedømme. De burde belæres tålmodigt, så de kan forstå den lov der styrer dem, og så de kan se hvad deres handlinger udspringer af. De skal bringes i harmoni med himlens love, for at værne om sandheden som den er i Jesus. På den måde er de rustede til at forene sig med englernes selskab, og til at stå i den henrivende forlørsers nærhed.

Der må indplantes håb og higen i enhver menneskesjæl som vil blive af en rigtig karakter og unge kan se det skønne i hellighedens veje. I ethvert tilfælde må det være nødvendigt at bruge bestemte mål i behandlingen af unge, så de kan blive oplært, opelsket, og udviklet til den højeste nytte i livet. Hvor få værdsætter værdien af de talenter som Gud har betroet dem! Hvor få forældre og opdragere indser det faktum at der kan være en fuld udvikling af sind og hjerte blot at have en levende forbindelse med Kilden for al visdom, kraft og hellighed! Sandhed er ubegrænset, og han hvis sind er oplyst og ledt at Guds Ånd, vil gå fra styrke til styrke og finde at hans sti vokser sig mere og mere klar indtil fuldkommenhedens dag.

Mod jorden eller mod himlen

[50] Men medens vi er i stand til gå frem i kundskab og sandhed, lad os så ikke miste synet for det faktum at vi kan gå baglæns så vel som forlæns. Vi kan gå mod jorden så vel som mod himlen. Der er mange sjæle som balancerer mellem den himmelske og helvedes kurs. Der er påvirkninger, snedige og bedragende, der trækker sjæle væk fra Gud og himmelske ting. Der behøver at blive taget af enhver fra de tidligste år til ungdommen og modenheden. Særligt burde dem som kender det ondes fare, og kender den kærlighed og interesse som Gud nærer for enhver sjæl, gøre deres for at holde øje med sjæle som dem der må aflægge et regnskab.

Forældre bør beherske deres husstand efter dem, som Abraham gjorde, for at holde Herrens vej. Hvis dette ikke gøres, vil Satan i glæde påtage sig forældres arbejde, og oplære barnet som det behager ham; og, o, hvor meget arbejde der er overladt til ham! Lad forældre gøre deres pligt over for dem som afhængige af dem, og forme deres karakter efter det guddommelige mønster. Lad forældre, med levende tro og fuld tillid til Gud, gøre den del som er overdraget

dem, og Gud vil gøre hans del, og tusindvis af børn der nu er uden Gud og uden håb i verden, vil blive lagt til menigheden.

Bebyrdet for de Unges Omvendelse

Skønt omvendelse af unge skal være den store byrde på forældres og læreres hjerter, vil der hele tiden gøres anstrengelser for at disciplinere karakteren, for at lede smagen og ønskerne til den himmelske kanal. Enhver sjæl er egnet og bygget op med solide fortrin. Enhver sjæl kan nå højder, dybder og breder af kundskaben i åndelige ting, og blive egnede til det højere liv. Når forældre tager de første skridt og danner deres egne vaner og fremgangsmåder i mad, klæder, og levemåde, så enkelt og naturligt så muligt, med et øje rettet på Guds herlighed, vil der være orden i hjemmet, og børnene vil ikke forsømmes; men vil helliges til deres belæring og udvikling. [51]

Børnene bør omgives af det bedste i påvirkninger og selskaber. Forældre som påtager sig denne gerning i frygt og kærlighed for Gud, vil våge over ethvert ord, så de vil intet høre som kan bedrøve dem når deres egen samtale er gengivet af børnene. De vil søge at afhjælpe svagheden, uvidenheden, og mangelfuldheden i deres børn ved en høj moralsk belæring, som kan vokse op stærk i renhed, med veldannede vaner som tjener til sundhed og lykke. Med en sådan oplæring vil de opsamle den slags kundskab som vil fuldkomme karakteren i ligelighed og styrke.

Forsømmelser Rummer Stor Fare

Hvis de unge er overladt til at tage en uddannelse, vil de finde at enhver færdighed vil blive udstyret. Fra en masse steder vil kundskaben til ondt blive bragt til sindet, og måske kan det i det senere liv ikke fuldt udslettes. Når forældre forsømmer deres pligt i at lægge karakterens fundament i deres børn, ved at bringe de allerbedste principper som tømmer for deres karakter opbygning, denne forsømmelse blive afhjulpet af Guds og menneskets fjende, og de unge vil være ligeglade med evner og sandhed. Hjemmet burde gøres til det mest behagelige sted i verden. Hvad er det udvortes [52] og kunstige sammenlignet med det sande og naturlige? Herren har

givet børnene evner som behøver den mest omhyggelige optræning af både forældre og lærere.

Dem som Gud har betroet det ansvar at opdrage ungdommen bør være i stand til at samarbejde med ham i at udvikle sindets og hjertets værdifulde gaver, så de kan opnå den slags kundskab som vil give forøget styrke, og vil være en erhvervelse der kan bringes ind i fremtiden, udødeligt liv....

Et arbejde af højeste vigtighed

At danne og forme børn og unges karakter er et arbejde af allerhøjeste betydning, og i dette arbejde er det absolut nødvendigt at præsentere Kristus i sin mageløse kærlighed for sindet, så hans modsatte og stærkere elskværdighed kan formørke verdens tiltrækningskraft. De unge må ikke bare se en teori, hvor logisk den end måtte være, men Kristi elskende karakter og herlighed. De må ledes til at beskue den evige verdens rigdomme, indtil de er hjulpet frem, gjort levende, og vundet. Jesu kærlighed må være motivet for alle anstrengelser. Den tilskynder, den tvinger, den fængsler. -TSS 101-105.

Forældre i sabbatsskolen.

[53] Sabbatsskolen yder værdifulde anledninger og privilegier for de unge. Forældre burde vurdere disse fordele højt, og vise deres børn at de værdsætter dem. Hvis de udviser en ikke afgjort interesse for skolen selv, kan de ikke forvente at deres børn gør således. I sabbatsskolen kan forældre være elever så vel som børnene. Både forældre og børn bør søge at få et kundskab til Skrifterne. Andre bøger bør være i næste række frem for Guds ord. Kristus har sagt, »I gransker Skrifterne, fordi I mener, at I har evigt liv i dem; og netop dem vidner om mig.« Vi burde alle være bedre bekendt med profetierne end vi er, have et mere gennemgribende kundskab til Kristi praktiske lektier. Hvis vi blot læser Skrifterne uinteresseret, kan vi ikke blive kloge i de sandheder som er deri.

Studér Lektien Hver Dag

Forældre burde ransage skrifterne med deres børn. De burde selv blive fortrolig med lektierne; og da kan de så hjælpe deres børn i at lære dem. Hver dag burde nogen tid afsættes til studiet af lektierne, ikke bare at lære at gentage ordne mekanisk, medens sindet ikke fatter meningen; men at gå til det egentlige grundlag, og blive fortrolig med den som fremføres i lektien. Børns ligegyldighed, i rigtig mange tilfælde, kan henføres til forældrene. Er de ligegyldige, opfanger børnene den samme ånd. Hvis forældre viser at de er fæstnet på vigtigheden til sabbatsskolen, ved at give den respekt og en større betydning, vil børnene i almindelighed efterligne deres eksempel.

[54]

Lære sabbatshelligholdelse

Forældre bør have en fuldstændig forståelse med deres familie at sabbatens hellige timer skal bruges til Guds herlighed. De bør være oppe med solen, og have masser af tid til at forberede sig for sabbatsskolen uden at få travlt, og måske miste selvkontrollen. Hvis de rigtige forberedelser er gjort den foregående dag, vil der være overflod af tid til at se tilbage på den lektie der er studeret i løbet af ugen; og både forældre og børn kan gå til skolen med den forsikring at de har lært lektien godt.

Kristi Medfølelse Med Børn

Kristus var interesseret i børn. Han kom ikke ind i vor verden som en fuld udvokset mand. Havde han gjort det, ville børn ikke have haft hans eksempel at efterligne. Kristus var et barn; han havde et barns erfaring; han følte de skuffelser og prøvelser som et barn følte; han kendte børn og unges fristelser. Men Kristus var i sit barne og ungdomsliv et eksempel for alle børn og unge. I barndommen var hans hænder i gang med nyttige ting. I ungdommen arbejdede han ved en tømmrers håndværk med hans fader, og var underkastet hans forældre, og således gav han i sit liv en lektie for alle børn og unge. Hvis Kristus aldrig selv har været et barn, kunne de unge nu tro at han ikke kunne føle med dem. Men han levede deres eksempel, og alle børn og unge kan finde i Jesus én som de kan bære alle deres

[55]

sorger og alle deres skuffelser til og de vil finde en ven i ham som vil hjælpe dem.

Jesus elsker små børn. Da mødrene bragte deres børn til Jesus, forsøgte disciplene at sende dem væk. Men Jesus irettesatte dem, og sagde, »Lad de små børn være; I må ikke hindre dem i at komme til mig, for Himmeriget er deres.« Da samlede han dem i sine elskende arme og velsignede dem. De forældre og lærere som ikke har nogen kærlighed og tålmodighed med børn skal have medfølelse, for de har ikke Kristi sindelag. Dem som søger at samle børnene i sabbatsskolen gør et godt arbejde, og netop det arbejde som Mesteren vil have dem til at gøre. Endda små børns udviklede tanker kan fatte rigtigt meget med hensyn til Kristi lære, og kan få lært at elske ham med al deres brændende kærlighed. Forældre og lærere burde så ved alle vande, og hvis det er i tro kan de om lidt få en høst af sjæle. Og når de ser de sjæle de har arbejdet for, omkring den store hvide trone, med kroner og hvide klæder og harper af guld, vil de da føle at deres anstrengelser ikke er tabt. Den velgørende, gode og trofaste tjener vil falde i deres ører som sød musik. -Signs of the Times, 23.juni 1881.

[56]

Finde Tid til at Studere Lektier.

Der er mange børn der trygler om en smugle tid som en grund for at deres sabbatsskolelektier ikke skal læres; men der er få som ikke kan finde tid til at lære deres lektier hvis de havde en interesse for dem. Nogle bruger tid på fornøjelser og ture; andre til unødigt pynt på deres klæder til udseende, dette opelsker stolthed og forfængelighed. De kostbare timer der således er ødselet bort er Guds tid, for dette må de aflægge et regnskab til ham. De timer som er brugt til unødigt besmykkelse, eller til fornøjelse og ørkesløs diskussion, vil, enhver gerning, blive brugt i domsjemed. -TSS 8.

Forældre skal Hjælpe Børn.

Forældre bør føle det som en helliget pligt at belære deres børn i Gud love og forordninger så vel som i profetierne. De bør uddanne deres børn i hjemmet, og bør selv være interesseret i sabbatsskolelektionen. Ved at studere med børnene viser de at de knytter betydning til

den sandhed der er i lektierne, og hjælper til at skabe en smag for bibelkundskaben. -TSS 111.

Lad forældre gøre deres del, ikke kun hjælpe børn i deres studie, men selv blive fortrolig med lektierne. Bibelen er vor lærebog. Forældre, lærere og elever behøver at blive bedre bekendt med de dyrebare sandheder som er i både det Gamle og Nye Testamente. -TSS 14.

[57]

Mere Vigtig end Dagskolen.

Endnu større omsorg burde gøres af forældrene for at se efter om deres børn har forberedt deres Bibellektier, end at hvad er gjort for at se om deres dagskole lektier er forberedt. Deres bibellektier burde læres mere fuldkomment end lektierne i de almindelige skoler. Hvis forældre og børn ikke ser nogen nødvendighed i denne sag, da skulle børnene hellere blive hjemme; for sabbatsskolen vil svigte i at være en velsignelse for dem. Forældre og børn burde arbejde sammen med formænd og lærere, og således give udtryk for at de værdsætter det arbejde der er lagt frem for dem. Forældre bør have en særlig interesse for religiøs opdragelse af deres børn, så de kan have et fuldstændigt kundskab til Skrifterne. -TSS 8.

Mere Vigtig end Dagskolen.

Den nære flid af disse hebræiske studerende [Daniel og hans venner] under Guds oplæring var rigeligt belønnet. Medens de gjorde ihærdige anstrengelser for at sikre sig kundskab, gav Herren dem himmelsk visdom. Kundskaben som de opnåede var til stor tjeneste for dem da de kom i vanskeligheder. Herren himlens Gud vil ikke afhjælpe de mangler der er resultatet af mental og åndelig ladhed. Når de menneskelige repræsentanter skal bruge deres evner for at opnå kundskab, for at blive dybt tænkende mennesker; medens de, som de største vidner for Gud og sandheden, skal sejre med hensyn til undersøgelse af livsvigtige doktriner om sjælens frelse, må denne ære gives til himlens Gud som den største, da vil selv dommere og konger komme til erkendelse, i retssale, parlamenter og råd, at Gud som gjorde himlen og jorden er den eneste sande og levende Gud, Kristenhedens ophavsmand, al sandheds ophav, som indførte

[58]

den syvende dag Sabbaten da verdens grundlæggelse blev lagt, da morgenstjernerne sang sammen, og alle Guds sønner råbte sammen af glæde. -FE 374, 375.

Det højeste mål.

Målet med sabbatsskolearbejdet skulle være indhøstning af sjæle. Orden i arbejdet kan være fejlfri, alle hjælpemidlerne kunne være som man ønskede; men hvis børnene og de unge ikke er bragt til Kristus, er skolen en fiasko; for hvis ikke sjælene er draget til Kristus, bliver de mere og mere uimodtagelige under påvirkning af en stiv religion. Læreren bør samarbejde, imens han banker på deres hjertedør hos dem der behøver hjælp. Hvis elever svarer igen på Åndens indtrængende bøn, og åbner hjertedøren så Jesus kan komme ind, vil han åbne deres forståelse, så de kan fatte tingene af Gud. Lærerens arbejde er et simpelt arbejde, men hvis det er gjort i Jesu Ånd, vil dybder og virkeevne blive lagt til ved Guds Ånds indvirken.

Der burde gøres meget personligt arbejde i sabbatsskolen. Nødvendigheden af denne slags arbejde er ikke erkendt og påskønnet som det burde være. Fra et hjerte fyldt med taknemmelighed over for Guds kærlighed, som er blevet tildelt sjælen, burde læreren arbejde nansomt og alvorligt for hans elevers forvandling.

[59]

[60]

Personlig Frelse, derpå tjeneste

[61]

[62]

Hvilket vidnesbyrd kan vi give til verden at sabbatsskolearbejdet ikke er slet og ret et påskud? Det vil blive bedømt på dets frugter. Det vil blive vurderet på karakteren og elevernes arbejde. I vore sabbatsskoler burde de kristne unge blive betroet med ansvar, så de kan udvikle deres evner og vinde åndelig kraft. Lad de unge først give dem selv til Gud, og lad dem i deres tidligere erfaringer blive oplært i at hjælpe andre. Dette arbejde vil bringe deres evner til anvendelse og sætte dem i stand til at lære hvordan de skal lægge og udføre deres planer til bedste for deres kammerater. Lad dem søge deres selskab som behøver hjælp, ikke i at kaste sig ud i tåbelig snak, men i at fremstille Kristi karakter, at blive arbejdere sammen med Gud, og vinde dem som ikke har givet dem selv til Gud....

Iveren står i Forhold til Privilegiet

I vore anstrengelser for at hjælpe de unge er vi elendige i vor pligt. Vi har haft stort lys, men vi lider nød i iver og alvor, og har ikke åndens glød i rimeligt forhold til de privilegier vi nyder. Vi må hæve os over den utroens kølige atmosfære som omgiver os, og drage nær til Gud, så han kan drage nær til os.

Vi må uddanne de unge, så de kan lære at arbejde for sjælenes frelse; og for at uddanne unge til dette arbejde, skal vi også lære at arbejde mere vellykket, og blive virksomme repræsentanter i Guds hænder for omvendelsen af vore elever. Vi må blive gennemsyret med det alvorlige arbejdes ånd, og tage fat i Kristus, gøre krav på ham som vor eneste kraft. Vore tanker må udbygges så vi kan have en rigtig forståelse af de ting der angår evigt liv. Vor hjerter må blive blødgjorte og undertrykt af Kristi nåde, så vi kan blive rigtige opdragere. [63]

Lad formænd og lærere spørge, Tror jeg på Guds ord? Giver jeg mig selv til ham der har givet sig selv for mig og led en grusom død på korset, så jeg ikke måtte fortabes, men have et evigt liv? Tror vi at Jesus drager på sjælene omkring os, selv dem som lever i forhærdelse og ikke svarer igen på hans dragende Kraft? Sig da i sjælens anger: »Mester, jeg vil drage med alle mine påvirkende kræfter, jeg vil drage hen til dig. Jeg stoler på dig og i dig alene i at røre og betvinge hjertet med Helligåndens kraft.« -TSS 47-50.

Den alt-betydende lektie.

Hvis de unge som er stærke vil lægge deres kræfter til det yderste i at søge i Bibelen, vil de have tankerne fyldt med værdifuld kundskab så de vil skinne som et lys over dem de omgås. Sabbatsskolen bør være et sted hvor dem som har gjort fremskridt i guddommelig kundskab kunne blive i stand til at indprente friske ideer med hensyn til troen hos Guds folk. [64]

Når alle dem som bekender sig til at være kristne er kristne i handling og i sandhed, vil sabbatsskolen ikke længere være en tør omgang. Lærerne vil da forstå den lektie som Kristus gav til Nikodemus, og vil lære den i alle dens betydninger med menneskelig skæbne. Jesus sagde til herskeren i Israel, »Sandelig, sandelig siger

jeg dig: Den, der ikke bliver født på ny, kan ikke se Guds rige.« Hvis ikke et menneske bliver født igen, kan han ikke forstå det himmelske riges karakter, eller erkende dets åndelige natur. Kristus sagde disse ord til Nikodemus:

Du behøver ikke lige så meget lærdom som indvendig fornyelse. Du behøver ikke at have din nysgerrighed tilfredsstillet så meget som at få et nyt hjerte, og indtil den forandring har fundet sted, og gør alting nyt, vil det ikke føre til noget godt for dig, at diskutere med mig om min myndighed, min gerning, min mission som den der bærer himlens legitimationer.

At Kende og Give Sandheden til Andre

[65] Den lektie som Kristus gav til Nikodemus er betydningsfuld for enhver lærer, for enhver sabbatsskolearbejder, for enhver ung og barn. Det er meget vigtigt at vi bliver bekendt med vor tros begrundelser, men den mest betydningsfulde kundskab der opnås, er den erfaringsmæssige kundskab for hvad det vil sige at blive født igen. Den store mangel i vort sabbatsskolearbejde er manglen på livets lys. Vore rækker behøver hele tiden mænd og kvinder som har lært ved Jesu fødder hvad sandhed er, og hvordan den skal overbringes til andre. Det kræver hellige mennesker, mennesker som har ydmyghed, som er forbundet med Kristus, til at være opdragere for vore unge i sabbatsskolen.

Den Største Mangel

Nikodemus kom til Herren, i forventningen om at komme ind i en lang diskussion med ham om punkter af mindre betydning, men Jesus fremlagde blot de første sandheds principper, og viste Nikodemus at hans første behov var hjertets ydmygelse, en lærvillig ånd, et nyt hjerte; så hvis han ville komme ind i Guds rige, måtte han være født igen. Er der ikke dem som har ansvarlige embeder i sabbatsskolen som ville være pirrede og ærgerlige hvis jeg ville bevidne over for dem at, selv om de er herskere i Israel, behøver de at blive født igen? Nikodemus ønskede at Kristus ville tale til ham på den måde han gjorde, ved ikke at tage hensyn til hans stilling som hersker i Israel, og han var ikke beredt til at tage imod sandheden,

og han svarede Kristus med ord fulde af ironi. »Nikodemus sagde til ham: »Hvordan kan et menneske fødes, når det er gammelt? Det kan da ikke for anden gang komme ind i sin mors liv og fødes?« Han viste den kendsgerning som så mange gør, når den skærene sandhed er kommet til samvittigheden, at det naturlige menneske ikke tager imod tingene fra Guds Ånd. Der er intet i dem som reagerer på åndelige ting; for åndelige ting er åndeligt erkendbare. Men, selv om Nikodemus ikke fattede hans ord, blev Jesus ikke utålmodig eller afskrækket, men forsøgte at gøre sin sandhedserklæring mere tydelig. Med en højtidelig og rolig værdighed, gentog Jesus sine ord på en måde som ville overbevise ham i sin gudommelige sandhed: »Sandelig, sandelig siger jeg dig: Den, der ikke bliver født af vand og ånd, kan ikke komme ind i Guds rige. Det der er født af kødet, er kød, og det, der er født af Ånden, er ånd. Du skal ikke undre dig over, at jeg sagde til dig: I må fødes på ny.«

[66]

En Levende Kilde

Enhver sand kristen er en levende kilde og modtager hele tiden nådens ikke svigtene strømme, altid fornyet og fornyer altid dem som er omkring ham. Dem som samarbejder med Gud viser en missionsånd; for de modtager altid, så de altid kan give himlens lys og velsignelser til andre. Dem som åbner deres hjerter for at modtage rigeligt vil være i stand til at give rigeligt.

Hvor sørgeligt er det at tænke på den store mængde af mekanisk arbejde der er gjort i sabbatsskolen, når er der et lille tegn på moralsk forvandling i deres sjæle som underviser og som lærer! Når Guds Ånds arbejde føles i hjertet, vil vi se mange først søge Guds rige og hans retfærdighed. Da vil jordiske ting finde deres rigtige og underordnede position, og himmelske ting vil være størst i Guds børns hengivenhed. -TSS 72 (*Sabbats skole arbejderen*, august, 1892).

[67]

Hvad Sagen Behøver Mest.

Hvad er karakteren af deres religiøse erfaring som tager del i sabbatsskolearbejdet? Sandhedens lys har skinnet i lærernes og elevernes sind og hjerter, så de kan sprede det til dem som er uden Kristus. Det frelsende budskab er givet til dem som endnu ikke har

åbnet deres hjerter for at modtage den himmelske gave. Sandheden må drives frem i deres opmærksomhed som synes ligeglade. Hvis alle føler en byrde for de sjæle som Kristus døde for, hvor stærk ville interessen da være for enhvert organ der arbejder for sjælenes frelse! Hvor lidt ville vore tanker være over selvets tilfredsstillelse, over klædernes udseende, og over at søge fornøjelse. Hvor få penge vil blive brugt på underholdning og nydelse hvis vi indså vigtigheden i at anbringe vore midler i Guds sag, som kræver at enhver øre ikke er tiltrængt til nuværende mangler.

Bed at Helligånden må komme til jeres hjerte, da vil du bære Kristi åg, og bære hans byrde, og vokse til fuld enhed med Jesus. Vort overblik er meget snævert; vi behøver et mere omfattende syn, så vi kan forstå sagens mangler.

[68] Hvad sagen allermost behøver er samvittighedsfulde unge mænd og kvinder, som nærer et personligt ansvar for værkets fremme, og som vil samarbejde med de guddommelige organer i at sprede lyset til verdens moralske mørke. -TSS 57.

Virningen af Sandheden.

Med sandhedens principper indprentet i hjertet, linje for linje og regel for regel, vil fremkalde korrekt handling. Bibelen indeholder de dybtgående grundsætninger som Gud har givet til vejledning for mænd og kvinder, unge og børn, igennem dette livs konflikter til himlen. Kristi bøn var, »Hellig dem i sandheden; dit ord er sandhed.« Hvor oplyste de unge end kan være gennem deres bibelstudie, er deres natur sådan at med mindre den sandhed de kender til er udøvet i det daglige liv, vil ethvert forsøg på at ophøje og forædle være forgæves. Forældrene har et alvorligt ansvar hvilende på dem i at samarbejde med lærerne i sabbatsskolen.

[69] Der er hjerter som Herren har rørt med hans Helligånd. Aldrig så snart nåden begynder sit arbejde i sjælen, før hjertet er ydmyget underkuet; der er ingen kamp for overlegenhed; stolthed er forladt; der er en følelse af Kristi kærlighed i at give hans liv for syndfulde væsner så der er intet ønske om at blive selvophøjet. Den omvendte ser at hans Forløser levede et liv i ydmyghed, og han ønsker at vandre i hans fodspor. Denne missions ånd er opvakt i hans hjerte; og selv om han vandrer ydmygt og varsomt, i overensstemmelse med hans

tro, kan han ikke hvile før han er i gang med at forsøge at vinde sjæle til Kristus. Han ønsker at enhver skal kende værdien af en Frelseres kærlighed. -TSS 25.

Et Spørgsmål for Enhver Lærer og Elev.

Ved at studere skrifterne, ved at vise en uselvsk interesse for andre, ved at gøre de ting som behager Frelseren, vil du vokse i nåde og kundskaben til vor Herre og Frelser. Lad enhver lærer og elev spørge, »Hvad kan jeg gøre der kan regens for god tjeneste for ham der døde så jeg kunne leve?« Mesteren giver dette svar, »at opsøge og frelse det fortabte.« Du skal arbejde på Kristi måde, med tålmodighed, med interesse, med beslutsomhed så du ikke vil føle dig modløs medens du arbejder for tiden og evigheden, i troen på at Jesus kan gøre meget gennem menneskelige evner der er indviet til hans tjeneste. Hvilket højere privilegium kunne vi ønske os end at være arbejdere sammen med Gud, udrette de fleste af vore betroede kræfter, så dette meget vigtige arbejde kan blive fuldført.

Når unge mænd og kvinder er venligsindede og opelsker fromhed og helligelse, vil de lade deres lys skinne for andre, og der vil være en livgivende kraft i menigheden. Det vil være godt at have en time for bibelstudium, og lad de unge, både omvendte og ikke-omvendte, samles for bøn og for at fortælle om deres erfaringer. De unge bør have en mulighed for at give udtryk for deres følelser. Det vil være godt at have en klog leder valgt fra begyndelsen, én som vil sige lidt og opmuntre en hel del, ved at lade et ord falde her og der og styrke de unge fra begyndelsen i deres religiøse erfaring. Efter at de har haft lidt erfaring, så lad en af dem tage ledelsen, og derefter en anden, op lad på den måde arbejdere blive oplært som vil møde Guds bifald. -TSS 48, 49.

[70]

Styrke og Visdom er Lovet.

Lad enhver sand og helhjertet arbejder være opmuntret til at mase på, og holde det faktum for øje at enhver vil blive belønnet efter hvad hans gerning har været. Arbejd med øjet rettet på Guds herlighed. Afvis ikke at bære ansvar fordi du har en fornemmelse af din svaghed og uduelighed. Gud kan give dig styrke og visdom

hvis du er indviet til ham og bevarer ydmygheden. Lad ingen afvise arbejdet på grund af dovenskab; og lad ingen fare frem og gøre sin gerning gældende når det ikke behøves.

En Pligt at Arbejde for Andre

Lad enhver sand arbejder være taknemmelig til Gud så han er æret i at have anledningen til at arbejde for sin Mester. Giv agt på anledninger til at gøre godt og udnytte de talenter som Gud har givet dig, og dagligt søge nåde så det kan lykkes dig at gøre godt.

[71] De mistede anledninger til at kunne have gjort noget godt kan godt ydmyge dig til støvet, og lede dig til at vogte omhyggeligt for at du ikke skal lade anledninger slippe i at være en velsignelse for andre. Hvor mange gange er stunden kommet med dets arbejde, men arbejderen var ikke på sin pligts post! Ord kunne have været sagt til hjælp og styrke for svage sjæles kamp under fristelse, men de er aldrig blevet sagt. Velanlagte personlige anstrengelser kunne have været gjort, og frelst en sjæl fra døden, og skjult en mangfoldighed af synder, men der var ingen til at gøre denne anstrengelse. Dem som forsømmer må møde deres forsømmelse på Guds dag. Mest dyrebart er Kristi blod som renses fra al synd. En sans for Kristi forløsende kærlighed burde lede os til gribe en hver anledning til at gøre godt. Disse øjeblikke er i høj grad kostbare hvis de udnyttes til Guds herlighed. Dem som efterstræber jordiske rigdomme vogter hele tiden og skarpt deres anledninger til at opnå deres ønskede mål; og arbejdere for Kristus bør ikke være mindre alvorlige i at vinde sjæle til ham. De kan være tilflyttere med Kristus hvis de, i efterfølgelse af Kristi eksempel, og gør godt mod alle som er i deres nærhed og kan påvirke.

[72] For Kristi skyld lad lærerne og de ledende medarbejdere i din sabbatsskole være mænd og kvinder som elsker og frygter Gud; mænd og kvinder som indser ansvaret i deres embede, som dem der våger over sjælene og må aflægge regnskab over for Gud for den indflydelse de udøver over dem ved deres formaninger.

Tro på Guds Løfter

Vi må have en vækst i troen, ellers kan vi ikke blive fornyet i det guddommelige billede, og elske og lyde Guds krav. Lad denne bøn gå ud fra uforfalskede læber, »Herre forøg min tro; giv mig guddommelig oplysning; for uden hjælp fra dig kan jeg intet gøre.« Kom i ydmyghed og bøj ned foran Gud, åben jeres Bibler foran Herren, dæm op for de guddommelige løfter; tag dit standpunkt for dem; lav en pagt med Gud så du kan passe til hans krav; sig til ham at du vil tro, uden andre beviser end det blottede løfte. Det er ikke en forudsætning; men hvis ikke du arbejder med iver, hvis du ikke er alvorlig eller besluttet, vil Satan opnå fortrin, og du vil blive overladt i utroskab og mørke.

Disse Guds ord og løfter er det eneste grundlag for vor tro. Tag Guds ord for at være sandt, og som en levende og talende stemme til dig, og adlyd nøjagtig ethvert påbud. Gud er trofast, ham som har afgivet løfte. Han vil arbejde med formænds og læreres anstrengelser. Vore velsignelser er afgrænset af vor tros svaghed. Gud er ikke uvillig til at give; han er et forråd af kraft. Vi må værne om hjertets ydmyghed og hellighed. Vi må dagligt have rige beviser for hans kærlighed og barmhjertighed i vore selvfornægtende anstrengelser for at gøre andre godt. Jeg bønfaller arbejderne i vore sabbatsskoler til at tage Guds fulde rustning på, og som Jesu Kristi trofaste soldater, vise deres troskab. Gud vil belønne enhver gerning som er gjort for hans herlighed. -TSS 26-29.

[73]

Opgaverne skal have åndelig betydning. For at gøre Guds vilje, må vi ransage hans ord, så vi kan kende hans lære, og gå i rette med alle vore betroede evner. Vi må være flittige i bøn, brændende i enkel og helhjertet tjeneste for Gud. Dem som er i gang som lærer i sabbatsskolen burde hungre og tørste efter guddommelig sandhed, så de kan videregive denne Ånd til dem under deres omsorg, og lede deres elever til at søge efter sandhed som efter skjulte rigdomme. Vi ønsker ikke vore sabbatsskoler ledet på en sådan måde så eleverne gøres til hyklere; for dette kan ikke fremme en sand religions interesser. Lad der da være mere opmærksomhed givet i at søge Gud, så Herrens Ånd kan være i din skole, end at du har enhver håndværksmæssig ordning du ønsker. Høje krav af nogen som helst slags har ikke sit sted i sabbatsskolearbejdet, og

den håndværksmæssige gerning i skolen er af lille værdi hvis Guds Ånd ikke blødgører og danner lærernes og eleveres hjerter. -TSS 76.

Hver Enkel må Studere.

[74] I al sand lærervirksomhed er det personlige absolut nødvendigt. Kristus behandlede i sin lærervirksomhed mennesker personligt. Det var ved personlig kontakt og forening at han oplærte de tolv. Det var i det hemmelige, ofte til kun en tilhører, at han gav hans mest dyrebare belæring. For den ærede rabbiner ved nattesamtalen på Oliebjerget, til den forhadte kvinde ved brønden i Sykar, åbnede han sine rigeste skatte; for i disse tilhørere så han det modtagelige hjerte, det åbne sind og den åbne ånd. Selv hoben der så ofte trængte hans skridt var ikke for Kristus en tilfældig masse af menneskelige væsner. Han talte direkte til ethvert sind og appellerede til ethvert hjerte. Han holdt øje med tilhørernes ansigter, lagde spor af oplysning i ansigtsudtrykket, det hurtige og forstående blik, som fortalte at sandhed havde nået sjælen; og i hans hjerte dirrede den passende tone af medfølelse glæde...

Den samme personlige interesse, den samme opmærksomhed for personlig udvikling, behøves i det oplæringsmæssige arbejde i dag. Mange tilsyneladende ikke lovende unge er rigeligt udstyret med talenter som ikke unyttes. Deres evner ligger skjult på grund af mangel på skarpsindighed hos en del af deres opdragere. Ofte er en dreng eller pige udvendigt så utiltrækkende som en rått tilhugget sten, men der kan findes værdifuld materiale som vil stå hjertets og uvejrets og tvangens prøve. Men den sande lærer, har det for øje hvad hans elever kan blive, vil vedkende sig værdien af det materiale som han arbejder på. Han vil påtage sig en personlig interesse i hver enkel elev, og søge at udvikle alle hans kræfter. Hvor ufuldkommen det end måtte være, vil enhver anstrengelse i at tilpasse til rigtige principper blive ophjulpet. -Ed 231, 232.

Personligt Arbejde for Klasse Medlemmer.

[75] Vore lærere behøver at være omvendte mænd og kvinder, som ved hvad det vil sige at brydes med Gud, som ikke vil hvile før børnenes hjerter er vendt til at elske, prise og forherlige Gud. Hvem

vil være alvorlige arbejdere for sjælene i vore sabbatsskoler? Hvem vil tage de unge hver for sig, og tale og bede med dem, og appellere personligt til dem, bede dem indestændigt om at overgive deres hjerte til Jesus, så de må være som en sød smag for Kristus? Når vi ser arbejdets vigtighed, og ser hvor lidt det er påskønnet, mærker vi ligesom en sukken i ånd og udbryder, Hvem vil tage imod disse alvorlige ansvar, og holde øje med sjæle som dem der skal aflægge et regnskab? Vi er Kristi repræsentanter på jorden. Hvordan fuldfører vi vor mission. Kristi repræsentanter vil være i daglig forbindelse med ham. Deres ord vil være udvalgte, deres tale mildnet med nåde, deres hjerter fyldt med kærlighed, deres anstrengelsers oprigtige, alvorlige, standhaftighed, for at frelse sjæle for hvem Kristus døde. Lad alle gøre deres bedste i at arbejde for frelse for deres kære børn og unge, og snart vil de lytte med glæde til Jesu ord, »Godt, du gode og tro tjener; ...Gå ind til din herres glæde!« Hvad er denne glæde? Det er at beskue de indløste hellige gennem deres virksomhed, igennem Jesu Kristi blod. -TSS 15.

Besøg i Hjemmene.

Lærere og arbejdere i enhver del af sabbatsskolearbejdet, jeg henvender til jer i frygt for Gud, og siger jer at med mindre I har en levende forbindelse med Gud, og er ofte foran ham i alvorlig bøn, vil I ikke være i stand til at gøre jeres arbejde med himmelsk forstand, og vinde sjæle for Kristus. Arbejderen for Gud må iklædes ydmyghed som med en klædning. Herren vil vedkende sig og velsigne den ydmyge arbejder som har en lærvillig ånd og en ærbødig kærlighed til sandhed og retfærdighed, hvor en sådan arbejder så er. Hvis du er sådan, vil du vise en omsorg for dine elever ved at gøre særlige anstrengelser for deres frelse. Du vil komme tæt på dem i elskende sympati og besøge dem i deres hjem, og lære deres rigtige omgivelser ved at tale med dem om deres erfaring i Guds sager, og du vil bære dem i din tros arme til Faderens trone. -TSS 68-69.

[76]

Fylde Lamperne.

I hans omsorg til Peter, befalede Frelseren ham først, »Vogt mine lam!« og derefter befalede han, »Vær hyrde for mine får!« Ved hen-

vendelse til apostlene, sagde Kristus til alle hans tjenere, »Vogt mine lam!« Da Jesus formanede sine disciple til ikke at foragte de små, henvendte han sig til alle disciple i alle aldre. Han egen kærlighed og omhu for børn er et værdifuld eksempel for sine efterfølgere. Hvis lærere i sabbatsskolen følte den kærlighed som de burde for disse lam fra flokken, ville mange flere blive vundet til Kristi fold. Lad beretningen om Jesus blive gentaget for børnene ved en hver passende lejlighed. Lad i enhver prædiken være et lille hjørne overladt til deres gavn. Kristi tjenere kan have varige venner i disse små, og hans ord kan for dem være som æbler af guld i skåle af sølv. -TSS 113.

[77]

Forsøm Ikke Børnene.

Når noget er blevet færdig med uddannelsen og religiøs oplæring af de unge, er der stadig en stor mangel. Mange behøver at blive opmuntret og hjulpet. Det er ikke det personlige arbejde som sagen påkræver. Det er ikke prædikanterne alene som har forsømt dette alvorlige arbejde i at frelse unge; medlemmerne i menighederne må gøre op med Mesteren for deres ligegyldighed og pligtforsømmelse.

Herren er ikke herliggjort når børnene er forsømte og forbigået. De skal oplæres, disciplineres og tålmodigt belæres. De kræver mere end henkastet opmærksomhed, mere end opmuntrende ord. De behøver samvittighedsfuldt, fromt og omhyggeligt arbejde. De hjerter som er fyldt med kærlighed og sympati vil nå de unges hjerter som tilsyneladende er skødesløse og håbløse. -TSS 114, 115.

At Lede den Lille Flok.

Vore formænd og vore lærere i sabbatsskolen, bør være flittige i bøn. Et ord talt i rette tid kan være god sæd for de ungdommelige sind, og kan føre til at lede de små fødder på den rette sti. Men et galt ord kan lede deres fødder på ulykkens sti. -TSS 112.

Samel de Små.

[78]

Samel de små med pludrene læber, de unge og de ældre, og sæt dem i gang med at løse gåder som ikke er blevet begrebet af jordens kloge folk, selv om de har store tanker. De tunge sandheder i Guds

ord er for dem som er ydmyg og villig til at lære ved fødderne af den guddommelige Lærer. Jesus glædede sig i ånden på grund af dette faktum, og sagde, »Jeg priser dig, fader, himmelens og jordens Herre, fordi du har skjult disse ting for vise og forstandige og åbenbaret det for umyndige; ja Fader, for således var det din vilje.«

Lad ikke snævre tanker begrænse dine arbejdere. »Marken er verden.« Sandhedens lære er tydeligt afsløret på hver side af Guds ord, og dog har fjenden magt til at forblinde de selvtilstrækkelige tanker, så at de tydeligste og mest enkelte udtalelser ikke kan forstås. Lad sandheden blive lært til vore børn. Lad dem blive bevæbnet med åbenbaringen af Guds ord. Lad dem blive i stand til at vise hvad der er skrevet i sandhedens Skrifter. Lad prædikanten fra pulten, med læber der er berørt med kul fra himlens alter, tale livets ord som vil brænde sig vej indtil deres hjerte og sjæl som, selv om de er kloge i verdens visdom, ikke kan fatte den visdom som er oven fra.

Spørgsmålet, »Hvad er sandhed?« burde stilles med afgjort interesse. Vi må reagere på Guds befaling, og gå frem fra lys til et større lys. Der er ikke noget så slemt som Kristi soldater der er stille, ligegyldige og passive. Der er hele tiden fremskridt at gøre. Guds forudseenhed leder os skridt for skridt på lydighedens sti. Lad forældre og lærere indprente i børnenes sind at Herren prøver dem i dette liv, for at se om de vil afgive lydighed til ham med kærlighed og ærbødighed. Dem som ikke vil være lydige mod Kristus her vil ikke lyde ham i det evige liv. Herren søger at gøre dem egnede for de himmelske boliger som Jesus er gået for at berede dem som elsker ham. -TSS 31, 32.

[79]

Børns Religiøse Erfaring.

Gudsdyrkelse hjælper børn til at studere bedre og at gøre et mere trofast arbejde. En lille pige på tolv fortalte, på enkle måder, vidnesbyrdet hvorfor hun var en kristen. »Jeg brød mig ikke om at studere, men at bede. Jeg var doven i skolen, og ofte forsømte jeg mine lektier. Nu lærer jeg hver lektie godt, for at behage Gud. Jeg var fuld af spilopper i skolen, når læreren ikke holdt øje med mig, gjorde jeg sjov som børnene kunne se. Nu ønsker jeg at behage Gud ved at opføre mig pænt og følge skolens regler. Jeg var egenkærlig der hjemme, ville ikke gå ærinder, og var vranten når mor kalde mig,

fra leg, til at hjælpe i hendes arbejde. Nu er det en virkelig glæde for mig at hjælpe mor på hvilken som helst måde og vise at jeg elsker hende.«

[80] Lær ikke jeres børn, med henblik på senere perioder, hvornår de skal være gamle nok til at omvende sig og tro sandheden. Hvis de er rigtigt oplærte, må meget unge børn have det korrekte syn på deres tilstand som syndere, og på vejen til frelse gennem Kristus. -TSS 112.

Børns Hjerter de Mest Modtagelige.

Sabbatsskolelærerne har behov for at vandre omhyggeligt og under bøn for Gud. De må arbejde som dem der må aflægge et regnskab. De har fået en lejlighed til at vinde sjæle for Kristus, og jo mere de unge forbliver i forhærdelse, des mere bestyrket bliver de i deres modstand for Guds Ånd. Som årene går er det sandsynligt at der vil være en aftagene følsomhed for det guddommelige, en formindsket modtagelighed for religionens påvirkninger. Hver dag arbejder Satan på at fæstne dem i deres ulydigheds vaner og deres forhærdede ånd, og det er mindre sandsynligt at de bliver kristne. Og hvad skal det endelige regnskab være der skal aflægges af lige-gyldige lærer? Hvorfor forblinder moralske forskelle lærerens sjæl, og gør ham modvillig til at lægge de rigtige anstrengelser frem for omvendelsen af børn og unges dyrebare sjæle? Hvorfor ikke lade den Hellige Ånd skabe en atmosfære omkring sjælen som vil drive moralsk mørke væk og bringe himmelsk lys til andre? -TSS 44, 45.

Kraften fra en Kristus Lig Mildhed.

[81] Herren Jesus Kristus havde ubegrænset mildhed for dem han havde tilegnet sig for prisen af hans egne kødelige lidelser, så de ikke skal fortabes med djævelen og hans engle, men at han kan gøre fordring på dem som hans udvalgte. De er hans kærligheds krav, fra hans egen besiddelse; og han ser på dem med ubeskrivelig kærlighed, og hans egen retfærdigheds duft giver han til sine elskede som tror på ham. Det kræver taktfølelse og visdom og menneskelig kærlighed og helliggjort hengivenhed for de dyrebare lam i flokken, at lede dem til at se og værdsætte deres privilegium i at overgive dem selv

til den trofaste hyrdes ømme vejledning. Guds børn vil udøve Jesu Kristi mildhed.

Læreren må binde disse børn til sit hjerte med Kristi kærlighed blivende i sjælens templ som en liflig duft, en smag af liv til liv. Læreren må, ved at Kristi nåde er videregivet til dem, være en levende menneskelig repræsentant - være arbejdere sammen med Gud - for at oplyse, opløfte, opmuntre og hjælpe til at rense sjælen fra dens moralske besmittelse; og Guds billede vil blive afsløret i barnets sjæl, og karakteren blive omdannet ved Kristi nåde. -TSS 87.

En Genvundet Grund for Kristne Arbejdere.

Kristne lærere og studerende står til ansvar over for Gud for de nådige privilegier de nyder, for de er arbejdere sammen med Gud og bærer et bestemt vidnesbyrd i kraften af Guds frelsende nåde under himlens og jordens beskuelse. Guds arbejders virkeevne og indflydelse vil stå i forhold til deres moralske værdighed og renhed. De sande kristne lærere vil erkende betydningen af sabbatsskolelektionen; for at deres forståelse vil være åbnet til at fatte evangeliet. De vil lade deres lys skinne til dem som ikke har haft nogen interesse for sandhedens dyrebare stråler. Hjertets dør må åbnes til at tage imod det skinnene lys fra ordet. En kristen studerende som tager i mod Guds ord kan være midlet til velsignelse for hans medstuderende. Han kan være til nytte for andre, hvis han, tålmodigt og venligt og interesseret, vil gennemgå lektionen med dem som ikke har en interesse i Guds sager, og vil gøre sin belæring enkel og afgrænset. Den slags arbejde vil kræve visdom ovenfra, så arbejderen kan nærme sig dem som behøver hjælp på en acceptabel måde, og lede dem til Kristus, hvor sjælens mangler kan blive mættet...

[82]

Når den unge er omvendt, overlad ham ikke til lediggang; giv ham noget at gøre i Mesterens vingård. Lad ham efter hans evner være beskæftiget; for Herren har givet ethvert menneske sit arbejde. Lad os samarbejde med Herren på enhver måde, og sætte ethvert middel i gang hvori deres kræfter som er forbundet med sabbatsskolen kan udvikles til nytte. Denne verdens indbyggere ordner sig selv under bannerne fra jordens indbygges to ledere. Kristus livets Fyrste, og Satan mørkets fyrste, beder indestændigt mænd og kvinder og unge til tjeneste. Det er den kristnes lærer og elevs gerning at gøre

[83]

alvorlige anstrengelser så Kristi rækker hele tiden kan forøges og at indbyde enhver sjæl til at stå under Immanuel Fyrstens blodstængte banner. -TSS 50, 51.

Sabbatsskolen en Faktor i Missions Oplæring.

Det havde vist sig i missionsmarken, at, om det kan være evnen til at forkynde, hvis det hårde arbejde forsømmes, hvis folkene ikke er oplært i hvordan det skal gøres, hvordan møder ledes, hvordan deres del i missions arbejdet skal udføres, hvordan folk skal nås med godt resultat, at arbejdet næsten vil svigte. Der er også meget der skal gøres i sabbatsskolearbejdet, i at få folk til at forstå deres forpligtelse og til at gøre deres del. Gud kalder dem til at arbejde for ham, og prædikanterne bør lede deres anstrengelser. -5T 256.

En Oplæring til Bibelarbejdet.

[84] Det store arbejde i at åbne bibelen fra hjem til hjem gennem bibellæsninger, giver en større betydning til sabbatsskolearbejdet, og gør det klart at lærerne i skolerne bør være indviede mænd og kvinder, som forstår skrifterne, og kan sammensætte sandhedens ord rigtigt. Tanken med at have bibellæsninger er en himmelskfødt tanke, og åbner vejen for at sætte hundredvis af unge mænd og kvinder på marken til at gøre et vigtigt arbejde, der ellers ikke kunne have været gjort.

Bibelen er fri fra lænker. Den kan bæres til enhver menneskes dør, og dens sandheder kan overbringes til ethvert menneskes samvittighed. Der er mange, som de rigtige berøanere (indb i Berøa), som vil søge skrifterne for dem selv dagligt, der er overbragt, for at se om tingene er således eller ej. Kristus har sagt, »I gransker Skrifterne, fordi I mener, at I har evigt liv i dem; og netop de vidner om mig.« Jesus, verdens Forløser, påbyder mennesker ikke kun til at læse, men at »granske skrifterne«. Dette er et stort og betydningsfuldt arbejde, og det er overdraget til os, og ved at gøre dette vil vi blive gavnet stort; for lydighed imod Kristi bud vil ikke være ulønnet. Han vil krone os med særlige mærker fra hans gunst denne loyalitets handling som følge af det lys der er åbenbaret i hans ord. -TSS 29, 30.

Se Efter Kristne i andre Menigheder.

Gør ikke sabbatsskolelektionen tør og åndsløs. Efter det indtryk at Bibelen, og Bibelen alene, er vor tros regel, og at menneskers udsagn og gerninger ikke er et kriterium for vor lære og handlinger. En stor lektion må læres til børnene, og det er at de må være fri for enhver smugle egoisme og blind tro. Lær dem at Kristus døde for at frelse syndere, og at dem som ikke er i vor tro skal behandles med stor ømhed og overbærenhed, for deres sjæle er dyrebare i Guds øjne. Ingen må betragtes med foragt. Der må ikke være nogen farisæisme og ingen selvretfærdighed. [85]

Der er mange sande kristne ikke i vor tro, som vi kan komme i kontakt med, som lever efter det bedste lys som de har, og de er i større gunst hos Gud end dem som har et større lys men som ikke har benyttet sig af det ved de tilsvarende synlige gerninger.

En tolerant ånd

Engang fandt disciplene et menneske som gjorde et arbejde i Kristi navn, og Johannes, fortalte det til Jesus og sagde, »vi prøvede at hindre ham i det, fordi han ikke var i følge med os.« Men Jesus irrettede hans tanke, og fortalte sine efterfølgere at »Den, der ikke er imod os, er for os.«

Vejen, sandheden og livet vil tydeligt afsløres i deres ord, ånd og holdning som tror på og lærer af Jesus. Forældre og lærere burde vise den ømmeste interesse og forståelse for dem som ikke er troende i sandheden. De burde aldrig, hverken ved ord eller handling, såre en sjæl, Kristi blods ejendom. Hvis de ældre viser en kold, rå og usympatisk ånd, vil børnene vise det samme, og deres karakter vil ikke blive dannet efter den guddommelige model. Vi må tålmodigt uddanne børn og unge til at mærke at de er påbudt af Gud til at være missionærer, så de ikke skal være selviske, indsnæverede og snæversynede, men tolerante i deres tanker og forståelse. Hvis alle arbejder i kærlighed og viser Kristi belevnethed, vil de være sjælevindere, og vil bringe dyrebare neg til Mesteren. [86]

Målet for en Højere Standard

En ting er sikkert, der er meget lidt af kærlighedens ånd blandt syvende-dags adventister, både i menigheden og i sabbatsskolearbejdet. Arbejdere og elever tragter efter en for lav standard. Alle behøver en højere og helligere higen, i at indånde en renere atmosfære. Unge mænd og kvinder skal komme ud af vore sabbatsskoler og skoler for at blive missionærer for Gud. De behøver den allerbedste undervisning og religiøs oplæring. De behøver de dyder der kommer fra Gud, lagt til kundskaben, som vil kvalificere dem til prøvelser og ansvarlige embeder. Den forstandsmæssige og åndelige vækst burde være så udpræget som udviklingen af de fysiske kræfter. De unge burde føle nødvendigheden af at være forstandsmæssig så vel som åndeligt stærke og kvalificerede. Mange svigter i at erhverve sig denne kraft, ikke fordi de mangler evner, men fordi de svigter i at bruge dem selv med beslutsomme og flittige anstrengelser. De burde bruge de allerfleste af deres anledninger, og være på vagt, for at blive i stand til at bære byrderne og dele deres ansvar som er trætte og betyngede. Det mest vigtige af al missionsarbejde er at oplære arbejdere i at gå ud i marken for at forkynde evangeliet for enhver skabning. -TSS 32-34.

[87]

[88]

[89]

Læreren og hans arbejde

Den højeste af alle videnskaber.

Det betyder meget mere end de begrænsede tanker kan fatte, at viderebringe Jesus Kristus og ham korsfæstet i enhver missionsk anstrengelse. »Men han blev gennemboret for vore overtrædelser og knust for vore synder. Han blev straffet, for at vi kunne få fred, ved hans sår blev vi helbredt.« »Ham, der ikke kendte til synd, har han gjort til synd for os, for at vi kunne blive Guds retfærdighed i ham.« Dette skal være vort arbejdes byrde. Hvis nogen tror at han er egnet til at lære uddannelses-viden i sabbatsskolen eller i dagskolen behøver han først at lære frygt for Herren, som er visdoms begyndelse så han kan lære den højeste af alle videnskaber. -FE 272.

Udvælgelse af lærere.

Den belæring der gives til børn og unge bør ikke være af overfladisk karakter. Lærerne bør gøre alt hvad der står i deres magt, som dem der står i sandhedens værn, for at hæve standarden højere. Der er ikke noget værre for din sabbatsskole end at sætte unge mænd og unge kvinder der har vist store mangler i deres religiøse erfaring som arbejdere..... Gør ikke standarden lavere i jeres sabbatsskoler. Jeres børn må have ligesom deres lærere dem hvis eksempel og påvirkning hellere vil være en velsignelse end en forbandelse. De må hele tiden have foran sig en god sans for dyder, renhed og hellighed som karakteriserer det kristne liv. Deres tanker på dette punkt må ikke blive forvirrede; lad ingen handle uklogt eller uvidende i disse sager. Giv ikke, ved stemme eller pen, opmuntring til mænd eller kvinder der ikke har moralsk værdi, hvis tidligere liv viser en mangel på samvittighed og renhed. De kan være skarpsindige, åndfulde, forstandige; men hvis hjertet ikke er gennemsyret med Guds Ånd, og hvis de ikke har karakterens renhed, peger deres indflydelse mod det jordiske, ikke mod det himmelske, og vil være skadelig, hvor de end er, og hvad de end har med at gøre.

[90]

[91] Vi er i stor mangel for mænd og kvinder som fornemmer synden og hader uretfærdighed; som har åndeligt syn til at erkende manglerne i Guds sag, og til at arbejde med en hengiven og uselvvisk interesse og altid holde selvet skjult i Jesus. Vi ønsker unge mennesker som Gud kan anerkende, som har praktisk gudfrygtighed, som har samvittigheder der er hurtige til at mærke og sanse farer; mænd og kvinder som ikke vil ophøje dem selv, og ikke vil søge at skjule sjælens misdannelser under en kappe af gudfrygtighed; dem som mærker deres karakters svaghed og mangelfuldhed, og som vil hænge deres hjælpeløse sjæle på Jesus Kristus. Dem som er selvsikre, og tænker at deres måder er hævet over kritik, vil vise et meget mangelfuldt arbejde. »For når jeg er magtesløs, så er jeg stærk.« Når hans svaghed mærkes, tager han ved tro vare på Jesus Kristus og hans nåde...

Enhver sabbatsskolearbejder som har passeret fra døden til livet gennem Kristi forvandlende nåde, vil afsløre Guds Ånds dybe bevægelse på hans eget hjerte. Dem som prøver at diktere andre, som gør et krav på at lede andre sjæle til hellighedens stier, medens deres eget liv er med nydelsesyge, med stolthed, med kærlighed til pral, er ikke trofaste tjenere. Deres liv er ikke i overensstemmelse med deres bekendelse, deres indflydelse er en fornærmelse mod Gud. De behøver en gennemgribende omvendelse. Deres hjerter er så fyldt med snavs at der ikke plads til forædlende og rensende sandhed. Sjælstemplet behøver at blive rensset og forædlet; for det er snarere Satan end Gud der er i hjertet.

[92] Det er absolut nødvendigt at det er med omhu når mænd og kvinder sættes i betroede stillinger. I burde kende noget til deres tidligere liv, og til den karakter der er blevet udviklet. I skulle hellere fordoble jeres klasser under gudfrygtige arbejdere end at forøge antallet af lærere hvis indflydelse ikke er i overensstemmelse med sandhedens hellige karakter som vi bekender os til, for deres påvirkning vil være demoraliserende. -TSS 22-26.

Afgørende Kvalifikationer.

Dem hvis pligt det er at udvælge lærere burde bevogtes, og ikke sende dem ind i skolen som ikke er egnede til at udøve en god påvirkning. Hvordan er lærernes opførsel? Er han punktlig? Er han renlig

og proper? Dette burde have opmærksomhed; for disse kvaliteter er afgørende for en lærer. Hvordan kan han pålægge klassen disse nødvendige færdigheder uden de har et punktligt eksempel i nethed, fatning og orden? Hvis læreren ikke er på sin plads, og klassen er overladt til at fornøje sig selv, og læreren kommer til at jage den til åndeløshed, leder påvirkningen den efter tiden til unøjagtighed og uorden. -TSS 95, 96.

Velafbalancerede Sind, Ligestillede Karakterer.

Et velafbalanceret sind og ligestillede karakterer er på enhver måde påkrævet som lærer. Giv ikke dette arbejde i hænderne på unge mænd og unge kvinder som ikke ved hvordan man skal omgås menneskelige sind. De ved så lidt om nådens styrende kraft over deres egne hjerter og karakterer som de må forstå, og lære helt nye lektier i kristen erfaring. De har aldrig lært at holde deres egen sjæl og karakter under tugtelse i overensstemmelse med Jesus Kristus, og endda bringe tankerne i fangenskab i overensstemmelse med Jesus Kristus.

Der er alle slags personligheder at omgås hos børn og unge..... Mange af de børn har ikke haft en rigtig opdragelse i hjemmet. De er blevet sørgeligt forsømt. Nogle har været efterladt til at gøre som det behager dem; andre har der været fundet fejl ved og har tabt modet. Men kun lidt elskværdighed og venlighed har været vist mod dem, og kun nogle få bifaldende ord er blevet sagt til dem. Forældrenes mangelfulde karakter er blevet viderearvet, og den opdragelse der er givet af disse mangelfulde karakterer har været uheldig i dannelsen af karakteren. Solidt stof har ikke været bragt ind i karakteropbyggelsen. [93]

Der er intet mere vigtigt arbejde der kan gøres end uddannelse og oplæring af disse børn og unge. De lærer som arbejder i den del af Herrens vingård behøver først at lære hvordan man skal være behersket og holde deres eget temperament og egne følelser under kontrol, i underkastelse til Guds Helligånd. De burde give udtryk af at ikke have en ensidig erfaring, men et velafbalanceret sind, en ligedannet karakter så at de kan, fordi de er samvittighedsfulde kristne, betro dem selv under Førstelæreren. - FE 266, 267.

Klæder og Optræden.

[94] Enhver lærer i sabbatsskolen bør være en Kristi efterfølger, og dem som ikke har genkendt sig selv som Kristi disciple og viser ved et konsekvent liv at de er kristne, bør ikke indbydes til at blive lærere i sabbatsskolen, for de mangler at de første lærde dem de grundlæggende principper i kærlighed og frygt til Gud. »Skilt fra mig,« siger Jesus, »kan I slet intet gøre.« Af hvilken værdi ville da hans lære være som har ingen personlig erfaring for Kristi kraft? Det ville være en stor selvmodsigtelse at tilskyde en sådan til at tage en klasse i sabbatsskolen, og det er endnu værre at lade en klasse være under en lærers indflydelse hvis klæder og optræden fornægter den Frelser, som vi bekender os til at tjene.

De som underviser i sabbatsskolen må have deres hjerter varmet og styrket af sandhedens Gud, og ikke være ordets hører, men også dets gører. De bør være næret i Kristus, som grenene er næret i vinen. Duggen fra den himmelske nåde burde falde på dem, så deres hjerter kan blive som dyrebare værdifulde planter, hvis knopper åbner og udvider sig og giver udsender behagelig duft, som blomsterne i Guds have. Lærerne bør studere flittigt i Guds ord, og altid vise det faktum at de dagligt lærer lektier i Kristi skole, og er i stand til at viderebringe andre det lys som de har modtaget fra ham som er han Store Lærer, verdens lys.

[95] Lærer bør føle deres ansvar, og gøre brug af enhver lejlighed til at benytte sig af dette, så de kan udføre den bedste tjeneste på en måde som vil føre til sjæles frelse. Både lærere og elever bør være klar over vigtigheden i at vise flid og udholdenhed i studiet af Guds ord. De bør være i megen forbindelse med Gud, hvor små fristelser ikke vil styre dem, og lathed og apati med held bliver modvirket. Ingen stilstand, ingen svaghed for sig selv bør tillades af dem som bekender sig at være kristne arbejdere. -TSS 54, 55.

En Repræsentant for Sand Religion.

Den oprigtigt omvendte arbejder i sabbatsskolen vil ikke være dannet efter verdens vaner og skikke, men vil stå i moralsk uafhængighed. Han vil give et eksempel som vil være forenelig med sin bekendelse, komme ud af verden, og bevare en adskillelse fra dens

ånd og manerer. Han vil ikke på mindste måde vendes fra sit urokkelige forsæt for at blive ét med Kristus, ej heller vige en tøddel fra sit trofaste ståsted til Gud, i modsætning til stolthed, til eftergivenhed i selviske fornøjelser, til forbruget af midler for tilfredsstillelse af tilbøjeligheder eller tang til at stille sig til skue, men vil være et eksempel i ånd, optræden og klæder.

Sabbatsskolearbejder, hvad vil du imødekomme, Kristi norm eller det fra verden? O, ville du dog sige, »Jeg vil tage korset op og følge Jesus«? Vil du ikke opdyrke hans ømhed til overbevisning, hans alvor i formaning, og give eksempler på sandhedens ophøjede principper og vise i liv og karakter hvad Kristi religion har gjort for dig? Skal vi ikke alle give agt på apostelens formaning, »iklæd jer Herren Jesus Kristus, og vær ikke optaget af det kødelige, så det vækker begær«?

Der er brug for at fremstille en uforfalsket religion for de unge. En sådan religion vil vise sig at være en sund kraft, en fuldt gennemsyrende påvirkning. Hjertefølt hengivenhed, glæde, friskhed og stadig vækst vil springe op, og det er den religion som de unge må se hvis de skal drages til Kristus. Den slags religion vil efterlade dets guddommelige påtryk på sjælene, og dets indehaver vil blive belønnet både åndeligt og fysisk af Guds fornyende nåde.

Prøv det for ét år, du som er opdrager og lærer i vore dag- og sabbatsskoler, og se om du ikke vil være i stand til at sige, »Herren har arbejdet vidunderligt for os, for mange sjæle er blevet bragt til Mesteren, som dyrebare neg til den himmelske lade.« -TSS 45, 46.

Selvransagelse.

Herren vil have at lærerne i vore sabbatsskoler ransager sig selv om de er i Guds kærlighed. Der vil være afprøvninger fra Gud i at prøve karakteren i alle deres erfaring som arbejder i Guds sag. Der er fare for at lærerne bliver selvsikre, og bliver så fyldte med selvfølelse at de ikke vil indse deres egne mangler, at der er en tankernes snæverhed hos dem, og at de ikke er vulgære eller går over grænser. De bliver ikke dygtigere, men mere og mere selvfølede. De bringer ikke Jesus ind i deres hjerter og i deres erfaringer. Læreren bør opelske sin styrke, opelske sin taleevne til at tale tydeligt og give forstandige udtryksmåder. Den åndelige styrke bør opdyrkes

[96]

[97]

og ikke efterlades så svag, og tankevirksomheden så forvirret, at de ikke kan gøre rede for eller forstå vor tros læresætninger. Hvis læreren ikke er af oprigtig fromhed, renhed, selvornægtelse og villighed til at udholde besværligheder, vil han ikke være egnet for det store højtidelige arbejde. Det er lærerens pligt at prøve sine egne kræfter, sin egen ånd, og forstå sin sande stilling over for Gud, ved omhyggelig undersøgelse...

Lærerens eksempel

Den som tager imod lærerens ansvar vil, hvis han ikke er fuldt kvalificeret, hvis han fornemmer sit embedes ansvar, gøre sit bedste for at lære. Han vil opelske ærbødighed, venlighed og fasthed. Lad opførselen være af den karakter at din klasse vil blive oplært til at have højtidelige tanker og ærbødighed over for Gud. Medens tankerne kan overbringes i enkelhed, i et sprog, når Gud, Kristus, hans lidelser, hans opstandelse taler som virkeligheder til dig og bør bære tankerne højt op over jordiske ting, og få dem til at mærke at de er i den Ubegrænsedes nærhed.

[98] Sabbatsskolen er ikke noget sted for den klasse der glider let hen over det, som taler flydende, og i en letsindig ånd for det evige, prøver sandheder, som er højere end himlenes og bredere end verdens. En classes opførsel vil gengive en lærers karakter i det eksempel de har for dem. Hvis de er grove, og fortsætter således, hvis de er uærbødige, så er der en årsag, og sagen behøver at blive gennemgribende undersøgt.

Ærbødig og Alligevel Munter

Læreren må have ærbødighed og alligevel være munter. Og i stedet for en rapmundet facon, burde han være en søger efter Guds dybe ting. Nogen påtagethed vil ikke være naturlig. Lad klassen få det indtryk at religion er en virkelighed, som er ønskeligt; for den bringer fred og hvile og lykke. Lad ikke din klasse få det indtryk at en kold og usympatisk karakter er religion. Lad freden og herligheden af Kristi indre tilstedeværelse lade ansigtet tale han kærlighed, læberne udtale taknemmelighed og pris.

Dem som har for vane at være i forbindelse med Gud vil have hans lys genspejlet i ansigtsudtrykket. Børn hader skyernes og be-
drøvelsens mørke. Deres hjerter svarer på klarhed, på venlighed og
på kærlighed. Selvom en lærer bør være fast og beslutsom, bør han
ikke være streng, krævende og diktatorisk. En ophøjet myndighed er
påkrævet hos læreren, ellers mangler han den evne som vil gøre ham
til en vellykket lærer. Børnene er hurtige til at se en svaghed eller
en mangel i karakteren hos læreren. Holdningen gør sit aftryk. De
ord som du udtaler vil ikke give dem den rigtige form medmindre
de kan se modellen i din karakter. En korrekt kristen illustreret i det
daglige liv vil gøre et stort arbejde i din classes karakteropbygning, [99]
mere, langt mere, end al din undervisning og ofte gengivede lektier.
Gud har således sat os enkeltvis i forbindelse med menneskers store
væv som vi ubevidst trækker fra andre, hvor vi er kommet i kontakt
med deres veje, fremgangsmåder og vaner. #Og Gud forbød at den
mindste af disse små skulle overlades til at vandre væk fra stien
kastet ud for Herrens løsekøbelse til at vandre på den. Lad læreren
have den faktiske gudfrygtighed at Jesu karakter og kærlighed vil
blive åbenbaret i ham.

Sabbatsskolen er ikke et sted for underholdning, til at more og
adsprede børnene, selvom det, ved at gøre det rigtigt, kan være alt
dette; men det er et sted hvor børn og unge er uddannede, hvor
bibelen er åbnet til forståelsen, linie for linie, regel for regel, lidt her
og lidt der. Det er et sted hvor sandhedens lys skal tildeles. Ikke alle
som lærer i vore sabbatsskoler kvalificer dem selv til gerningen. Lad
enhver lærer føle at han må vide mere; han må være bedre fortrolig
med dem som han skal have med at gøre og være bedre bekendt med
de bedste metoder i at videregive kundskab; og når han har gjort det
bedste han kan, så kommer han langt bedre. -TSS 95-98.

Lærere ns påvirkning.

Det er vor egen karakter og erfaring der bestemmer vor indfly-
delse på andre. For at overbevise andre om kraften fra Kristi nåde,
må vi kende dens kræfter i vor egne hjerter og liv. Det evangelium [100]
vi giver for sjælernes frelse må være det evangelium hvorved vore
egne sjæle er frelst. Kun igennem en levende tro i Kristus som en
personlig Frelser er det muligt at gøre vor indflydelse gældende i en

skeptisk verden. Hvis vi ville drage syndere ud fra den hurtigløbene strøm, må vore fødder sættes sikkert på Klippen, Jesus Kristus.

Kristenhedens kendetegn er ikke et ydre tegn, ikke at man bærer et kors eller en krone, men det er det som åbenbarer menneskets forening med Gud. Ved kraften fra hans nåde vist ved karakterens forvandling bliver verden overbevist om at Gud har sendt sin Søn som dens Forløser. Der er ingen andre påvirkninger som kan omgive den menneskelige sjæl der har sådan en magt som påvirkningen fra et uselvsk liv. Det stærkeste argument til gunst for evangeliet er en elskende og elskelig kristen. -TSS 115, 116.

Tålmod med den Egensindige.

Husk at du ikke kan læse hjerter. Du kender ikke de motiver som foranledige handlinger der for dig synes forkerte. Der er mange som ikke har modtaget den rigtige oplæring; deres karakterer er forkvale, de er hårde og knudrede, og ser ud til at være krogede på enhver måde. Men Kristi nåde kan forvandle dem. Kast dem aldrig til side, driv dem aldrig til modløshed eller fortvivlelse ved at sige, »Du har skuffet mig, og jeg vil ikke prøve at hjælpe dig.« Nogle få ord sagt hastigt under udfordring, - netop hvad vi tror at de fortjener, - kan afskære snorene til påvirkning som vi har bundet fra vore til deres hjerter.

[101]

Det pålidelige liv, den tålmodige overbærenhed, den ånd der er uforstyrret af provokation, er altid det mest afgørende argument og den mest alvorlige appel. Hvis du har haft anledninger og fortrin som ikke er faldet i andres lod så overvej dette, og vær altid en klog, omhyggelig og venlig lærer.

For at få vokset til at tage et klar og stærk præg af seglet, må du ikke smække seglet på, på en hastig og voldsom måde; du sætter seglet omhyggeligt på det plasticske voks og roligt og stadigt holder det nede, indtil det er hærnet i formen. På samme måde er det med menneskelige sjæle. Sammenhængen i den kristne påvirkning er dets krafts hemmelighed, og det afhænger af den urokkelighed du udviser i Kristi karakter. Hjælp dem som har fejlet, ved at fortælle dem fra dine erfaringer. Vis, når du gør alvorlige fejltagelser, hvordan, tålmodighed, venlighed og hjælpsomhed for dine medarbejders del gav dig opmuntring og håb.

Indtil dommen vil du aldrig kende påvirkningen af en venlig og betænksom hvis overfor de ustadige, ufornuftige og uværdige. Når vi møder utaknemmelighed og forræderi af indviet tillid, er vi opildnet til at vise vor foragt og harme. Denne skyldfølelse er de beredt på. Men venlig overbærenhed tager dem med overraskelse, og vækker ofte bedre lyster og vækker en længsel efter et mere ædelt liv. -TSS 116, 117.

[102]

Tolerance for Andre.

Enhver livsforbindelse kræver udøvelse af selvkontrol, tålmodighed, og forståelse. Vi afviger så vidt i natur, vaner og oplæring at vore måder at se tingene på forandrer sig. Vi dømmes forskelligt. Vor forståelse af sandheden, vore forestillinger med hensyn til livsførelse, er ikke i alle henseender de samme. Der er ikke to hvis erfaring er ens i enhver enkelthed. Prøverne hos én er ikke de andres prøver. De pligter som én finder lette, er for andre de mest svære og indviklede.

Så svag, så uvidende, så tilbøjelig til misforståelse er menneskenaturen, at enhver bør være forsigtig i at sætte sig over andre. Vi kender kun lidt til vore handlingers betydning i andres erfaring. Hvad vi gør eller siger kan synes for os som af lille betydning, selv om, vore øjne kunne åbnes, ville vi se at de mest betydningsfulde resultater for godt eller ondt hviler på det. -TSS 117.

Selvforbedring.

Fordi der er så megen forsimplicity i karakteren, så megen bedrageri som helt omgiver de unge, er der des større behov for at lærerens ord, indstilling og opførsel bør fremstille det ophøjede og sande. Børn er hurtige til at opfange påtagethed eller nogen anden svaghed eller mangel. Læreren kan ikke opnå respekt fra sine elever på en anden måde end ved at vise sin egen karakter de principper som han søger at lære dem...

[103]

Men lærerens nytte afhænger ikke så meget af den egentlige mængde af sine kundskaber som af standarden af det han tilstræber. En sand lærer er ikke tilfreds med dunkle tanker, et mageligt sind eller en svag hukommelse. Han søger hele tiden efter højre færdig-

heder og bedre måder. Hans liv er i stadig vækst. I en sådan lærers gerning er der en friskhed og en fremskyndende kraft, som vækker og indgyder sine elever....

Der behøves lærere som er hurtige til at se og udnytte enhver lejlighed for at gøre godt; dem som med iver forbinder sand værdighed; som er i stand til at styre, og »være en god lærer«; som kan indgyde tanker, vække energi og bibringe opmuntring og liv.

En læres fortrin kan have været begrænset, så at han ikke kan besidde så høj en boglig kvalifikation som det kunne ønskes; hvis han dog har en sand indsigt i den menneskelige natur; hvis han har en ægte kærlighed for sit arbejde, en værdsættelse af dets vigtighed og en bestemthed at benytte sig af; hvis han er villig til at arbejde alvorligt og udholdende, vil han fatte sine elevers behov, og, ved sin forstående og fremskridtsvenlige ånd, vil han indspirere dem til at følge idet han søger at lede dem fremad og opad.

Børnene og de unge afviger, under lærerens omhu, bredt i natur, vaner og i oplæring. Nogle har ingen bestemte hensigter eller faste principper. De behøver at blive vækket til deres ansvar og muligheder....

[104] Han som ser anledninger og privilegier i sin gerning vil ikke tillade noget at stå i vejen for alvorlig bestræbelse for selvforbedring. Han vil ikke spare nogen ulejlighed for at nå den højeste norm for udmærkelse. Al det som han ønsker at hans elever skal blive, vil han selv bestræbe sig for at være. -TSS 118, 119.

Midler for større dygtighed.

Vi må have indviede lærere, som elsker Gud til det yderste og deres næste som dem selv. Herren har gjort store tilvejebringelser så at lærerne kan have større dygtighed fra sabbat til sabbat, så de kan lære med god virkning og arbejde hvad angår tid og evighed. Vi behøver i vore skoler unge mænd og kvinder der har sund gudfrygtighed, ikke en billig og overfladisk erfaring, men en dyb indre fromhed der opstår af daglig oplæring i Kristi skole, så de kan tildele andre de dyrebare lektier som Kristus har lært dem.

Dem som er tilfredse med at følge en bestemt rækkefølge, i at gøre tingene på den samme måde, vil gøre fejl, og fejle i det arbejde som gøres af sabbatsskolelærere; men hvis dem som forpligter sig i

denne vigtige gren af Guds sag er kristne i ordets fulde forstand og gør det arbejde som er givet dem af Gud i sin frygt, arbejder med kærlighed for sjæle, for hvem Kristus døde, vil de være arbejdere sammen med Gud...

Lærere bør være Eksempel

Lærerne bør sætte et rigtigt eksempel for de unge i ånd, i optræden og i klæder. De bør være klædt i enkle og simple klæder; og deres ånd bør være så ydmyg som et barns, endnu renere og ophøjede, for de står i Gud nærhed, for at fremstille Kristi karakter for deres elever. I en hengivenhedens ånd, med hjertets ømhed, bør de se på deres formaninger og huske hvad Jesus har sagt, »Se til, at I ikke ringeagter en af disse små. For jeg siger jer: Deres engle i himlene ser altid min himmelsk faders ansigt.«... [105]

Hvis lærerne ville lægge sig på sinde at det er den Hellige Ånd som må afsløre glimt af himmelske ting for sjælen, og dersom de arbejder i Kristi Ånd, indprenter denne himmelske repræsentant sindet med guddommelig sandhed; hvis de nogensinde ville indse at engle er omkring dem, at de står på hellig grund, ville et meget mere virkningsfyldt arbejde kunne gøres i vore sabbatsskoler. Lærerne ville ikke være blottet for åndelig nåde og kraft, for de ville have en forståelse for den guddommelige nærværelse; de vil forstå at de kun er menneskelige repræsentanter igennem hvem Kristus tildeler sit himmelske lys. Deres anstrengelser vil blive besjælet af alvor og kraft, og de vil vide at Ånden hjælper deres svagheder. -TSS 41-43.

Kristus, Ikke Mennesket, Forbilledet.

Lad ikke læreren i sabbatsskolen følge deres eksempel som ikke vokser i kundskaben i vor Herre og Frelser Jesus Kristus, selv om de der tjener bag den indviede pult har givet dem et sådant eksempel. Han der vil accepteres som en arbejder sammen med Gud må ikke gribes i at efterligne noget andet menneskes harmoni, måder eller tanker. Han må lære af Gud, og være udstyret med himmelsk visdom. Gud har givet fornuftens og intellektets gave til en arbejder den samme som han har givet til andre; og alt efter din dygtighed skal du lægge dine talenter ud til vekselnerne. Herren vil ikke have [106]

nogen arbejder til bare at være skyggen af andre som han beundrer. Læreren må vokse op til et mål af Kristi stadium, ikke til et mål af nogle begrænsede, fejlende, dødelige. Du skal »vokse i nåde« og hvor skal nåde findes? - Kun i Kristus, det guddommelige mønster.

Lad da enhver se på Kristus og efterligne det guddommelige forbillede. Lad enhver arbejder belaste sine kræfter til det yderste i harmoni med Guds plan. Lad ham lære i Kristi skole, så han er klog i at belære andre. Dem som er betroet lærerens omsorg i sabbatsskolen vil behøve den visdom og erfaring som Gud kan give til Kristi efterfølgere. Lad læreren lære af Kristi ydmyghed og beskedenhed af hjerte, så han kan være en sand lærer, og vinde sine elever til Kristus, lad dem, til gengæld, blive trofaste missionærer i den store høstmark. -TSS 76, 77.

Elsk den Tvingende Magt.

[107] Der er i det hele taget meget lidt forståelse i vort arbejde for sjæle. Der er ikke den forbøn, frimodighed og dragende kraft som Gud kræver at vi skal udøve så sjæle kan blive forsonet med ham. Hvis vi lærer sandheden som den er i Jesus, vil religion ikke betragtes som et slid og slæb, men som en glæde og fryd. Lad lærerne bringe solskin, taknemmelighed og hjerter fulde af ømhed og Kristus lig medlidenhed, i deres arbejde, og gennemsyre deres elevers hjerter med den uselvvisk elskende kærlighed; for det er den ånd der gennemtrænger himlen. Skal arbejderne i sabbatsskolen ikke frigøre sig selv for al stolthed og selvkærlighed, og ivrigt og oprigtigt blive ordets gørere? »Iklæd jer Herren Jesus Kristus, og vær ikke optaget af det kødelige, så det vækker begær« Ægte tro har tillid til Kristus, og giver ubetinget lydighed og samtykke i at følge ham hvor han end går. Når dette er sket vil mange sjæle, som et resultat af vellededet anstrengelser, blive bragt som dyrebare neg til Mesteren.

Forældre og lærere bør søge at påvirke børnenes tanker fra deres tidligste år for vigtigheden af frelse. De bør lære børnene at Gud er deres himmelske Fader, at hans kærlighed udtrykkes for dem i gaven af sin enbårne Søn, og at verdens frelser er vist i sin kærlighed mod dem ved at komme til vor verden for at dø så vi kunne leve. Hvis disse lektier som er givet i kærlighed og ømhed, efterlader et varigt indtryk i de unges tanker og hjerter, som spejlbillede og objekt er

reflekteret fra et spejl, når det er afsløret af sollyset, så vil dette tema [108]
være afspejlet i sindet når det er oplyst af Kristi kærlighed. -TSS 100,
101.

Simpelhed og Forståelse.

Hvor betydningsfulde er dog de lektier der kan gives til børn og unge i udbredelsen af skrifterne i Kristi enkelhed. Lad læreren efterlade alle sine strenge og højtlydende ord hjemme, og kun tage de mest enkle ord, som let vil opfanges i de unges tanker.

Men for at være en vellykket lærer, skal ikke kun læremåderne være enkle, men du må have forståelse og kærlighed med dig i sabbatsskolen. Børnene vil genkende dette og blive påvirket af det. Mænd og kvinder er kun voksne børn. Reagerer vi ikke på ord og blik af virkelig forståelse og kærlighed? Jesus, den guddommelige lærer, forvissede sine disciple om sin kærlighed imod dem. Han påtog sig menneskelig natur i ingen anden hensigt end at vise mennesker Guds barmhjertighed, kærlighed og godhed i tilvejebringelsen for sine skabningers frelse og lykke. Det var i dette øjemed han døde. Medens han udtrykte sine ømmeste ord i forståelse, glædede han sig i den tanke at han havde i sinde at »virke i os«, ud over hvad de var i stand til at bede om og tænke. Dagligt udviste han for dem, i gerninger til velsignelse for mennesker, hvor stor hans ømhed og kærlighed var til den faldne slægt. Han hjerte var en kilde af [109]
uudtømmelig medfølelse, hvorfra det længselsfulde hjerte kunne blive afhjulpet med livets vand.

Da Jesus talte til folket, var de forbavset over hans lære; for han lærte dem som en der har autoritet, og ikke som de skriftkloge. De skriftkloge havde anstrengt sig for at befæste deres teorier, og de måtte anstrenge sig for at støtte dem, og holde deres indflydelse over folkets tanker, ved endeløse gentagelser af fabler og barnagtige traditioner. De mest ophøjede forbilleder i almen undervisning bestod hovedsageligt i at gennemgå meningsløse ceremoniers hjerteløses rundture, og i betydningsløse udtalelsers gengivelser. Jesu lære indskærpede de mest betydningsfulde tanker og de ædleste sandheder på den mest letfattelige og simple måde, »og den store folkeskare hørte gerne på ham.« Det er den slags undervisning der burde gives i vore sabbatsskoler. Lys, himlens lys, må genspejles fra Jesus,

den vidunderlige Lærer, og børn og unges sjæle må oplyses med guddommelig herlighed fra hans karakter og kærlighed. Således kan børnene blive ledt i vidunderlig enkelhed til »Guds lam, som bærer verdens synd.« -TSS 39, 40.

Nye og Friske Emner Skal Overbringes.

[110] Sjælen bør være som et skatkammer, fuldt med et rigt og skønt forråd. Bag talerstolen, i sabbatsskolen, ved bedemødet og i forsamlinger burde vi have nye og friske emner hvorved andre oplyses. Vi burde følge Jesu eksempel, som var en fuldkommen Lærer. Han uddannede mennesker ved at vise dem den levende Guds karakter. Han sagde, »dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, du har udsendt, Jesus Kristus.« Dette er det vigtigste at påvirke de unges sind med; for de må have et kendskab til Guds faderlige karakter, for at de kan blive ledt til underordne det timelige mod det evige. Ved at beskue Guds karakter, vil et stærkt ønske skabes i deres hjerter for at tildele andre sandhedens skønhed og kraft.

Religionens Forvandlende Kraft

O, kunne enhver mand, kvinde og barn som omgås menneskesind have sandheden indvævet i sjælen, så det kan blive afsløret i ånd, i ord, i karakter og i handling! Sandhedens helliggørende kraft burde lede enhver som lærer i sabbatsskolen, eller én som har et embede på vore institutioner, for at have en sådan erfaring at de kan sige, »Jeg ved hvem jeg kan tro.« Der er forvandlende kraft i Jesu Kristi religion, og denne kraft må ses over os med langt større ydmyghed, i mere alvorlig og levende tro, så vi kan blive et lys for verden. Selvet må ydmyges og Kristus ophøjes. Hvordan kan det være at dem som [111] Gud betror nogle opgaver i sin moralske vingård er så let opløftede?

Hjerte-ransagende Spørgsmål

Hvordan kan det være at mange tror at en betroet stilling ophøjer mennesket? Hvorfor bliver de så selvtilstrækkelige når de er så fuldstændig afhængige af det forsonene offer? Hvorfor er der hos nogle så stort ønske om ømhed og så lidt arbejde i hjertet? Det

er fordi de som er selvtilstrækkelige ikke er faldet på Klippen og blevet brudt. Det er derfor der så lidt tillid til Gud, så lidt alvorlig og angerfuld omvendelse og så stor en mangel på inderlig bøn. Altså kan spørgsmålet stilles af enhver underviser: »Har jeg modtaget Helligånden siden jeg blev troende? Har jeg taget imod Kristus som min personlige Frelser?« Lad disse spørgsmål blive på det alvorligste besvaret.

Ethvert Øjeblik er Gyldent

Hvis dem som er optaget i Guds arbejde er personligt kristne, vil deres gerninger afsløre dette faktum. De vil overbringe Kristus til dem de kommer i kontakt med. Lærere i sabbatsskolen vil ikke bruge tid på uvæsentlige sager, for de vil indse at ethvert øjeblik er gyldent, og bør være, i al flittighed, være beskæftiget med gerninger i Guds have. Kristi tjeneste i helligdommen deroppe, fremfører hans blod, hvert øjeblik, foran nådestolen, idet han gør mellemkomst for os, burde have dets fulde påtryk på hjertet, så vi kan indse værdien af ethvert øjeblik. Jesus har hele tiden levet for at gøre mellemkomst for os; men et ligegyldigt øjeblik der er brugt kan aldrig genvindes. Lad lærere og elever tænke over denne store kendsgerning at Kristus [112] ophører ikke med at tage del i sit højtidelige arbejde i den himmelske helligdom, og hvis du bærer Kristi åg, hvis du løfter Kristi byrder, vil du blive indblandet i en gerning af en sådan karakter som dit Levende Overhoved har. -TSS 85, 86.

Ansigtet et Udtryk for Karakteren.

Lærerne i de forskellige klasser burde bringe ethvert barn i deres hjerter og i deres særlige varetægt.

Det er umuligt at gøre dette arbejde for tid og evighed medmindre læreren har en tæt forbindelse med Gud. Jesus har sagt, »I gransker Skrifterne, fordi I mener, at I har evigt liv i dem; og netop de vidner om mig.« Støt ikke en overfladisk måde i at undersøge sandheden på. Gør ethvert sandhedspunkt klar og tydelig for børnenes tanker. Fyld ikke deres tanker med en ophobet mængde af emner på en gang. Guds dyrebare ord skal være en lampe for deres sti og et lys for deres fødder. Påvirk deres tanker så det er deres privilegium at

vandre i lyset. Det er fredens, renhedens, og hellighedens sti, regn på Herrens løskøbelse som sikkert. Kristus har vist vejen på denne sti; han er den sande hyrde; ved at følge ham, undgår de sideveje og farlige faldgruber.

[113] I Guds ord skal de lære at alle som kommer ind i himlen må have en fuldkommen karakter; for da kan de møde deres Herre i fred. Mange børn og unge har deres karakterer præget i deres ansigter. Deres livshistorie bærer de i deres ansigtstræk. Den sande arbejder bør præge børnenes tanker med en skøn, ren og kristelig karakter, som vil forvandle ansigtsudtrykket. Hvis Kristus er det varige princip i hjertet, kan du læse renhed, lutring, fred og kærlighed i ansigtstrækkene. I andre udtryk, viser en ond karakter tegnet; hvor egenkærlighed, listighed, bedrageri, fjendskab og jalousi er udtrykt der. Hvor svært er det for sandheden at påvirke hjerterne og ansigtsudtrykkene fra sådanne karakterer!

Opdyrkning af Karakteren

Vi trænger nu til særlig opmærksomhed til at opelske karakteren. Lad det sindelag være i dig som var i Kristus Jesus, så det må ophøje og forædle den højeste så vel som den laveste arbejder i vore sabbatsskoler, så at Jesus ikke vil skamme sig over at vedkende dem som sine tilflyttere. Al åndelig dannelse har Kristus tilvejebragt for sine børn. Hvis Jesus bliver i sjælen, er hjertet fyldt med hans Ånds hellige gaver, som gør sig selv tydelige ved ansigtstrækkets forvandling. Hvis du vil have skønhed og yndighed, må den guddommelige lov være skrevet på hjertet og ført ud i livet. -TSS 20-22.

Gøre Lektierne Praktiske.

[114] Lad lærerne med hjerte og sjæl gå ind i lektiernes emner. Lad dem plane på at lave en praktisk anvendelse af lektien, og væk en interesse i børnenes sind og hjerter under deres belæring. Lad elevernes aktiviteter finde frihed i løsningen af problemerne i Bibelsandheden. Lærerne kan lægge karakter til arbejdet, så at opgaverne ikke vil blive tørre og uinteressante.

Lærere gør ikke så alvorligt et arbejde som de bør i sabbatsskoleopgaverne; de burde komme tæt til elevernes hjerter ved dygtighed,

ved forståelse, ved tålmodige og bestemte anstrengelser til enhver elevs interesse med hensyn til sjælens frelse. Disse opgaver burde i det hele taget blive det Herren vil have dem til, - stunder med dyb overbevisning af synd og af hjertets fornyelse. Hvis det rigtige arbejde er gjort, på en dygtig og Kristi lig måde, vil sjæle være domfældt, og spørgsmålet vil være, »Hvad skal jeg gøre for at blive frelst?«
-TSS 12,13.

Brugen af hjælp.

Nogle anstrengelser er blevet gjort for at interessere børn for sagen, men det er ikke nok. Vore sabbatsskoler bør gøres mere interessante. Den offentlige skole har de senere år stærkt forbedret deres undervisningsmetoder. Anskuelsesundervisning, billeder og tavler bruges for at gøre svære lektier klare for de unge tanker. Sådan den at nærværende sandhed kan blive forenklet og gjort inderlig interessant for børnenes aktive tanker.

Forældre som man ikke har adgang til kan ofte nås gennem deres børn. Sabbatsskolelærerne underviser børnene i sandheden, og de vil til gengæld, tage med hjem. Men få lærere synes at forstå vigtigheden af den gren i arbejdet. De undervisnings metoder som har været indført med et vist held i de offentlige skoler kunne bruges med lignene resultater i sabbatsskolerne, og være midler til at bringe børn til Jesus og uddanne dem i bibelsandhed. Dette vil gøre meget mere godt end religiøs sindsbevægelse fra en følelsesladet karakter, der går lige så hurtigt som den kommer.

[115]

Kristi kærlighed bør bevares. Mere tro behøves i det arbejde som vi tror skal gøres før Kristi komme. Der bør være mere selvfornægtene og selvopofrende arbejde i den rigtige retning. Der bør være tankefuldt studie under bøn for hvordan man arbejder for de bedste fremskridt. Omhyggelige planer bør udvikles. Der er kloge hoveder blandt os som kan opfinde og udføre, hvis de bare bruges. Store resultater vil følge veltilrettelagte anstrengelser. -TSS 9.

Fejltagelser Påpeges.

Sabbatsskolen er, hvis den er rigtigt ledet, en af Guds store redskaber til at bringe sjæle til en kundskab om sandheden. Det er ikke

den bedste plan at lærere siger det hele, men de burde drage på klassen til at sige hvad de ved. Lad da læreren, med få uddrag, med udvalgte bemærkninger eller eksempler, inprente lektien på sindene.

- [116] Under ingen omstændigheder bør lærerne gennemgå lektien mekanisk, og da sidde ned og lade børnene glane omkring, eller hviske og lege, sådan som vi har set den gøre. En sådan lære er ikke gavnlig; den er ofte skadelig. Hvis læreren er rigtigt forberedt, kan ethvert øjeblik bruges til gavn. Børnenes aktive sind skal hele tiden holdes i gang. Deres tanker bør trækkes ud og rettes, eller bifaldes, efter hvad tilfældet kræver. Men læreren bør aldrig side ned og sige, »jeg er igennem det«. Der er ikke sådanne ting som rammer igennem lektien. -TSS 18, 19.

Åndelig Ladhed.

I visse sabbatsskoler er der givet embeder til personer som ingen talent har for at lære. De har ingen alvorlig kærlighed for sjæle. De forstår ikke selv det halve af sandhedens praktiske betydning. Hvordan kan de så lede børn og unge til den levende Kilde? Lad lærerne selv drikke dybt af frelsens vand, og Guds engle vil tjene dem, og de vil netop vide hvilken retning Herren vil have dem til at tage for at vinde de dyrebare unge for Jesus. Det kræver talent, vilje og udholdenhed, en ånd som Jakob havde da han i bøn udbrød, »Jeg slipper dig ikke, før du velsigner mig.« Når Guds velsignelse hviler over lærerne, kan den kun genspejles under deres omsorg.

- [117] Sæt aldrig de unge under personer som er åndeligt lade, som ikke har nogen stor, ophøjet og hellig higen; for det samme ligegyldige og farisæiske sindelag fra en tilstand uden kraft, vil blive set i både lærere og elever. -TSS 13.

Stridigheder i Klassen.

Der burde læres lektier i sabbatsskolen som vil sprede lys til hjertets og sindets kamre. Og for at dette kan være fuldendt, må læreren være under Helligåndens påvirkning, så al selviskhed kan blive undertrykt, så intet overilet ord kan siges, ingen ubetænksom handling kan udføres, men så Guds nåde kan blive åbenbar som arbejder med menneskelige anstrengelser for sjælenes frelse. Dette

burde være den store hensigt med sabbatsskolearbejdet. Sabbatsskolen burde ikke være et sted for stridigheder; det er ikke et sted for at gøre meningsforskelle tydelige. Lad al den slags holdes uden for skolen, og lad harmoni være bevaret. Hvis tanker fremføres som er spurgt af medlemmerne i skolen, så lad ikke en kamplysten ånd fremkomme og diskussion og stridigheder vil følge. -TSS 51, 52.

Læsning af lektien.

I nogle skoler er jeg ked af at sige, at skikken med at læse lektien fra lektiehæftet hersker. Sådan burde det ikke være. Det behøves ikke, hvis tiden, der ofte bruges unødigt, og endda i syndig tjeneste, var givet til at studere bibelen. Der er ingen grund til at sabbatsskolelektier skulle læres mindre godt af lærer eller elever end lektier i dagskolen. De burde læres bedre, idet de handler om emnernes uendelige store betydning. En forsømmelse her er mishag for Gud. -TSS 10.

[118]

Stryge over Overfladen.

Enhver lærer i sabbatsskolen bør føle at han har en mission for Gud. Han må udnytte sine øjeblikke og sine evner for at opnå et kundskab til Guds ord, så han kan videregive det samme til sine elever. Lærere vil blive diskvalificerede i deres stilling hvis de ikke selv er elever. De behøver tankernes friskhed, kloge planer, liv, taktfølelse og ånd i deres arbejde. De må være dygtige til at lære.

Læreren burde ikke begrænse sig selv til gentagelse af de faste ord i lektien, og alligevel mangler han at være fuldstændig fortrolig med ordene så vel som med tankerne. Enhver lærer burde, før han står foran klassen, have sine planer lagt klart i hans tanker for hvad han ønsker at gøre den dag og ved den lejlighed. Fremsig en lektie selv før at klassen lærer den; om du mangler simple ord og tydelige og klare bestemte tanker. Vær sikker at dine elever forstår dig. Hvis de ikke kan begribe dine tanker, da er dit arbejde tabt. Stryg ikke over overfladen; arbejd dybt. Bibelen er livets retsregel og vejleder. Sund lære må bringes i virkelig forbindelse med dine elevers tanker og hjerter; da vil det skabe frugter, for sund fremgangsmåde vil ses som et resultat af dit arbejde. -TSS 24.

[119]

Dem som underviser børn bør undgå trættende kommentarer. Korte bemærkninger og pointen vil have en lykkelig påvirkning. Hvis meget skal siges, så lav det i hyppige korte udtog. Nogle få ord af interesse nu og da vil være mere gavnlige end at have det hele på en gang. Lange taler bebyrder de små børns tanker. For megen tale vil lede dem til at væmmes ved selv åndelig belæring, ligesom forspisning bebyrder maven og nedsætter appetitten og leder til at væmmes selv ved mad. Folks tanker kan være overfyldt med for mange dårlige taler. Arbejdet for menigheden, men især for de unge bør være line for line, regel for regel, lidt her og lidt der. Giv tankerne tid til at fordøje de sandheder som du føder dem med. Børn må drages mod himlen, ikke ubesindigt, men meget blidt. -TSS 107.

Hvad det betyder at være en arbejder sammen med Gud.

»Forman ligeledes de unge mænd til at være besindige i al deres færd, og vær selv et forbillede i gode gerninger. I din undervisning skal du være ufordærvet og agtværdig, din tale skal være sund og uangribelig, så modstanderen beskæmmes, fordi han ikke har noget ondt at sige om os.«

[120] Hvor oprigtige dyder mangler, hvor daglig forbindelse med Gud forsømmes, vil læreren i sabbatsskolen være tør og kedelig i sin måde at lære på. Hans ord vil ikke have nogen kraft til at nå hans elevers hjerter.

At være arbejdere sammen med Gud betyder en hel del mere end blot at gå i sabbatsskole, og overvære menighedens gudstjenester, og tage del i lærerarbejdet, og at bære vidnesbyrd i den sociale tjeneste.

At være arbejder sammen med Gud betyder at dit hjerte er draget ud i et stærkt ønske for syndsfulde sjæles frelse som Kristus døde for. Det betyder at du er fyldt med omsorg for gerningen, at du altid tænker på at gøre din undervisning interessant, at udtænke veje så du kan drage på enhver betroet kraft i din natur, kun på de måder som Kristus drager, så sjæle kan vindes til hans tjeneste og være bundet til ham med hans ubegrænsede kærligheds snore.

Arbejdet er Spoleret ved uindviede anstrengelser

Arbejdere sammen med Gud kvier sig ikke ved indviede forpligtelser; men for Kristi skyld er de villige til at udholde strengt arbejde og at finde sig i nød og bebrejdelser. De er villige til at blive mødt med afslag, skønt det er hårdt at bære og ydmygende for menneskelig stolthed. Men arbejderen sammen med Gud vil huske at Jesus bar skam og forhånelse, afvisning og død, så han kunne frelse dem som er mistet. Enhver del af det afvekslende arbejde i høstmarken betyder offer og selvfornægtelse. Det betyder at den tid [121] der sædvanligvis bruges på sager af mindre betydning bør bruges til at søge i skrifterne, så du kan vide hvordan der med held skal arbejdes i det værk du er bestemt til. Det betyder at du må blive bekendt med Guds Ånd. Det betyder at du må bede meget, og have mange alvorlige tanker med hensyn til hvordan du kan bruge enhver evne i din natur, og effektivt føre Guds værk frem.

I er Guds hvervede tjenere, beskikket til at bygge hans rige op på jorden, og du skal gøre din del for at frelse de sjæle som Kristus har betalt prisen ved sit eget blod for. Er det da en let sag at lære i sabbatsskolen, uden hjertets beredelse for det betydningsfulde arbejde? Mange som påtager sig at lære en klasse nærer lille interesse for det, og de ødelægger det indviede arbejde ved deres uindviede anstrengelser. -TSS 67, 68.

Fristelsen til at Afsløre Selvet.

I ethvert trin, i både begynder og videregående klasser, behøver lærerne hele tiden at se på en store kilde efter visdom, efter nåde og efter kraft for at danne deres elevers hjerter, og så de kan handle forstandigt med Kristi blods erhvervelse. Hver lærer burde være en ydmyg efterfølger af ham som er ydmyg og beskeden i hjertet. Ingen bør studere eller arbejde så han kan betragtes som en bedre lærer, eller en person af usædvanlige evner, men som at han kan lede sjæle [122] til Kristus. Der vil komme fristelser der vil væve selvet ind i alt der gøres, men er dette gjort vil arbejdet blive spoleret, for det vil lede til at give tørre og længere kommentarer som vil svække interessen eller nytten for børnenes tanker. -TSS 35.

Give en Helhjertet Tjeneste.

Herren vil have lærere i sabbatsskolearbejdet som kan give en helhjertet tjeneste, som kan forøge deres talent ved anvendelse, og gøre forbedring af det der allerede er opnået. Herren vil have arbejdende kristne i sin menighed; for arbejderen har ikke så mange fristelser som den der kun har lidt at gøre. Dem som oprigtigt tror på Kristus vil blive arbejdere sammen med Gud. De vil blive styret af hans Ånd; deres kærlighed vil blive rensset, deres lidenskaber blive behersket, og dyrebare frugter vil vise sig i deres liv til Guds herlighed; for dem som oprigtigt tror i Kristus vil genspejle lys. -TSS 53.

Sjælenes Frelse er den Største Interesse.

[123] Lærerens forpligtelse er betydningsfuld og indviet, men ingen del af arbejdet er mere vigtig end at holde øje med de unge med en øm og kærlig omsorg, så de må føle at vi har en ven i dem. Når først deres tillid er opnået, så kan du lede dem, styre dem, og oplære dem let. Vore kristne princippers hellige motiver må bringes i vort liv. Vore elevs frelse er den højeste interesse der er betroet den gudfrygtige lærer. Han er Kristi arbejder, og hans særlige og beslutsomme anstrengelser burde redde sjæle fra undergang og vinde dem for Jesus Kristus. Gud vil forlange dette fra lærernes hænder. Enhver bør føre et liv i from, i ren og i samvittighedsfuld anstrengelse for at opfylde enhver pligt. Hvis hjertet gløder med Guds kærlighed, vil der være en ren hengivenhed, som er absolut nødvendig; bønner vil være brændende, og trofaste advarsler vil blive givet. Forsøm dette, og sjælene i din varetægt er truet. Hellere bruge mindre tid på lange taler, eller på spændende studier, og tage sig af disse forsømte pligter.

Udholdenhed Belønnes

Efter alle disse anstrengelser, kan lærere finde at nogle af dem som er i deres varetægt vil udvikle principløse egenskaber. De er efterladende i vandel som, i mange tilfælde, er resultatet af et umoralsk eksempel og forsømt faderlig opdragelse, Og lærere der gør alt hvad de kan vil svigte i at bringe disse unge til et liv i renhed og hellighed;

og efter tålmodig opdragelse, hengivent arbejde og inderlig bøn, vil de blive skuffet ved dem som de har håbet så meget på. Ud over det vil forældrenes bebrejdelser komme til dem, fordi de ikke har kræfter til at modvirke deres eget eksemplets og ukloge oplærings påvirkning. Læreren vil have denne modløshed efter at have gjort sin pligt. Men han må arbejde videre, og stole på at Gud vil arbejde med ham, stå tappert ved sin post, og arbejde i tro. Andre vil blive frelst til Gud, og deres påvirkning vil blive brugt til at frelse andre. Lad prædikanten, sabbatsskolelæreren og lærerne i vore skoler forene hjerte, sjæl og hensigt i arbejdet på at redde vore unge fra undergang. -FE 116, 117. [124]

Løft Kristus op.

Evangeliet er Guds kraft og visdom, hvis det fremstilles rigtigt af dem som bekender sig til at være kristne. Kristus der er korsfæstet for vore synder burde ydmyge enhver sjæl for Gud efter sit eget skøn. Kristus er opstået fra de døde, faret op til det høje, vor levende Talsmand i Guds nærhed, er frelsens videnskab, som vi behøver at lære og lære videre til børn og unge. Kristus sagde, »Jeg helliger mig selv for dem, for at de også kan være helliget i sandheden.« Dette er gerningen der altid udvikler enhver karakter. Der må ikke være nogen som helst vilkårlig gerning i denne sag, for selv arbejdet i at oplære børnene i dagskolen kræver rigtig meget af Kristi nåde og selvets undertrykkelse. Dem som af naturen er gnavne, let irriteres og har bevaret vanen at kritisere, at tænke ondt, burde finde et andet slags arbejde, som ikke vil genskabe nogen af deres utiltalende karaktertræk i børn og unge, for de har kostet så meget. Himlen ser den uudviklede mand eller kvinde i barnet, med evner og kræfter som, hvis de er rigtigt vejledt og udviklet, med himmelsk visdom, vil de blive menneskelige repræsentanter igennem hvem den guddommelige påvirkning kan samarbejde, for at være arbejdere sammen med Gud. Skarpe ord og stadig kritik forvirrer barnet, men fornyer det aldrig. Hold det gnavne ord tilbage, hold din egen ånd under disciplin til Jesus Kristus; da vil du lære hvordan du føler og sympatiser med dem som er bragt under din påvirkning. -TSS 87, 88. [125]

Hele Klasser skal Omvendes.

Som arbejdere for Gud mangler vi mere af Jesus og mindre af selvet. Vi burde have mere byrde for sjælene, og burde bede dagligt så styrke og visdom kan gives os til sabbatten. Lærere, vind dine klasser. Bed med dem, og lær dem hvordan man at beder. Lad hjertet være blødgjort, og bønnerne korte og enkle, men alvorlige. Lad dine ord være få og velvalgte; og lad dem lære fra dine læber og eksempel at Guds sandhed må slå rødder i deres hjerter ellers kan de ikke stå fristelsens prøve. Vi ønsker at se hele klasser af unge folk være omvendte for Gud, og vokse op til brugbare medlemmer for menigheden. -TSS 19, 20.

Tillad ikke at al din styrke og energi gives til verdslige og timelige ting i løbet af ugen, og således ikke have nogen energi og moralsk styrke til at give for Kristi tjeneste på sabbatten. Der er et alvorligt arbejde der skal gøres lige nu. Vi har ikke et øjeblik tid til at bruge selvisk. Lad alt hvad vi gør blive gjort med et øje rettet til Guds herlighed. Aldrig hvile før ethvert barn i din klasse er bragt til Kristi frelsende kundskab. -TSS 14.

[126]

Den Største Glæde.

For dem som er godkendt som lærere i vore sabbatsskoler er en mark åben for arbejde og opdyrkelse, for at udså frøene og for at høste de modne korn. Hvad kan give større tilfredshed end at være arbejdere sammen med Gud i at oplære børn og unge til at elske Gud og holde hans bud? Led de børn som du underviser i dagskolen og i sabbatsskolen til Jesus. Hvad kan give dig større glæde end at se børn og unge følge Kristus, den store Hyrde, som kalder, og fårene og lammene hører hans røst og følger ham? Hvad kan sprede mere solskin igennem den interesserede og hengivne arbejders sjæl end at vide at hans ihærdige og tålmodige arbejde ikke er forgæves i Herren, og at se sine elever have glædens solskin i deres sjæle fordi Kristus har tilgivet deres synder? Hvad kan være mere tilfredsstillende for arbejderen sammen med Gud, end at se børn og unge tage imod Guds Ånds indflydelse i karakterens sande ædelhed og i Guds moralske

afbilledes genoprettelse - børn der søger den fred der kommer fra fredens Fyrste? - FE 271.

[127]

[128]

[129]

Indsamle ugentlige missionsofre

Taksigelse for overstået bedrift.

Vi takker Gud for at vore sabbatsskoler har ydet nok til at hjælpe i et dyrebart foretagende. Børn og unge har givet deres pennyer, der, som små bække, har skaffet en strøm af velvilje. Børn bør oplæres på en sådan måde at de kan udføre uselviske handlinger som himlen vil glæde sig at se. Når ungdommens dug er på dem, bør børn oplæres i hvordan man tjener Kristus. De burde læres selvfornægtelse. -TSS 113.

Regelmæssighed

og system i at give.

[130] Det at give skal ikke overlades til impulserne. Gud har givet os bestemt belæring med hensyn til dette. Han har nærmere beskrevet tiende og gaver som målestokken for vores forpligtelse. Og han ønsker at vi skal give regelmæssigt og systematisk. Paulus skrev således til menigheden i Korint, »Hvad angår indsamlingen til de hellige, så skal også I gøre sådan, som jeg har forordnet det for menighederne i Galatien. Den første dag i ugen skal I hver især samle sammen og lægge så meget til side, som han har råd til.« Lad enhver regelmæssig undersøge sin indkomst, som alt er en velsignelse fra Gud, og sæt tienden til side som en særligt kapital, for at blive indviet Herren. Denne kapital bør ikke på nogen måde vies til nogen anden brug; den skal alene vies til at støtte forkyndelsen af evangeliet. Efter at tienden er sat til side, lad da gaver og ofre være tilmålt, »som han har råd til.« -Review and Herald, 9.maj, 1893.

Systematisk Ugentligt Offer.

De små børns gaver kan være kærkomne og behagelige for Gud. I overensstemmelse med den ånd som tilskynder til gaverne vil dette være værdien af ofringen. De fattige hjælp, ved at følge apostlenes

regler og lægge en lille sum til side hver uge, ved at øge skatte-kammeret, og deres gaver var helt acceptable for Gud; for de gjorde lige netop store, og endnu større, ofre end deres velhavende brødre. Planen for den systematiske velvillighed vil vise sig at være et værn for enhver familie mod fristelse til at bruge midlerne til nytteløse ting, og det vil særligt vise sig at være en velsignelse for den rige ved at lede dem fra at føje sig i luksus.

Hver uge, er Guds krav, på enhver familie, genkaldt i erindringen ved at enhver af dens medlemmer helt udfører denne plan; og det at de har fornægtet sig selv lidt overflod for at have midler til at lægge i skatte-kammeret, har lektier af værdi for selvfornegtelse for Guds herlighed har indprentet sig i hjertet. Engang om ugen, er enhver bragt ansigt til ansigt med sidste uges handlinger - med den indkomst som han må have haft hvis han har været sparsommelig, og de midler som han ikke har på grund af efterladenhed. Hans samvittighed er tøjlet, som var den for Gud, og hverken roser eller anklager ham. Han lærer at hvis han vil beholde tankernes fred og Guds gunst, må han spise og drikke og klæde sig til hans herlighed. -3.T 412.

[131]

En Fremragende Hæder.

Gud har i sine kloge planer gjort sin sags fremme afhængig af sit folks personlige anstrengelser, og på deres frivillige ofringer. Ved at tage imod menneskets samarbejde i den store forløsningsplan, har han sat en fremragende hæder på det. Prædikanten kan ikke forkynde uden han bliver sendt. Arbejdet med at sprede lys hviler ikke alene på prædikanterne. Enhver person lover, som det passer sig for menighedens medlemmer, højtideligt sig selv at være en Kristi repræsentant ved at efterleve den sandhed han bekender sig til. Kristi efterfølgere bør frembære det arbejde som han efterlod dem at gøre da han steg til himlen. -4T 464.

Guds Forsyn i Fremskyndelsen af vor fordomsfrihed.

De små og store strømme af godgørenhed burde altid holdes flydende. Guds forsyn er langt foran os, og bevæger sig fremad langt hurtigere end vore fordomme. Måden at fremme og opbygge Guds sag på er blokeret af selviskhed, stolthed, begærlighed, overlegenhed,

[132]

og kærlighed til at vise sig frem. Den hele menighed er pålagt et højtideligt ansvar i at løfte enhver gren i værket. Hvis dets medlemmer følger Kristus, vil de fornægte tilbøjeligheder til fremvisning, kærlighed til klæder, kærlighed til smagfulde hjem og dyre møbler. Der må være langt større ydmyghed, og en nogen større adskillelse fra verden, blandt syvende-dags adventister, ellers vil Gud ikke tage imod os, hvilket embede eller hvilken arbejdsart vi end har, hvor vi er engageret. #Sparsommelighed og selvfornægtelse vil sætte mange i beskedne forhold trods midler til godgørenhed. Det er alles pligt at lære af Kristus, at vandre ydmygt på den selvfornægtene sti hvorpå himlens Majestæt har trådt. Hele det kristne liv bør være selvfornægtene, så vi, når der kaldes efter hjælp er rede til at svare.

Så længe som Satan arbejder med utrættelig kraft for at ødelægge sjæle, så længe der er et kald til arbejdere i enhver del af den udstrakte høstmark, lige så længe vil der være et kald for at give Guds værk støtte, i nogle af dets mange linier. Man letter kun ens behov ved at gøre vejen lettere for andre på samme måde. Den selvfornægtelse der kræves i at opnå midler til brug i det som Gud værdsætter højest vil udvikle vaner og en karakter som vil vinde os for bifaldet »Godt, du gode og tro tjener«, og gøre os egnede til at dvæle for evigt ved hans nærhed som for vor skyld blev fattig, så vi ved hans armod kunne arve evige rigdomme. -7T 296, 297.

Når vi kan Trættes ved at Give.

Nuvel, man siger, kaldet får os til at give til sagen. Gør du? Lad mig da spørge, Er du træt af at tage imod fra Guds godgørende hånd? Ikke før han ophører med at velsigne dig, vil du ophøre med at være forpligtet til at give ham den del tilbage han kræver. Han velsigner dig så at det kan være i din magt at velsigne andre. Når du er træt af at modtage, så kan du sige, Jeg er træt af de mange kald til at give. -5T 150.

Arbejdet Udvides.

Guds folk har et mægtigt arbejde foran sig, et arbejde der hele tiden må hæve sig til større betydelighed. Vore anstrengelser i missionsfeltet må blive langt større. Et mere besluttet arbejde, end der

har været gjort, må være færdigt før vor Herre Jesu Kristi tilsynkomst. Guds folk skal ikke ophøre deres arbejde før de omringer verden. -6T 23, 24.

Bed ikke om Begrænsninger.

Fra alle menigheder burde der stige bønner op til Gud for en større helligelse og gavmildhed. Mine brødre og søstre, bed ikke om begrænsninger i det evangeliske arbejde. Så længe der er sjæle at frelse, skal vor interesse for sjælevinding ikke kende til formindskelse. Menigheden kan ikke formindske sin opgave uden at fornægte sin Mester. Ikke alle kan gå som missionærer til fremmede lande, men alle kan give af deres midler for at bære de udenlandske missioner frem. -9T 55, 56.

[134]

Skal vi Gøre Vort Bedste?.

Min sjæl er oprørt inden i mig som det Markedonske råb kom fra enhver retning, fra byer og landsbyer i vort eget land, tværs over Atlanten og det vide Stillehav, og fra havets øer, »Kom over... og hjælp os!« Brødre og søstre vil i svare dette råb og sige, »Vi vil gøre vort bedste, både ved at sende missionærer og penge. Vi vil nægte os selv vore hjemms forskønnelse, vore personers prydelser og i appetittens tilfredsstillelse. Vi vil give de midler der er os betroet til Guds sag, og vi vil hellige os selv helt uforbeholdent til hans værk.« Sagens mangler er lagt foran os; de tomme skatkamre appeller ynkeligt efter hjælp. En dollar nu er af mere værdi for arbejdet end ti dollars vil være i fremtidige perioder.

Arbejd, brødre, arbejd medens du har lejligheden, medens dagene varer ved. Arbejd, for »der kommer en nat hvor ingen kan arbejde.« Hvor snart kan denne nat komme, det er umuligt for dig at sige det. Nu er din anledning brug den. Hvis der er nogle som ikke kan give deres egne anstrengelser for missionsarbejdet, så lad dem leve sparsommelig, og giv af deres indtægt. -5T 732, 733.

[135]

Bønner og Gaver for Missionen.

Brødre og søstre, vil I i dag love jer selv højtideligt overfor Gud at bede for disse arbejdere som er valgt til at gå til andre lande? Vil

I love jer selv højtideligt ikke kun at bede for dem, men støtte dem med jeres tiende og gaver? Vil I love jer selv højtideligt at udøve streng selvfornægtelse for at du kan have mere at give til værkets fremme i »de fjerne regioner«? Vi føler os bevæget af Guds Ånd til at bede jer om at love jer selv højtideligt overfor ham til at henlægge noget ugentligt for at støtte vore missionærer. Gud vil hjælpe og velsigne jer i at gøre dette. -Review and Herald, 11.nov, 1902.

Udtænke Måder og Midler.

Kristi menighed på jorden var organiseret med henblik på mission, og Herren ønsker at se hele menigheden udtænke måder og midler hvori den høje og lave, rige og fattige, kan høre sandhedens budskab. Ikke alle er kaldt til personligt arbejde i de fremmede marker, men alle kan gøre noget ved deres bønner og deres gaver til hjælp i missionsarbejdet.

En amerikansk forretningsmand, som var en alvorlig kristen bemærkede, i samtale med en medarbejder, at han selv arbejdede for Kristus fireogtyve timer i døgnet. »I alle mine forretnings forbindelser,« sagde han, »forsøger jeg at repræsentere min Mester. Når jeg har lejligheden, forsøger jeg at vinde andre for ham. Alle dage arbejder jeg for Kristus. Om natten medens jeg sover, har jeg en mand der arbejder for ham i Kina.« -6T 29.

[136]

Fremme Hjemmemissions Arbejdet.

For at vise en gavmild og selvfornægtende ånd for de udenlandske missioners medgang er det en sikker måde at fremme hjemme missionsarbejdet; for hjemmearbejdets fremgang afhænger i stor udstrækning, under Gud, af den reflekterene påvirkning fra det evangeliske arbejde der er gjort i lande langt væk. Det ér i gang at afhjælpe de andres fornødenheder så vi bringer vore sjæle i berøring med Kilden for al kraft. Herren har lagt mærke til enhver side af den missionsiver der har været udvist af sit folk til fordel for de udenlandske missionsmarker. Han påtænker at ethvert hjem, i enhver menighed, og i alle centre af arbejdet, skal en gavmildhedens ånd blive vist i at sende hjælp til udenlandske marker, hvor arbejderne kæmper mod store overmagter for at give lys til dem som sidder i mørke. Det som

er givet i at starte arbejdet i en mark vil føre til styrkelse af arbejdet andre steder. - GW 465, 466.

Gud Ærer Trofaste Tjenere.

Gud har gjort mennesker til sine tjenere. Den ejendom som han har placeret i deres hænder er de midler som han har tilvejebragt til at sprede evangeliet. Dem som prøver sig selv som tjenere vil han betro større tillid. Således siger Herren, »Kun dem der ærer mig, vil jeg ære.« »Gud elsker en glad giver.« og når hans folk med taknemmelig hjerte bringer deres gaver til ham, »ikke vrangvilligt eller under pres,« vil hans velsignelse følge dem, som han har lovet. »Bring hele jeres tiende til forrådsammeret, så skal der være føde i mit hus. Sæt mig på prøve, om jeg ikke åbner himlens vinduer for jer og udøser velsignelse uden mål over jer, siger Hærskares Herre.« -PP 529. [137]

Hvad der Kunne Have Været.

En strøm af lys skinner fra Guds ord, og der må være en opvågning for de forsømte anledninger. Når vi alle er trofaste i at give Gud sit eget tilbage i tiende og gaver, vil vejen til verden åbnes i at høre budskabet for denne tid. Hvis Guds folks hjerter var fyldt med kærlighed for Kristus; hvis ethvert menighedsmedlem var fuldstændig gennemsyret med opofrelsens Ånd; hvis alle viste en fuldstændig alvor, ville der ikke være mangel på kapital for hjemme- og udenlandsmissionerne. Vore ressourcer vil blive forøget; tusindvis af nytteige døre vil blive åbnet, og vi vil blive indbudt til at gå derind. Havde Guds hensigt været båret frem af sit folk ved at give verden nådens budskab, ville Kristus, inden længe, være kommet til jorden, og de hellige ville have modtaget deres velkomst i Guds by. -6T 450

En Stadig Overdragelse til den Stadige Giver.

Alle der bekender sig til at være Guds sønner og døtre, burde samvittighedsfuldt imødekomme deres forpligtelse til Gud og deres medmennesker i tiende og gaver, en overflod ville flyde til forrådsammeret til støtte for Guds værk i dets forskellige grene udover vor verden. I det de burde give, ville Herren åbne veje hvori de hele [138]

tiden er i stand til at give, fordi de hele tiden har modtaget. Der vil således ikke være nogen lejlighed til at rette appeller efter midler til sagens støtte. Hvis princippet om at give til Herren var af sine egne fremført regelmæssigt og systematisk, ville det blive billiget af Gud. »Kun dem der ærer mig, vil jeg ære.« -Review and Herald, 16.maj, 1893

Højere Motiver end Medfølelse.

Det moralske mørke i en fordærvet verden trygler kristne mænd og kvinder til personlig anstrengelse for, at give af deres midler og af deres indflydelse, så de kan være frembragt i hans billede, som, selvom han besad uendelige rigdomme, alligevel for vor skyld blev fattig. Guds Ånd kan ikke blive i dem som han har sendt sit sandhedsbudskab til, men som behøver at være tilskyndet før de kan have nogen fornemmelse af deres pligt i at samarbejde med Kristus. Apostelen håndhæver pligten at give af større grunde end bare menneskelig medfølelse, fordi følelserne er rørt. Han håndhæver det princip at vi skal arbejde uselvisk med det øjet rettet på Guds herlighed. -3T 391.

At Overvinde den Naturlige Selviskhed.

[139] Mennesker er ikke fra naturens side tilbøjelig til være godgørende, men til at være gerrig og grisk, og at leve for selvet. Og Satan er altid klar til at give de fortrin der opnås ved at bruge alle deres midler i selviske og verdslige hensigter; han er glad når han kan påvirke dem til at skulke fra pligter, og frarøve Gud tiende og gaver. Men ingen er undskyldt i denne sag. »I skal hver især samle sammen og lægge så meget til side, som han har råd til«. De fattige og de rige, de unge mænd og unge kvinder som tjener løn, - alle skal lægge en sum til side; for Gud kræver det. Alle menighedsmedlemmers åndelige fremgang afhænger af personlige anstrengelser og nøje nøjagtighed over for Gud. -5T 382.

Lær Børnene Gavmildhed i Hjemmet.

Vor store modstander arbejder hele tiden med magt for at lokke de unge til at forkæle dem selv, til stolthed og til luksus, så deres

sind og hjerter kan blive så fuld optaget af disse ting at der ikke i deres hengivenhed vil være plads for Gud. Han slår karakteren med disse midler og formindsker de unges forstand i denne slægt. Det er forældrenes pligt at modvirke hans arbejde. Enhver påvirkning der er kommet i de unges sind til beskyttelse af deres hjertets sande og oprigtige ydmyghed, og kendskab til den guddommelige vilje, vil hjælpe dem væk fra at være fordærvet med denne tids moralske fordærv. En af de mest effektive barrikader mod det ondes tilflydende strøm er opelskning af vaner i selvornægtelse og godgørenhed. Børn burde oplæres til at se med væmmelse på selvskhedens og begærlighedens vaner. Gud har hellige krav på dem, og de behøver at blive oplært, linie for linie, regel for regel, for at erkende og samvittighedsfuldt tage hensyn til disse krav.

[140]

Det bør fremhæves for de unge og følsomme sind at Gud hele tiden giver sin velsignelse til sine afhængige børn, i solskin og regnvejr, der får planterne til at trives, og jorden til at yde sin gavmildhed til tjeneste for mennesker. Disse velsignelser er ikke overdraget os for at anspore vor selviske natur, ved at tilbageholde Guds gavmildhed, og binde vor hengivenhed til den, men for at vi kan give gaver og ofre tilbage til Giveren. Dette er det mindste udtryk for taknemmelighed og kærlighed som vi kan bringe tilbage til vor gavmilde Skaber.

Der har været en stor forsømmelse for forældrenes del i ikke at søge at gøre deres børn interesseret i gerningerne for Guds sag. I mange familier synes børnene at være sat udenfor det spørgsmål, som om de var ansvarsløse væsner. Nogle forældre frarøver selv Gud for hans nøjagtige krav på tiende og gaver så de kan vinde rigdomme for deres børn og ikke tænker at ved at gøre sådan åbner de for deres elskede en dør til fristelse som i almindelighed vil føre til fordærv. De fjerner nødvendigheden for personlig anstrengelse overfor børnene, og med den en opmuntring til ophøjede præstationer.

Hvis de var opmuntret til at gøre således, ville børnene opnå midler for at hellige til velvillige hensigter, og til Guds sags fremme; og deres interesse vil forøges ved den kendsgerning at de har investeret noget i disse foretagender. Deres små gaver vil være en fysisk hjælp, og børnene selv vil blive langt bedre fysisk mentalt og moralsk på grund af de anstrengelser de har gjort. Ved deres flittighed og selvornægtelse vil de opnå en værdifuld erfaring, som

[141]

vil hjælpe dem til at gøre en succes i dette liv så vel som i at sikre sig det kommende liv. -TSS 98-100.

At Begrænse Indbildte Mangler.

Hvis mennesker i dag var enkle i deres vaner og levede i harmoni med naturens love, som Adam og Eva gjorde i begyndelsen, ville der være en rigelig dækning af den menneskelige families behov. Der ville ikke være så mange indbildte mangler, og flere anledninger til at arbejde på Guds måde. Men selviskhed og eftergivenhed i unaturlig smag, har bragt synd og elendighed ind i verden, på grund af overdrivelse i den ene hånd, og på grund af mangler i den anden. - DA 367.

Ingen Usund Stimulering Behøves.

[142] Dem som holder de evige realiteter for øje, som elsker Herren af hele deres hjerte sjæl og styrke, og deres næste som dem selv, vil samvittighedsfuldt gøre deres fulde pligt, som om forhængen var trukket til side, og de kunne se at de har arbejdet med henblik på det himmelske univers. Den kristnes gavmilde ånd behøver ikke at blive usundt stimuleret. Alle der besidder denne ånd, Kristi Ånd, vil med munter villighed presse deres gaver ind i Herrens skatkammer. Indgydt af kærlighed til Kristus og for de sjæle som han døde for, vil de mærke en inderlig alvor for at gøre deres del med nøjagtighed. -Review and Herald, 16.maj, 1893.

En Indtægt af Små Gaver.

Forældre har ikke lært deres børn lovens forskrifter som Gud har befalet dem. De har uddannet dem til selviske vaner. De har lært dem at betragte deres fødselsdage og helligdage som anledninger hvor de forventer at modtage gaver, og følge verdens skikke og vaner. Disse anledninger, som burde tjene til større kundskab til Gud og vække hjertets taknemmelighed for hans barmhjertighed og kærlighed ved at bevare deres liv for det næste år, er vendt til anledninger for selvbehag, for tilfredsstillelse og forherligelse af børnene. De har været holdt nær Guds kraft i ethvert øjeblik i deres liv, og dog lærer forældrene ikke deres børn at skønne på dette, og at

udtrykke taknemmelighed for hans barmhjertighed mod dem. Hvis børn og unge var blevet rigtigt oplærte i denne tidsalder i verden, hvilken ære og hvilken pris og taknemmelighed vil da flyde fra deres læber til Gud? Hvilken belønning af små gaver vil da blive bragt fra de små hænder til at lægges i hans skatkammer som takofre? Gud vil blive husket i stedet for glemt. -*Review and Herald*, 13.nov, 1894. [143]

Fødselsdags Gaver.

Under den jødiske husholdning, blev der, ved Guds egen forordning, gjort ofringer til Gud ved børns fødsler. Nu ser vi forældre gøre særlig umage for at give deres børn gaver på deres fødselsdage; de gør dette til en anledning at ære barnet, som om ære var passende for menneskelige væsener. Satan har haft sin egen måde med disse ting; han har afledt tanker og gaverne til menneskelige væsener; så at børnenes tanker er vendt til dem selv, som om de var gjort til genstand for særlig gunst. Det som skulle flyde tilbage til Gud i ofringer til at velsigne de trængende og bære sandhedens lys til verden, er vendt fra den rigtige kanal og gør ofte mere skade end godt og ansporer til forfængelighed, stolthed og vigtighed. På fødselsdagene burde børn blive belært om, at de har grund til taknemmelighed til Gud for hans kærlige hensyn ved at beskytte deres liv for det nye år. Dyrebare lektier må der således gives. For liv, sundhed, føde og klæder og ikke desto mindre end håbet om evigt liv, står vi i gæld til Giveren for al barmhjertighed; og det tilkommer Gud ikke at se bort fra sine gaver, og at give vore taknemmeligheds ofre til vor største velgører. Disse fødselsdags gaver er anerkendt i himlen. -*Review and Herald*, 9.dec, 1890.

En Påmindelse for Guds Omsorg og Kærlighed.

Vore fødselsdags-, jule- og takkefester, er ofte helliget til selvisk tilfredsstillelse, skønt tanker burde rettes mod barmhjertighedens og den kærligt hensynsfulde Gud. Gud er mishaget, så at hans godhed, hans stadige omsorg og hans uophørlige kærlighed ikke er bragt ind i sindet ved disse festlige anledninger. -*Review and Herald*, 23.dec, 1890. [144]

Læg Guds Krav Først.

Vi gør ikke hans vilje hvis vi ikke indvier ham det som er efterladt i vor indtægt når alle vore indbildte mangler er blevet afhjulpet. Før nogen af vore fortjenester er opbrugt, burde vi tage den del ud og give til Ham hvad han kræver. I den gamle ordning, blev et taknemmelighedsoffer hele tiden holdt i brænd på alteret, og således vise menneskets endeløse taknemmelighedsgæld til Gud. Hvis vi har fremgang i vore timelige forretninger, er det fordi Gud velsigner os. En del af denne indtægt skal helliges de fattige, og en stor del skal anbringes i Guds sag. Når det som Gud kræver skal afgives til ham, vil resten være ofret og velsignet til vor egen brug. Men når et menneske frarøver Gud ved at tilbageholde hvad han kræver, vil hans forbandelse hvile over det hele. -4T 477.

Vort Guddommelige Mønster.

[145] Frelsesplanens grundlag var lagt i ofre. Da Jesus forlod de kongelige sale, og blev ringe, da kunne vi gennem hans armod blive gjort rige. Alle som deler denne frelse, der er erhvervet for dem ved et så uendelig offer af Guds Søn, vil følge eksempelet i det Sande Mønster. Kristus var hovedhjørnesteinen, og vi må bygge på dette fundament. Enhver må have selvfornægtelsens og selvopofrelsens ånd. -3T 387.

Kristus Sætter Pris på Kærlighedens Handlinger.

Kristus sætter pris på hjertefølte handlingers belevenhed. Når nogen gør ham en tjeneste, velsigner han tjeneren med himmelsk belevenhed. Han afviser ikke den mest simple blomst plukket af et barns hånd, og givet til ham i kærlighed. Han tager imod børns ofre, og velsigner givnerne, og skriver deres navne ind i livets bog. I skrifterne er Marias salvning af Jesus omtalt som skelner hende fra de andre Maria'er. Kærlighed og ærbødighed for Jesus er et vidnesbyrd for tro i ham som Guds Søn. -DA 564.

Intet offer er så lille så det ikke kan gives med sjælens oprigtighed og glæde.- COL 359.

Guds Del og Vores.

De eneste midler som Gud har fastsat for sin sags fremme er at velsigne mennesker med ejendom. Han giver dem solskinet og regnen; han får planterne til at trives; han giver sundhed og evner til at opnå midler. Alle vore velsignelser kommer fra hans gavmilde hånd. Til gengæld vil han have mænd og kvinder der viser deres taknemlighed ved at tilbagelevere ham en del i tiende og gaver, i takofre, i frivillige ofre, i skyldofre. -5T 150.

[146]

Den Elskende Gaves Højeste Kraft.

Ofringen fra det hjerte som elsker, glæder Gud med ære og giver det den højeste kraft til at tjene ham. Hvis vi har givet vore hjerter til Jesus, skal vi også bringe vore gaver til ham. Vort guld og sølv, vore mest dyrebare jordiske besiddelser, vore højeste mentale og åndelige evner, vil være frit helliget til ham som elskede os, og gav sig selv for os. -DA 65.

En Betingelse for Velstand.

Bidragene krævede religiøse og næstekærlige hensigter af Hebræerne til en hel fjerdedel af deres indkomst. Med så tung en skat på folkets midler kunne det forventes at forringe dem til armød; men, i modsætning, var den trofaste overholdelse at disse forskrifter en betingelse for deres velstand. På betingelse af deres lydighed, gav Gud dem dette løfte, »Jeg skræmmer æderne, så de ikke ødelægger jordens afgrøde for jer, og vinstokken ikke slår fejl på marken,.... Da skal alle folkene prise jer lykkelige, fordi I har et dejligt land, siger Hærskarers Herre.« -PP 527.

Hvert Offer med sit Motiv er Nedskrevet.

Jeg er blevet vist at nedskrivnings-englen skriver en nøjagtig fortegnelse ned for ethvert offer der er tilegnet Gud, og lægges i skattekammeret, og også fra de afgørende resultater af de midler der er overdraget. Guds øje tager kendskab til enhver lille ting der er helliget til hans sag, og af giverens villighed og uvillighed. Motiverne for at give er også fortegnet. De selvopofrende og indviede som giver

[147]

tilbage til Gud der er hans og som han kræver af dem, vil belønnet efter deres gerninger. Selv om midlerne på denne måde er indviet er anvendt forkert, så at det ikke udfører det som giveren havde i hensigt, -Guds herlighed og sjælenes frelse,- vil dem som gjorde ofret i sjælens oprigtighed, med et øje rettet på Guds herlighed, ikke miste deres løn. -2T 518, 519.

[149]

[150]

[151]

Ledende principper i forvaltning

Følger formålet op.

Formålet med sabbatsskolen burde ikke mistes af syne af mekaniske arrangementer, for således at bruge tid som ellers skulle gives til at ordne andre betydningsfulde sager. Vi bør altid vogte os mod former og ceremonier som vil formørke den virkelige hensigt for det vi arbejder for. Der er fare for at lave ordninger så yderliggående at sabbatsskolen vil blive trættende så der i det modsatte burde være en hvile, en fornyelse og en velsignelse.

Sabbatsskolens renhed og enkelthed må ikke opsluges i en så endeløs forskellighed af former at tilstrækkelig tid ikke kan helliges til religiøse interesser. Skolens skønhed og lykke er i dens enkelthed og alvor for at tjene Gud. Intet kan gøres uden orden og regler, men disse lægges således så at større og mere vigtige pligter lukkes ude. Mindre burde siges til eleverne om de ydre forberedende skridt og systemer, og meget mere skulle siges med hensyn til deres sjæles frelse. Der må være et herskende princip i skolen. [152]

Fare for Kold Formalitet

Kærlighed og hengivenhed burde ses i hele lærernes og ledernes færden. Kold formalitet bør erstattes med alvorlig iver og kraft. Jesu kærlighed burde gennemstrømme hele skolen så elever vil lære at betragte dette som den højeste uddannelse. Strenghed og uvenlig kritik burde ikke finde sted i sabbatsskolen eller dagskolen. Dette burde ligge langt fra lærernes hjerter, og alle deres som virker i en ledende del i skolen.

Stolthed burde ikke næres i de formelle eller mekaniske funktioner på skolen, men i det gode som udrettes i at bringe sjæle til Jesus Kristus. Maskiner kan fremstilles for at reagere på menneskers vilje, arbejde til nøjagtighed, med de er blottet for sjæle. Således er det med skoler hvor formaliteter tager en ledende plads; det er som kunst uden liv. Når alle der er knyttet til skolen har en fornemmelse af

- [153] ansvaret for sit arbejde, og føler at de gør anstrengelser, ikke kun for tiden, men for evigheden, vil orden og harmoni ses i ethvert område. -TSS 89, 90.

Formalitetens Onder.

Ondt opstår ikke på grund af organisationen, men på grund af at der laves organisation i alt, og sund guds frygt af lille betydning. Når former og maskineri tager over, og en vanskelig opgave er udført for at udrette det arbejde der skulle være gjort med enkelhed, så vil ondt komme frem, og lidt vil være udrettet i forhold til de anstrengelser der gøres. Organisationens mål er netop at forandre dette; og ville vi opløse det, vil det være som at rive det ned som vi har bygget op. Dårlige resultater er blevet set, både i sabbatsskolearbejdet og i missionsforeningen, på grund af så megen formalitet medens sund erfaring var tabt af syne. I mange af de påtænkte forbedringer som har været gjort, har menneskelige præg været sat på værket. I sabbatsskolen, har mænd og kvinder været anerkendt som embedsmænd og lærere som ikke var åndeligt sindede, og havde ingen levende interesse i den gerning der var betroet i deres varetægt; men spørgsmål kan bringes i orden kun ved hjælp af den Helligeånd....

- [154] Kunne vi se en anden orden af tingene burde en del indvie sig selv helt til Gud, og hellige deres talenter til sabbatsskolearbejdet og altid gå frem i kundskab, og uddanne dem selv så de vil være i stand til at undervise andre med hensyn til de bedste metoder i at bruge værket; men arbejderne skal ikke søge efter de metoder hvori de kan lave forestilling og bruge tid på teateragtige og musikalske opvisninger, for dette får ingen gavn af. Det gør ikke godt at oplære børnene i al lave talereplikker ved særlige anledninger. De burde vindes for Kristus, og i stedet for at bruge tid, og penge og anstrengelser på at lave opvisninger så lad alle anstrengelserne bruges på at samle til fra høsten.

Mange har syntes at alt det der er absolut nødvendige for sabbatsskolen, var at organisere skolen, og indøve eleverne så at de vil handle i harmoni med et sæt af ceremonier og former; og så hvis nogen kunne sikres som lærere, ville sabbatsskolen gå af sig selv. Der sikres ofte lærere der ikke kan lede sjæle til Kristus fordi de ikke ved hvad det vil sige at finde Ham dyrebar for deres egne

sjæle; men alle dem som ikke værdsætter sjælen så at de vil arbejde som Kristus vil have dem til, vil spredes væk fra Kristus. »Den, der [mærk disse ord] ikke samler med mig, spreder.« Hvis lærere ikke har nogen byrde for at lede sjæle til Jesus, vil de vokse uanfægtet af sandheden; de vil blive ligegyldige, og den atmosfære som de omgiver deres sjæle med vil arbejde på at sprede væk fra Kristus. Og med sådanne bestanddele i sabbatsskolen, vil der være en evindelig [155] med vanskeligheder; for når lærere forpligter sig i arbejdet og ikke har nogen interesse i det, vil eleverne indtage den samme ånd. -FE 253, 254.

Behov for indvielse i sabbatsskolearbejderne.

Dem som går ind i sabbatsskolearbejdet burde være personer der har indviet sig selv til Gud. De bør være mænd og kvinder af stærk tro og varm forståelse, som er inderlige i ånden og interesseret i alt som hører til Guds sag. De burde give dem selv til arbejde med uselvsk bestræbelse, og hvilket offer det end måtte kræve, så lægger de sig selv på alteret, og beder med stærke råb og tårer, for de unges omvendelse som er blevet betroet i deres varetægt. Blandt dem som vil arbejde for Herren i sabbatsskolen, lad dér alle selviske mål blive korsfæstet, og »gør intet af selviskhed og heller intet af indbildskhed, men sæt i ydmyghed de andre højere end dig selv.« Lad det være sabbatsskolearbejderens første mål at oplære de unge til at gøre deres pligt i frygt for Gud og med ligefremhed.

Den store mangel i sabbatsskolearbejdet er ikke mangel på det mekaniske, men manglen på kundskaben i åndelige ting. Hvor stærkt arbejderne dog mangler Helligåndens dåb, så de kan blive sande missionærer for Gud. De burde lære at bebyrde deres sind til det yderste, så de kan opnå en bedre kundskab af bibelsandheden. Lærerne i sabbatsskolen burde dagligt bede om himlens oplysning, så de kan blive i stand til at åbne de unges tanker for det indviede ords rigdomme. Hvorfor ikke ydmyge dig selv for Herren, og lade Helligåndens påvirkning være vist i din karakter og dit arbejde? Der er for megen selvtilfredshed iblandt dem som er i sabbatsskolearbejdet, for megen »mekanik« og rutine, og alt dette sigter imod at lede sjælen væk fra det levende vands Kilde. -TSS 73, 74. [156]

Oplæring i Sabbatsskolearbejdet.

Der er en mangel på oplært dygtighed blandt os, og vi har ikke mennesker der er tilstrækkeligt oplærte til at overlade arbejdet med ledelse af vore sabbatsskoler og menigheder. Mange som kender sandheden, forstår den stadig ikke sådan at de kan forklare indholdet. De er ikke beredte til at give den på sådan en måde at den indviede og majestætiske karakter vil blive klar for folket. I stedet for mindre disciplin behøver de mere gennemgribende oplæring. Det er umuligt for nogen som helst at forudse hvad han kan blive kaldet til. Han kan være sat i situationer hvor han vil behøve hurtig dømmekraft og ligevægtige argumenter, og på den måde er det til Kristi ære at veluddannede arbejdere burde mangedobles blandt os; de vil være i bedre stand til at viderebringe sandheden på en måde som vil være så fri så mulig for mangler. -FE 256, 257.

Afhængighed af Gud.

[157] Vore sabbatsskoler er ikke hvad Herren vil have dem at de skal være, for der er alt i alt megen afhængighed af former og automatik, medens Guds livgivende kraft ikke er vist for de sjæles omdannelse, som Kristus døde for. Denne tilstand må ændres hvis vore sabbatsskoler skal imødekomme den hensigt som den eksisterer for.... Når formænd og lærere giver dem selv uden forbehold til Gud, vil de ikke kun bestemme, men give deres bestemmelser virkning. Så snart lærere i sabbatsskolen som i dagskolen går ind på deres rigtige gerning, med en fuld erkendelse af deres afhængighed af Gud, vil Kristi nåde afhjælpe til at forene sig med menneskelige anstrengelser. Det er vigtigt at enhver arbejder vil forstå at sjælens overbevisning og omvendelse føler de menneskelige anstrengelsers samarbejde med den guddommelige kraft.

En Sjælevindende Tjeneste

Sjælens fuldstændige indvielse må bevares lige så meget af formænd og lærere i vore sabbatsskoler som af prædikanterne bag vore talerstole, for alle er beskæftiget lige meget i arbejdet med at bringe sjæle til Kristus, Enhver må arbejde i sit sted, som Kristus gjorde, i kærlighedens ånd, for de fejlende og forhærdede. Dette er

hvad Kristus vil se i sabbatsskolearbejdet.... Guds engle der beskuer Faderens ansigt i himlen ser på børn og unge, som du, som levende repræsentanter for Gud, lærer frelsens vej. Tænk over dette formænd og lærere; I er i himmelske engles nærhed, udfører en sådan gerning som vil bekræfte om du er tro eller upålidelig mod Kristus...

[158]

Hjulpet ved Helligånden

Formændene og lærerne i vore sabbatsskoler må være omvendte og befriet fra deres vanemæssige sløvhed. Sandhedens dyrebare lektier må ikke læres på en mat og livløs måde; men, ved daglig forbindelse med Herren, ved en modtagelse af retfærdighedens sols klare stråler og livgivende kraft må lægges til deres anstrengelser i at vinde sjæle for Kristus. De må hele tiden holde sindet rettet mod Kristus, så at tanker og indskydelserne må være af åndelig karakter, og deres læremåder og metoder må være målet for Helligåndens diktering. Helligånden skal i sin højeste manifestation for mennesker sætte dem i stand til at lægge deres bedste kraft i, så Gud arbejder i dem for at ville og gøre hans eget og gode behag.

»Skilt fra mig« siger Kristus, »kan I slet intet gøre.« Arbejderen er ikke ladt alene. Guds Ånd er givet til ham så han kan vil og gøre Guds gode behag, så han ikke skal gøre noget underhold for kødet, ved at fuldføre lysterne deri. Altså, lærer, følg Åndens ledelse. Som Guds Ånd drager på børnene og de unges hjerter, skal du drage med ømhed og kærlighed og opfordre og bede dem instændigt om at give deres hjerter til Gud.

Børn og unge er Kristi tilkøbte ejendom; han har købt dem for en uendelig pris. Jesus elsker de små. Han ser med medynk på de unge, for han ved at Satan vil søge at trække dem til den brede vej og gøre det tillokkende for deres øjne; og Jesus påbyder sine engle at tage særlig vare på disse uerfarne sjæle, i deres hjem, i deres skole og i sabbatsskolen. Ånden tragter hele tiden efter dem og søger at drage dem til Gud; og arbejderne sammen med Gud vil føle deres ansvar, og vil alvorligt arbejde på at vinde sjæle for Kristus. -TSS 41-44.

[159]

Udholdende Troskab behøves.

En sådan from og udholdende troskab som Guds hellige sad inde med [Kaleb, Hanna og Dorkas] er usædvanlig; og dog kan menigheden ikke have fremgang uden dette. Det behøves i menigheden, i sabbatsskolen og i forsamlinger. -*TSS 109.*

Samarbejde med Succes.

Vore sabbatsskolearbejdere behøver at være særlig gennemsyret af Kristi Ånd. De kan ikke samarbejde med Kristus hvis de ikke er forbundet i deres hjerte ved tro... Børnene behøver en mere bestemt indsats med hensyn til religiøs opdragelse. De ledende arbejdere og lærere burde anstrenge sig til fuldstændig harmoni. Der burde samarbejdes mellem forældre, børn og lærere. Lad enhver arbejde for visdom og taktfølelse, så han kan præstere den målrettede anstrengelse som Gud kræver. Vi skal opelske taktfølelse og en skarp erkendelse, for at være hurtig til at se en anledning for at gøre godt, og for at gribe disse anledninger og få det bedste ud af dem. -*TSS 20.*

Helligånden er Absolut Nødvendig for Fremgang.

Embedsmændene og lærerne i sabbatsskolen behøver vejledning og belæring af Helligånden, så de kan være sande opdragere, i stand til at indgyde tanker, og bringe de ting til erindring som de har lært deres elever. Det er Helligåndens opgave at bringe Kristi ord og gerning i tankerne i klare og definerede linier, om dem der lærer med hensyn til verdens Forløser, må have kraft til at løfte Kristus op for sindene i deres klasser. I alle sabbatsskolens ordninger er der et behov for Helligåndens hjælp, for at mænd og kvinder kan blive valgt til at udfylde formænds, embedsmænds og lærers ansvarsfulde stillinger, som er Guds mænd og kvinder.

Det er ikke altid det bedste at holde skolen under én mands ledelse; for han vil forme skolen efter sin egne tanker og ideer; men der bør være arbejdere i skolen som vil være i stand til at give friske tanker, og fremme skolen i åndeligt liv. Skolen må være knyttet til én som har tjent langt og trofast, men skolens gode må der hellere tages hensyn til, end til læreres eller elevers personlige svagheder.

Når det er tydeligt at skolen vil gavnes ved en forandring, ved de arbejders overtagelse som ved hvad det vil sige at have en byrde for sjæle, så lad intet stå i vejen for en forandring. Dem som ikke har noget ønske om at løfte selvet op, selv om de kan være afsat fra embedet i denne aktivitet, vil ivrigt tage vare på enhver hjælp hvorved sabbatsskoleeleverne kan blive ophøjet og forfremmet. De som er gamle og erfarne i arbejdet har forstået det som vil hjælpe Guds sag, og unge mænd som ikke er fuldt tilpasset arbejdet, bør følge ældre brøders eksempel som trofast har gennemgået det som har været betroet i deres hænder, og således har uddannet dem selv i visdom og taktfølelse, at de kan sikre sig den succes der er nødvendig for godt arbejde...

[161]

Betydningsfulde spørgsmål

Hvad er grunden til at der er fundet så mange i vore menigheder som ikke er afklaret, rodfæstet og funderet i sandheden? Hvorfor findes disse i mørke og ingen lys har, hvis vidnesbyrd er halvhjertet, kolde og fulde af lidelse? Hvorfor er der dem hvis fødder syndes at stå på forbudne stier, som altid har en jammerlig beretning at fortælle om fristelse og nederlag? Har medlemmerne i menigheden følt deres ansvar? Har menighedens forstanderne og menighedestjenere taget sig af de svage og omstrejfende? Og har de indset at de vaklende er i fare for at miste deres sjæle? Har I prøvet både ved regler og eksempel at plante de omstrejffendes fødder på den evige Klippe? Har sabbatsskolelærere og embedsmændene erkendt at de har en gerning at gøre i at lede de unges fødder på sikre stier, og at de bør regne enhver selvisk interesse for intet, så de må være sjælevindere for Mesteren? Der er et afgjort behov for fornyelse i enhver gren i arbejdet.

[162]

En livgivende kraft

Vidunderlige anledninger passerer ubenyttede forbi i vort sabbatsskolearbejde. Lad mænd og kvinder med forskellige gaver komme ind i arbejdet, og i frygt for Gud gøre deres bedste for at frelse de unge. Lad ikke dem som har en mekanisk måde at gøre tingene på, tage fuldstændig vare på skolen, og forme det til noget formelt,

til pertentlige vaner, og alligevel kvæles dens liv i en mangfoldighed af forskrifter. Det er absolut nødvendigt at have orden, men vi behøver en hel del mere åndelig kundskab sammen med vore regler og forskrifter. Vi behøver en livgivende kraft, en nidkær begejstring, en sand livlighed, så vore skoler kan blive fyldt med en atmosfære af sand fromhed og renhed; så der kan være en virkelig religiøs fremgang; så gudsfrygten kan cirkulere gennem skolen; så formændene og lederne ikke kan være tilfreds med en død og formel fremgangsmåde, men kan sætte enhver repræsentant i arbejde, så skolen kan blive den ædleste og mest virkningsfulde i verden. Dette burde være hensigten og formålet for enhver arbejder i skolen.

Sande Formænd Ønskes

[163] Lederne i vore skoler bør være hurtigt opfattende mænd og kvinder, som har Guds Ånd til at hjælpe i karakter, som har ledende evner, som kan forstå karakterens forskellige trin, og udvise taktfølelse og forstand i omgangen med forskellige sindelag. Der er mange som kan udfylde formandens sted i navnet, hvad der behøves er mennesker der kan udfylde stedet i enhver betydning af ordet. Der er mange som dygtigt nok kan gå gennem formerne; men svigter i at give opmuntring og håb, i at indgyde tænkning, i at fremskynde kraft, og i at give et sådant liv at skolen bliver en levende og voksende kraft for det gode.

Der er også en stor mark åben for lærere, og de bør søge at forstå, hvordan der skal arbejdes for at lede og udvikle børnenes tanker og hjerter. De bør have den visdom der kommer ovenfra, så de med godt resultat kan behandle unge og børn. Mange lærere er kortsynede og har en fremgangsmåde med de unge som ikke sigter til gode resultater; og i stedet for fremgang er der tilbagegang. Hvad både arbejdere og elever behøver er Helligåndens gave, så der ikke rykvis må være fornyelse, men en jævn vækst i nåden, en stadig tilvækst af åndelig liv og kraft. -*TSS 91-94.*

Forkrøblet for Sand Lederskab.

Vore sabbatsskoler som skal belære børnene og de unge er ret overfladiske. Lederne af disse behøver at pløje dybere. De behøver

at lægge mere omtanke og mere hårdt arbejde i de ting de har med at gøre. De behøver at være mere indgående bibelstuderende, og at have en dybere religiøs erfaring, for at vide hvordan sabbatsskolen ledes efter Herrens ordre, og hvordan børnene og de unge ledes til deres Frelser. Dette er en af værkets grene som er forkrøblede på grund af mangel på virksomme og forstandige mænd og kvinder, som føler deres ansvar overfor Gud i at bruge deres kræfter, ikke for at vise selvet, ikke for forfængelighed, men for at gøre godt. -TSS 111. [164]

Mekanisk og Uden Ånd.

Vi må gå til et højere handlingsplan. Lad Jesu Ånd give arbejderens sjæle sund næring. Så vil deres arbejdsplaner og metoder være af en karakter som vil vinde sjæle for Jesus Kristus. I vore store menigheder, hvor der vil være mange børn og unge, er der en stor fare for en sådan ledelse sabbatsskolen at den vil blive slet og ret en formssag og mekanisk og uden ånd. Den mangler Jesus. -TSS 14.

Udvælgelsen af Embedsmænd.

Kristne kvinder må udøve en god påvirkning på unge og børn. Deres evner er Guds betroede talenter, og bør fuldt ud være indviet til Mesteren. Mange er hurtige til at skelne, og dygtige til at handle, med de mangler at være tæt forbundet med Gud. De vil søge efter nye metoder og veje ved hvilke de udvikler karakteren og uddanner de unge i hvordan de skal bruge de talenter som Gud har givet dem. [165]

Når I udvælger embedsmænd fra gang til gang, forvis jer da at den personlige forkærlighed ikke hersker, men sæt dem i betroede embeder som du er overbevist om elsker og frygter Gud, og vil gøre Gud til sin rådgiver. Uden Guds kærlighed og frygt, hvor gilmremde intellektet kunne være, vil der være nederlag. Jesus siger, »Skilt fra mig kan I slet intet gøre.« Det at vælge embedsmænd burde ikke overlades til sabbatsskoleeleverne. At udskifte embedsmændene hyppigt vil være en fordel for skolen; for ét menneskes tanker skal ikke danne alle andres. Han kan have nogle fortrinlige egenskaber, og dog i nogle ting være utilstrækkelig. En anden valgt kan være fortrinlig medens andre har mangler. Forskellige tanker og kvaliteter

vil bringe friske ideer og friske tænkemåder ind; og dette er absolut nødvendigt. Men frem for alt, udvælg dem som i deres sjæles ydmyghed vandrer i sandheden, som elsker og frygter Gud, og tager deres lektier i hans skole. Den slags vil bære eleverne fremad og opad. Under forstandige lærere vil elever opnå øget interesse i Guds ord, og have dybere indsigt i skrifterne. Lad Kristus være temaet i enhver lektie. Den lektie som Kristus har givet til sine disciple er af højeste betydning. -TSS 83, 84.

Råd til Formænd.

[166] Der er et alvorligt arbejde der skal gøres i vore sabbatsskoler, og dem som har ledelsen af disse skoler burde søge at handle med forstand og taktfølelse. Det er et dejligt og betydningsfuldt arbejde med sind, at efterlade et rigtigt indtryk og at give den rigtige form for karakteren. Det er en forstandig lærer som søger at kalde den studerendes evner og kræfter frem, i stedet for hele tiden at bestræbe sig på at tildele belæring.

Adskillige gange har jeg modtaget forespørgselsbreve med hensyn til sabbatsskoleformandens pligter. En følte sig bedrøvet fordi han ikke kunne vække en dybere interesse hos lærere og elever og sagde at han tog meget tid til at tale med dem og forklare enhver ting han tænkte var væsentlig for dem af forstå, og alligevel synes der at være en stor mangel på interesse. De var ikke blevet rørt på det religiøse. Jeg vil her sige til denne alvorlige broder, og alle andre som arbejder med lignede vanskeligheder, Undersøg om du ikke selv i høj grad er ansvarlig for denne mangel på religiøs interesse.

Trættende Kommentarer

[167] Mange prøver at gøre meget, og svigter i at opmuntre deres lærere og studerende til at gøre hvad de kan. De behøver stor enfoldighed og religiøs alvor. De holdr lange og tørre taler i sabbatsskolen og i lærermøderne og således trætter både lærernes og de studerendes tanker. Sådanne kommentarer hører slet ikke til. De afpasser ikke deres belæring til skolens virkelige behov, og de svigter i at drage hjerter til dem, for deres hjerter er ikke fuld af åndelig medfølelse. De indser ikke at de ved deres lange og kedsommelige taler kvæler

interessen i og kærligheden for skolen...

Når arbejdernes hjerter er bragt i forståelse med Kristus, når han bliver i dem ved levende tro, vil de ikke tale halvt så langt og heller ikke vise den halve smærthed, som nogle gør nu; men hvad de siger i kærlighed og enkelhed vil nå hjertet, og de vil blive bragt i tæt forståelse med lærerne og menighedsmedlemmerne.

Kraften i enfoldighed

En sand opdrager vil have sine tilhøreres tanker med sig. Hans ord vil være få men alvorlige. Fra hjertet vil de komme fulde af forståelse og varme med kærligheden for dyrebare sjæle. Hans uddannelsesmæssige fordele kan være begrænsede, og han kan have lidt naturlige evner, men en kærlighed for arbejdet og en villighed for at arbejde i ydmyghed vil sætte ham i stand til at vække en dyb interesse hos både lærere og elever. De unges hjerter vil blive draget til ham. Hans arbejde vil ikke bare være en formssag. Han må have en evne til at trække fra både lærere og elever dyrebare perler af åndelige og forstandsmæssige sandheder ud, og således vil han, medens han oplærer andre, oplære sig selv. Eleverne imponeres ikke ved hans fremvisning af dybtgående kundskab, og i et enkelt sprog fortæller de hvilket indtryk lektionen har prentet i deres tanker. Resultatet er en dyb og levende interesse i skolen. Gennem Kristi evangeliums enfoldighed, har han nået dem hvor de er. Deres hjerter er smeltet, og nu kan han forme dem i sin Mesters billede. [168]

En skap og gennemtrængende forstand kan være en fordel, men lærernes styrke er i hjertets forbindelse med verdens Lys og Liv. Han vil elske menneskeheden og altid søge at bringe den til et højere stade. Han vil ikke altid dadle andre, men hans hjerte vil være fyldt med medlidenhed. Han vil ikke være stor i sin egen vurdering, ej heller vil han hele tiden søge at fremhjelpe og styrke sin egen ophøjethed; men Jesu ydmygelse vil være personliggjort i hans liv. Han vil føle sandheden i Kristi ord, »Skilt fra mig kan I slet intet gøre.« Lærere som disse behøves stærkt. Gud vil arbejde med dem. »Lær af mig,« siger Kristus, »for jeg er sagtmødig og ydmyg af hjertet.« Mange som er beskæftiget i sabbatsskolearbejdet behøver guddommelig oplysning. De mangler åndelig indsigt til at sætte dem i stand til at forstå deres behov som de arbejder for...

Kritik og Skarphed skal Undgås

[169] Formænd, skæld aldrig ud eller klag over for jeres lærere og elever. Hvis du ønsker at påvirke skolen med godt, så læg pisken væk, og udøv en himmelsk-inspirerende påvirkning, som vil føre alles sind med dig. Når du laver planer og regler for skolen, så lad dem fremstille, så vidt muligt, skolens røst. I visse skoler er der en skarp og kritisk ånd. Meget er lavet i former og regler, medens de tungtvæjende ting, som Guds barmhjertighed og kærlighed, forsømmes. Lad alle være glade. Hvis nogen har skyer der omgiver deres sjæle så lad dem arbejde sig hen imod solen før de går ind i sabbatsskolen. En moder som hele tiden fortæller om hendes modløshed og beklagelser til sine børn, kan ikke have en rigtig kontrol over dem. Således vil det være med jer, lærere og formænd. Hvis I ser en mangel i denne henseende, så gør ikke din indflydelse mindre ved at tale om det; men sæt indflydelsen i gang på en rolig måde som vil rette det onde. Planlæg og studer hvordan du sikrer en velorganiseret og veldisciplineret skole. -*TSS 16-19.*

Et barns iagttagelsesevne.

Der var en overformand for sabbatsskolerne som ved en anledning henvendte sig til en sabbatsskole, den var meget tør, langtrukket og uinteressant. En moder spurgte sin datter på ti år om hun nød sabbatsskoleudøvelsen, og også, »Hvad sagde prædikanten?« Den lille pige sagde, »Han talte, og han talte, og han talte, og han sagde ingenting.« Nu ønsker vi ikke en sådan redegørelse fra vort arbejde som denne. Vi har brug for den allerbedste oplæring i det arbejde som vi har mulighed for at få, så vi kan få et godt resultat i at oplære andre i de ting som vi selv har lært. -*TSS 111, 112.*

Punktlighed.

[170] Det er en sørgelig skavank for mange at de altid er for sent på den sabbatmorgen. De er meget nøjeregnende med deres egen tid så de kan ikke afse at miste en time på dette; men Herrens tid, den eneste dag ud af syv påkræver Herren som sin, og kræver at vi skal hellige os til ham, uden hensyn til dette forødes tiden væk ved at sove længe om morgnen. I dette frarøver de Gud. Det får dem til at stå tilbage

i alt; det laver forvirring i familien; og endelig resulterer det i at hele familie kommer for sent i sabbatsskolen, og måske ved mødet. Hvorfor kan vi ikke stå tidlig op med fuglene, og give pris og tak til Gud? Prøv det, brødre og søstre. Hav alle jeres forberedelser gjort dagen i forvejen, og kom omgående til sabbatsskole og møde, og du vil ikke derved kun gavne andre, men du vil høste rige velsignelser for dig selv. -Youth's Instructor, 19.marts 1879.

Punktlighed og beslutsomhed i Guds værk og sag er på det højeste absolut nødvendigt.- 3T 500.

Begynd på det Fastlagte Tidspunkt.

Møder for konferencer og bøn bør ikke gøres kedelige. Alle burde, hvis det er muligt, være præcis til det bestemte tidspunkt; og hvis der er nogle nølende, som er en halv time eller femten minutter bagefter tiden, bør der ikke ventes. Hvis der er bare to tilstede kan de kræve løftet, mødet bør åbnes på det fastlagte tidspunkt, om muligt, er der mange eller få til stede. -Review and Herald, 30.maj, 1871. [171]

Fejlende Elevers behandling.

I sabbatsskolearbejdet skal vi opfordres til at behandle dem som gør fejltagelser, som falder i synd og vildfarelse. Kristus har givet os lektier i sit ord som er meget tydelige med hensyn til de fejlenes behandling; men mange har svigtet i at udøve disse lektier. De har ikke studeret og bevaret dem i hjertet, så at Helligånden kan oplyse den formørkede forståelse, og smelte og bryde stenhjertet i både lærer og elev. Helligånden vil gøre hjertet følsomt, medfølelse og befri det for stolthed og selvished.

Elever i sabbatsskolen vil sandsynligvis gøre det som vil genere læreren, ved deres dårlige opførsel. Men læreren må ikke sige skarpe ord, og fremvise en ustyrlig ånd; for ved at gøre dette vil han ikke kunne bruge Åndens sværd, men Satans våben. Selv om elevernes dårlige opførsel er anstrengende, selv om det onde må rettes, overholdes reglerne, og ret respekteres, så lad dog læreren holde Herrens vej, og blande medlidenhed med ret. Lad han se på Golgathas kors, og se der hvordan medlidenhed og sandhed har mødtes, hvordan retfærdighed og fred har kysset hinanden. Der kan mennesker, igennem

[172] det guddommelige offer, være forsonet med Gud. Ved at betragte Kristi kærlighed, vil dit hjerte blive blødgjort til at behandle de unge som yngre medlemmer i Herrens familie. Du vil huske at de er Kristi ejendom, og dit temperament vil være at behandle dem efter den måde som Kristus har behandlet dig.

Overilede handlinger vil aldrig hjælpe de unge til at se deres fejl, eller hjælpe dem til fornyelse. Lad skolens regler og forskrifter være ført ud i Jesu Ånd, og når der skal gives irettesættelser, så lad dette ubehagelige arbejde blive gjort med sorg blandet med kærlighed. Føl ikke at det er dit arbejde at irettesætte eleverne åbenlyst, og således ydmyge ham for hele skolen. Dette vil ikke være et rigtigt eksempel at sætte for børnene, for det vil være som frø der vil bære en lignende høst. Bekendtgør aldrig nogen elevs fejl uden for den kreds hvor de er kendt; for hvis dette er sker, vil der skabes forståelse for den fejlende, ved at efterlade det indtryk at han har handlet uretfærdigt. Ved at fremvise den fejlende, kan han blive styrtet ned på Satans slagmark, og fra det øjeblik går det jævnt nedad. Kristus bærer længe over med os, og vi må blive Kristi lig. Han skærer os ikke af på grund af vore fejl, men irettesætter os i ømhed, og ved kærlighed drager os tæt til sig.

Visdom og Tålmodighed Behøves

[173] Hvis lærerne ser at det er umuligt at bringe en studerende under klassens disciplin, så lad ham blive flyttet til en anden klasse, for det kan være at en anden lærer kan være i stand til at afhjælpe mangelen. Hvad én lærer mangler, kan anden have; men hvis du kan opnå den unges tillid, og binde ham til dit hjerte gennem medfølelsens og kærlighedens snare, kan du vinde en sjæl for Kristus. Den egensindige og egenrådige og uafhængige dreng kan blive omdannet i karakter.

Men selv om det er nødvendigt at vise kærlighed og forståelse, er det en klar svaghed at vise partiskhed, og således vække mistanke og jalousi. Børn er hurtige til at se hvem læreren foretrækker, og den som han foretrækker måler ofte hans styrke, hans tilbøjelighed og dygtighed med lærens måde at lede klassen på. Han må beslutte sig til af være mesteren; og medmindre læreren har Kristi nåde, vil han vise svaghed og blive utålmodig, streng og hård. Klassens ledende ånd vil i almindelighed videregive hans formål til andre studerende,

og der vil være en forenet anstrengelse for at vinde herredømme. Hvis læreren gennem Kristi nåde, er selvbehersket, og holder linien med en vedholdende og tålmodig hånd, vil han knuse de højrøstede elementer, holde sin selvrespekt, og påbyde respekt for sine elever. Når orden er blevet genindført, så lad venlighed, mildhed kærlighed tilkendegives. Det kan være at det oprør vil rejse sig igen og igen, men lad ikke et overilet temperament vise sig. Tal ikke skarpt til den der gør ondt og tag ikke modet fra en sjæl der kæmper med mørkets kræfter. Vær rolig, og lad dit hjerte sende en bøn til Gud om hjælp. Engele vil komme nær til din side, og hjælpe dig til at holde standarten opløftet mod fjenden; og i stedet for at skære den fejlende bort, kan du være i stand for at nå en sjæl for Kristus. -TSS 77-80.

[174]

Hvordan Opnås Respekt.

Lad lærere føle at uanset karaktersvagheden, må de imødekomme den med Jesu ånd. Mød ikke kamplyst med kamplyst. Du kan komme til at handle egenrådigt, stædigt, med ladhed og overfladisk; men under alle kritiske situationer så vis en venlighed og kærlighed, og hold fast, ved tålmodighed og selvbeherskelse, i dine elevers hengivenhed, og lad dem have grund til at vide at hele dit ønske er at gøre godt imod dem. Vis dine elever at du har tillid til dem. Besøg dem i deres hjem, og inviter dem til dit hjem. Lad det blive set at du elsker dem ikke kun i ord, men i handling og i sandhed.

Læreren behøver ikke at stille nogen særlige krav til værdighed, eftersom han kan opnå sine elevers respekt på ingen anden måde end ved en Kristi lig opførsel, i at vise venlighed og kristen belevenhed. Læreren skal uddanne sine elever som Kristus uddannede sine disciple. Han må gøre indtryk som tiden ikke kan udslette. Hans indflydelse burde forme eleverne efter det guddommelige Mønster; og hvis han gør dette, vil evigheden alene fortælle værdien af hans arbejde. Læreren må vække den moralske natur i sine elever, og indgyde et ønske i dem til at reagere over for de guddommelige repræsentanter.

Bryde Viljen

[175] Dem som er selviske, vrantne, diktatoriske, grove og rå, som ikke omhyggeligt lægger mærke til andres følelser, burde aldrig sættes i gang som lærere. De vil have en ulykkelig påvirkning på deres elever, forme dem efter deres egen karakter og således forevige ondt. Personer af den karakter vil anstrenge sig for at bryde en drengs vilje, hvis han er uregerlig; men Kristus har ikke berettiget en sådan måde at behandle fejlende. Gennem himmelsk visdom gennem hjertets ydmyghed og beskedenhed, kan læreren være i stand til at vise viljen vej, og lede den til lydighedens vej; men lad ingen tro at de studerendes hengivenhed opnås ved trussel. Vi må arbejde som Kristus har arbejdet.

Mange som fuldt ud erkender det ondes påvirkning på andre, undervurder fejlens onde i dem selv. På hver side møder vi dem som er helt ligeglade over for at have en karakter som behøver at blive omdannet. Andre kan se deres karakters ubehagelige træk; men når de er irettesat, bilder de sig ind at de er blevet fejlvurderet. Læreren burde undersøge sit eget hjerte nøje, i evighedens lys, så han kan fremstille det for sine elever som han ønsker at de skal være. Han bør være en daglig elev i Kristi skole, og forbundet med Kristus som grene er forbundet med vinen, så han kan videregive andre hvad han har modtaget fra Kristus.

Selvdisciplin

[176] Læreren som vil bringe sine studerende under disciplin må først selv komme under Kristi styring. Kristus har sagt, »Den, der følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys.« Med guddommelig oplysning kan du arbejde som Kristus har arbejdet; for hans lys kan skinne igennem dig på enhver forhærdet lovovertræders stivej som du omgår dig med. Er du i virkeligheden en lærer i Guds veje? Hvis du er en omvendt lærer, vil du være i stand til at vinde og ikke drive, til at tiltrække og ikke afvise, de sjæle som Kristus døde for. Du vil våge og beskytte fårene og lammene i Kristi fold. Hvis de forvilder sig, vil du ikke overlade dem til fortabelse, men gå ud og søge at redde det som er mistet. Hele himlen vil være klar til at hjælpe dig i dette i denne gode gerning. Englene vil hjælpe dig i dine

anstrengelser til at finde hjertenøglen til de mest uforbederlige og uregerlige. Du vil modtage en særlig nåde og styrke gennem Kristus, som er i stand til at tilfredsstille dig fra sin umålelige fylde. Du vil da være kvalificeret til at være en arbejder sammen med Gud, ét med Kristus i dine anstrengelser for at redde det mistede, og resultatet af din kærligheds arbejde vil ikke kun blive set i tiden, men i evigheden. -TSS 80-82.

At Huske på Vor egen Barndomserfaring.

Nogle forældre - og lige så godt nogle lærere - synes at glemme at de selv engang har været børn. De er ophøjede, kolde og uforstående. Hvor de end er i kontakt med unge, - i hjemmet, i dagskolen, i sabbatsskolen eller i menigheden, - bevarer de det samme udseende af myndighed, og deres ansigter bærer jævnlige et højtideligt og irrettesættende udtryk. Barnlig munterhed eller lunefuldhed, de unge livs hvileløse aktiviteter, finder ingen undskyldninger for deres øjne. Ubetydelige forseelser behandles som alvorlige synder. En sådan opdragelse er ikke Kristus lig. Børn der således er opdraget til frygt for deres forældre eller lærere, men ikke elsker dem; betror ikke deres barnlige erfaringer til dem. Nogle af sindets og hjertets mest dyrebare kvaliteter er frosset til døde, som en øm plante i den kolde blæst. [177]

Smil, forældre; smil, lærere. Hvis dit hjerte er bedrøvet, så lad ikke dit ansigt afsløre dette. Lad sollyset fra et elskende og taknemmeligt hjerte lyse op i ansigtet. Frigør dig fra din hårde ophøjethed og indret dig selv til børnenes behov, og få dem til at elske dig. Du må vinde deres hengivenhed, hvis du vil indprente religiøs sandhed i deres hjerter. - FE 68.

Stilhedens Kraft.

Dem som ønsker at styre andre må først styre sig selv. At behandle et barn eller en ung lidenskabeligt vil kun vække dets harme. Når en forældre eller lærer bliver utålmodig, og er i fare for at tale uforstandigt, så lad ham blive stille. Der er en vidunderlig kraft i stilhed.

[178] Læreren må forvente at imødekomme trodsige naturer og stædige hjerter. Med ved at behandle disse bør han aldrig glemme at han selv engang var et barn, med brug for opdragelse. Selv nu, med sin aldersfortrin, uddannelse og erfaring, fejler han ofte og har brug for barmhjertighed og overbærenhed. I sin opdragelse af de unge bør han tage hensyn til at han behandler dem som har tilbøjeligheder til ondt ligesom hans egne tilbøjeligheder. De har næsen alt at lære, og det er meget mere svært for nogle at lære det end for andre. Ved en tungnem elev bør han være tålmodig, ikke irriteret over hans ligegyldighed, men udnytte enhver anledning til at give ham opmuntring. Følsomme og nervøse elever bør han behandle meget ømt. En fornemmelse af sin egen ufuldkommenhed burde lede ham hele tiden til at vise forståelse og overbærenhed mod dem som også kæmper mod vanskeligheder.

Freiserens retsregel, - »Som I vil, at mennesker skal gøre mod jer, sådan skal I gøre mod dem.« - burde være alles retsregel som påtager sig børn og unges oplæring. De er de yngste medlemmer af Herrens familie, livets nådes arvinger med os. Kristi retsregl burde ukrænkeligt følges over for de mest tungnemme, de yngste, de mest forkludrene, og selv over for de fejlende og oprørske....

Kristi udrakte arm

[179] Den guddommelige lærer bærer over med de fejlende i al deres trodsighed. Hans kærlighed vokser sig ikke kold; hans anstrengelser for at vinde dem hører ikke op. Med udstrakte arme venter han på igen og igen på at byde de oprørske og selv de frafaldne velkommen. Hans hjerte er rørt af det lille barns hjælpeløshed, der er genstand for rå behandling. Det lidende menneskes råb vil aldrig forgæves nå hans øre. Skønt alle er dyrebare i hans øjne, så drager de rå, vrangvillige og stædige naturer stærkest på hans medfølelse og kærlighed; for han eftersporer fra årsag til virkning. Den som lettest lader sig friste, og er mest tilbøjelig til at fejle er et særligt mål for hans omsorg.

Enhver forældre og enhver lærer bør værne om hans egenskaber som gør de plagedes, de lidenes og de fristedes sag til sin egen. Han bør være en som »kan føle med de uvidende og vildfarende, fordi han også selv har været et skrøbeligt menneske«. Jesus behandler os langt bedre end vi fortjener; og som han har behandlet os, således

skal vi behandle andre. Ingen forældres eller læreres fremgangsmåde er berettiget hvis den ikke er lig det Frelseren under lignende omstændigheder ville tilstræbe. -TSS 119-121.

Disciplin og Orden er Absolut Nødvendig.

Der bør være disciplin og orden i vore sabbatsskoler. Børn som overværer disse skoler burde sætte pris på de privilegier de nyder, og burde påbydes at lyde skolens bestemmelser. -TSS 7, 8.

Hvis Kristus er forbundet i hans [lærerens hjerte] ved tro, viser synd sig som afskyelig. Medens han har kærlighed, venlighed og ømhed for eleverne i hans varetægt, vil han føle at han som en trofast tjener må opdrage og sikre orden i sin klasse. Hvis sandhed sættes højt, er frelsernes kærlighed afsløret i hans ord og opførsel. Guds ord sammen med ham er ikke en død lærdom; han vil ikke bare kysse tjenesten, men også det hårde arbejde. -TSS 25, 26.

[180]

At Bevare Selvkontrol.

Eleverne i din klasse kan være trodsige og stædige, har lyst til ondt, kan prøve din tålmodighed strengt, og alligevel er deres hjerter jord hvori du kan så den himmelske sæd der vil bære en høst for det gode. Hvis læreren ikke er gennemsyret af Guds Ånd, vil han blive modløs og miste sin selvkontrol, og ved et utålmodigt ord og ved en streng irettesættelse, kan skære sin indflydelse væk, og lave en fiasko i sit arbejde. -TSS 44.

Irettesættelse, beskyldning, irritation, forgæves.

Det vil ikke gavne at irettesætte og anklage og irritere dine elever når de tilkendegiver en uro og drilskhed. Husk at du skal være en tålmodig arbejder sammen med Gud, og at hele himlen er interesseret i det arbejde du udfører, og enhver del i Guds værk betyder sjælens slid og slæb. »Stå fast i troen, vær mandige og stærke!« Bed din Mester, som fandt sig i ydmygelse, og som udholdt korsets død, hvad han vil have dig til at gøre. Tag dine betroede talenter med dig i arbejdet, og læg dem ud til vekselererne. Igennem Kristi nåde vil du være i stand til at gøre et dyrebart arbejde for Mesteren. De guddommelige midlers rigdomme er til din rådighed, og ved bøn og

[181]

tro kan du gribe Guds løfter, og tilegne dem til dine behov.

Kærlighed en Betvingende Kraft

Indvie dig selv og dit hele til hans tjeneste som har elsket dig, og har givet sig selv for dig. Jesus siger, »Derved herliggøres min fader, at I bærer megen frugt og bliver mine disciple.« Det betyder at sabbatsskolearbejdet er lige så stort som prædikantens arbejde. Nu er den gyldne anledning til at så dyrebar sæd som vil spire op og bære frugter til evigt liv. Nu må du være en smag af liv til liv; for når du kan tildele andre sandhed som du har opnået gennem en grundig erfaring, har det en livgivende kraft som vil påvirke hjerterne og drage dem til Jesus. Når Jesus drager, og hans medarbejdere arbejder i harmoni med ham, må det hjerte i sandhed være hårdt der ikke vil lade sig påvirke og underkaste ved den guddommelige kærligheds magt. -TSS 69, 70.

Kappestrid og belønninger.

[182] Om Sabbats formiddag [Marshalltown, Iowa lejrplads 16.august 1884], mødte et stort selskab i sabbatsskolen. Klasserne var snart bragt i orden for alle undtagen nogle få som valgte stolene uden for teltet. Men disse var ikke overladt til dem selv; der blev frem-skaffet lærer, og to eller tre interesserede klasser blev dannet. Alle var så optaget som bier, og overalt i teltet og uden for det, høres en summen af stemmer. Skolen var velstyret og ordentlig, og for mig var opgaverne meget interessante. På opfordring talte jeg i tredive minutter og advarede dem mod at lade deres sabbatsskole udarte i ren og skær mekanisk rutine. Vi bør ikke søge at efterligne søn-dagsskolerne, ej heller bevare interessen ved at yde belønninger. At give løn vil skabe konkurrence, fjendskab og jalousi; og nogle som er de mest flittige og fortræffelige vil få lidt tillid. Elever bør ikke prøve at se hvor mange vers de kan lære og gengive; for dette bringer for megen spænding over det fremadstræbende barn, medens resten bliver modløse.

Prøv ikke nogen af disse metoder i din sabbatsskole; men lad formændene og lærerne gøre enhver anstrengelse for at have liv og interesse i deres elever. Hvilken velsignelse vil det være hvis

alle ville lære som Jesus lærte! Han stræbte ikke efter at tiltrække opmærksomhed ved veltalenhed eller ved at overvælde med følelsens storhed. Tværtimod var hans sprog tydeligt og hans tanker var udtrykt med den største jævnhed; men han talte med elskende alvor. Vær i din lærdom så nær ham så muligt. Gør dine opgaver interessante. Lad lærerne vise at de har lært lektien grundigt og er stærkt interesseret i den. Lad ikke nogen være overfladisk eller intetsigende i fortolkning af skriften, men lad enhver være beredt til at gå til det givne emnes bund. -TSS 110, 111.

[183]

Sabbatsskolen og Gudstjenesten.

Sabbatsskolen i ___ var gjort til det store interesseemne for bror E. Det opslugte de unges sind, medens andre religiøse pligter var forsømt. Ofte efter at sabbatsskolen var ovre, ville formanden, et antal lærere og ligeledes en antal elever tage hjem igen for at hvile. De følte at dagens byrde var til ende, og at de ikke havde nogen flere pligter. Når klokken ringende til gudstjeneste, og folk forlod deres hjem for andagtstedet, ville de møde en stor del af skolen gå til deres hjem. Og hvor vigtig mødet end er, kunne interessen for en stor del af sabbatsskolen ikke vække til at tage nogen behag, i den belæring der er givet af prædikanten over vigtige bibelemner. Selvom mange af børnene ikke overværede gudstjenesten, var nogle der blev tilbage ikke gavnet af det der blev sagt, for de følte at det var en besværlig byrde. -TSS 7.

Små Sabbatsskole selskaber.

Selskaber af sabbatsholdere kan opstå mange steder. Ofte vil det ikke være store selskaber; men de må ikke forsømmes; de må ikke overlades til at dø af mangel på rigtig personlig anstrengelse og oplæring. Dette arbejde må ikke forlades for tidligt. Se om alle er kloge i sandheden, grundfæstet i troen, og intresseret i enhver gren i arbejdet, før de overlades til en anden mark...

[184]

Det har vist sig i missionsmarken at, hvad det forkyndende talent end kan være, hvis den arbejdende del er forsømt, såsom hvis folk ikke er oplært i hvordan der skal arbejdes, hvordan møder ledes, hvordan de gør deres del i missionsarbejdet, og hvordan de med

held når folk, vil arbejdet næsten være en fiasko. Der er meget der skal gøres i sabbatsskolearbejdet, også, i at få folk til at indse deres forpligtelse og gøre deres del. Gud kalder dem til at arbejde for ham, og prædikanterne burde vejlede deres anstrengelser. -TSS 109.

Sabbatsskolelejr mødet.

[185] Kære brødre og søstre som er samlet ved vort lejermøde, vi ønsker at rette nogle få ord til jer i interessen for vor sabbatsskole. Dette er en af de vigtigste grene i værket, og bør ikke overlades til tilfældighederne, eller tilfældig ledelse. Hvis disse skoler er ledt som de burde være, kan anstrengelserne der gøres bag talerstolen for at overbringe sandheden på en måde så sjæle vindes, uddybes; og hvis det arbejde der er overdraget følges op af interesserede arbejdere i sabbatsskolen, vil meget godt blive udrettet. Men det er ikke nok at have sabbatsskolebevægelsen som et velstyret maskineri. Der bør være praktiske arbejdere; lærerne bør være af den klasse som har en levende forbindelse med Gud, som har en lyst til at studere selv, og som vil give tid og moralsk alvor i deres arbejde, og vil ikke være tilfreds med mindre de ser noget udrettet....

Det er vigtigt at opgaverne ved vore lejersabbatsskoler, er styret med orden, villighed og dygtighed. Da vil den rigtige form være givet til sabbatsskolerne i de forskellige menigheder, idet folk tager tilbage til deres hjem. Tillad ikke forretninger og andre interesser at fortrænge sabbatsskoleinteressen, så at den skal findes som en sag af ingen særlig betydning. -TSS 12-14.

Lokale institutioner forslået.

Belæring med hensyn til at lede sabbatsskolen burde, i en højere grad, gives til hjemmemenighederne; for at arbejdet kan blive gjort mere direkte og resultaterne vil være mere varige hvis belæringen gives hjemme. Dette arbejde kræver ikke prædikanternes tjeneste; for de bør være fri til at tage sig af folks åndelige interesser. De skal lære andre hvad de skal gøre. De må belære folk med hensyn til hvordan de skal komme til Herren og hvordan andre ledes til ham. -TSS 113, 114.

Sabbatsskole møder.

Spørgsmål.- Ville du mene, søster White, #at tage det indgående arbejde, at indøvelsen af sabbatsskolearbejderne vil komme under den samme styring? [Det er at indøve kolportører, og missionsarbejdere, og holde madlavnings skoler ved vore lejr møder.] [186]

Svar.- Præcis; det er ikke stedet for det. Det skal gøres; men det har sin tid og sit sted.

Spørgsm.- Hvis de skulle sammenkalde til et sabbatsskolemøde, i hvilken hensigt skal man mødes da for?

Sv.- Det er i orden; #og havde disse forpligtet sig til at bære den arbejdesbyrde, og ikke holde folkene dér [ved lejrmødet] for at høre disse specielle ting. De har intet særligt arbejde i den gren at gøre. Tiden er ret kostbar til at bruge på den måde. -TSS 114.